

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

FACULTEIT SOCIALE WETENSCHAPPEN
OPLEIDING VERGELIJKENDE EN INTERNATIONALE
POLITIEK

A socialist takeover of Health Care?

Een zoektocht naar de elementen die de
opkomst en mobilisatie van de Tea Party
beweging verklaren.

Promotor : Prof. Dr. B. KERREMANS
Verslaggever : PROF. DR. S. FIERS

MASTERPROEF
aangeboden tot het verkrijgen
van de graad van Master in de
Vergelijkende en Internationale
Politiek
door
Laurens ENGELN

academiejaar 2010-2011

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

FACULTEIT SOCIALE WETENSCHAPPEN
OPLEIDING VERGELIJKENDE EN INTERNATIONALE
POLITIEK

A socialist takeover of Health Care?

Een zoektocht naar de elementen die de
opkomst en mobilisatie van de Tea Party
beweging verklaren.

Promotor : Prof. Dr. B. KERREMANS
Verslaggever : PROF. DR. S. FIERS

MASTERPROEF
aangeboden tot het verkrijgen
van de graad van Master in de
Vergelijkende en Internationale
Politiek
door
Laurens ENGELEN

academiejaar 2010-2011

Inhoud

1. De Tea Party beweging in de Verenigde Staten.....	1
1.1 Vorming en organisatie van de Tea Party beweging.....	1
1.2 Voornaamste organisaties en prominente figuren binnen de Tea Party.....	6
1.3 Doelstellingen van de Tea Party.....	12
2. De vertaling van doelstellingen naar een breed publiek: frame alignment processen en collective action frames.....	16
2.1 De rol van Social Movement Organizations en frame alignment processen.....	16
2.2 De vorming van collective action frames.....	23
2.3 Het collective action frame van de Tea Party beweging en de rol van de gezondheidszorgshervorming.....	31
2.3.1 De frame alignment processen en “ObamaCare”.....	31
2.3.2 Het collective action frame.....	43
3. De Tea Party als polariserende factor in de Amerikaanse partijpolitiek.....	58
3.1 Polarisation tussen de twee dominante Amerikaanse partijen en de rol van activisten hierin.....	59
3.1.1 Traditionele theorieën omtrent partijpolarisatie.....	60
3.1.2 De conflict extension benadering.....	64
3.2 De ideologische positie van de Tea Party beweging op drie dimensies (raciaal, cultureel en sociale welvaart).....	72
3.3 Gevolgen voor de ideologische positie van de Republikeinse Partij en haar activisten.....	77
3.3.1 Conflict extension.....	78
3.3.2 Conflict displacement.....	86
3.3.3 Flanking.....	88

Voorwoord

Voor mijn ouders, familie en vrienden, bedankt voor de continue steun en toewijding die ik van jullie kreeg.

Voor mijn grootouders.

Dank aan mijn promotor, Prof. Dr. B. Kerremans.

Inleiding

Een recent fenomeen in de Amerikaanse politiek is de opkomst van een protestbeweging die zich expliciet tegen de politieke gevestigde orde richt. De beweging, ongeveer twee jaar oud, heeft reeds een aanzienlijke invloed uitgeoefend op de partijpolitiek in de Verenigde Staten. Toch is het moeilijk om als buitenstaander een genuanceerd beeld te verkrijgen van deze beweging. De Tea Party kan moeilijk eenduidig worden gedefinieerd. Dit onderzoek begon dan ook vanuit een aantal vragen. Wat wil de Tea Party bereiken? Wat verklaart de plotse opkomst van deze beweging? Welke gevolgen heeft de sociale beweging voor de Amerikaanse politiek? Om deze vragen te beantwoorden, schets ik in deze masterproef een totaalbeeld van de Tea Party, op drie niveaus.

We beginnen op macroniveau. Hier construeren we een beeld van de Tea Party als sociale beweging. Beginnen doen we bij de vorming van de Tea Party. Ook bepalen we een profiel van de doorsnee Tea Partier. Vervolgens wordt gekeken naar de voornaamste spelers binnen de sociale beweging. Naast individuen zijn dit organisaties werkzaam in het veld geconstrueerd door de sociale beweging. Ten slotte kijken we hier naar de doelstellingen van de Tea Party.

Het onderzoek wordt verdergezet op mesoniveau. Met name de rol van formele organisaties wordt behandeld. Aan de hand van een geconstrueerd theoretisch kader omtrent *frame alignment* processen en *collective action frames* schatten we het belang in van de gezondheidszorgshervorming in de mobilisatie van de Tea Party aanhang. Ook werpen we een analytische blik op het betekenisgevend kader dat in media en publieke opinie wordt geassocieerd met de Tea Party, maar ook op de processen en strategieën die spelers binnen de beweging aanwenden om dergelijk kader te bewerkstelligen.

In het laatste deel spitsen we ons toe op de individuele activisten binnen de Tea Party. Na het macro- en mesoniveau verkennen we dus het microniveau. Aan de hand van een conceptueel kader omtrent *conflict extension* proberen we te achterhalen welke

gevolgen de instroom van nieuwe activisten heeft op de traditionele achterban van de Republikeinse Partij, en bij uitbreiding op het Amerikaanse electoraat.

Het onderzoek op meso- en microniveau voeren we uit met behulp van aparte theoretische kaders. In beide delen stellen we eerst deze kaders voor, vervolgens gaan we over tot de toepassing, aan de hand van verzameld empirisch materiaal.

Het is mijn bedoeling om in deze masterproef een overzichtelijk en vooral genuanceerd beeld te schetsen van de Tea Party, de actoren die de beweging bepalen, de processen die ze aanwenden om hun doelstellingen te vertalen naar een bredere bevolking en de invloed die ze uitoefent op een van de twee dominante partijen in de Verenigde Staten.

1. De Tea Party beweging in de Verenigde Staten

1.1: Vorming en organisatie van de Tea Party beweging

De Tea Party is moeilijk eenduidig te definiëren als sociale beweging. Niet alleen is de beweging ongelooflijk multipolair op vlak van leidinggevende figuren en organisaties, ook op vlak van beleidsdoelstellingen en ontstaansredenen zijn er veel verschillen tussen verschillende lokale Tea Party verenigingen. Het valt dan ook niet te verwonderen dat het ontstaan van de Tea Party als beweging niet duidelijk te plaatsen is. Toch kunnen we in februari 2009 een aantal momenten ontwaren die, zo bleek later, de eerste stappen waren in het vormings- en mobilisatieproces dat leidde tot de Tea Party. Meer bepaald gaat het om twee aparte gebeurtenissen, in een tijdspanne van slechts drie dagen.

Op 16 februari 2009 organiseerde Keri Carender in Seattle een betoging tegen het zogenaamde “porkulus”. Dit is de naam die tegenstanders geven aan het economische stimuluspakket ter waarde van 787 miljard dollar, dat uiteindelijk de volgende dag werd getekend door president Obama.¹ Het begrip “porkulus” werd gelanceerd door conservatieve radiopresentator Rush Limbaugh eind januari dat jaar.² De term zelf is afgeleid van het concept “pork-barrel spending”, dat in zijn huidige betekenis verwijst naar verkozen afgevaardigden die federale overheidsfondsen opzijzetten om projecten te sponsoren in hun eigen districten.³ Op de betoging van Carender kwamen 120 mensen opdagen. Zes weken later was dit een tienvoud. Nog geen jaar later werd Carender een van de uitverkoren leiders van de Tea Party die naar Washington D.C. werden gevlogen

---

¹ M. PHILLIPS, *Signed, sealed, delivered: ARRA*, 17.02.2009 (04.04.2011, The White House: <http://www.whitehouse.gov/blog/2009/02/17/signed-sealed-delivered-arra>)

² X, ‘Porkulus’, 08.02.2009 (04.04.2011, New York Times: <http://ideas.blogs.nytimes.com/2009/02/08/porkulus/>)

³ M. W. DRUDGE, “Pork Barrel” spending emerging as presidential campaign issue, 01.08.2008 (19.04.2011, America.gov archive: <http://www.america.gov/st/elections08-english/2008/August/20080801181504lcnirellep0.1261713.html>)

om er in activisme getraind te worden door Dick Arney, hooggeplaatst figuur in de Tea Party organisatie FreedomWorks.⁴

Drie dagen later, op 19 februari 2009, werd Rick Santelli heel even wereldberoemd toen hij op CNBC tekeering tegen dezelfde wetgeving, de op dat moment reeds goedgekeurde American Recovery and Reinvestment Act of 2009. Zijn “rant” kreeg veel bijval en wordt door de meesten gezien als het echte begin van de Tea Party, niet in het minst omdat hij die woorden ook in de mond nam, door te stellen dat hij een Chicago Tea Party ging organiseren.⁵

In het conservatieve National Review werd de vergelijking gemaakt tussen Santelli zijn argument en de redenen die leidden tot de Boston Tea Party in 1773. Er werd gesteld dat beide redeneringen zowel morele als economische rechtvaardigingen bevatten. Economisch omdat subsidies door velen worden gezien als onproductieve investeringen. Moreel omdat de overheid volgens velen geld wegneemt van succesvolle mensen en dit geeft aan mensen die “onvoorzichtige beslissingen maken”. Net als die van Santelli, zo wordt geopperd, waren de bezwaren van de *founding fathers* ten aanzien van de Britse kolonisator zowel economisch als moreel.⁶ Ook in de lijn van de Boston Tea Party richt het protest zich, vooral in de beginfase, op het thema belastingen. Voor velen is TEA immers een acroniem voor “Taxed Enough Already”. Het is dan ook niet toevallig dat veel betogingen plaatsvonden op 15 april, in de VS is dit immers “Tax Day”, de dag waarop Amerikanen hun

---

⁴ K. ZERNIKE, *Unlikely activist who got to the Tea Party early*, 27.02.2010 (04.04.2011, New York Times:

<http://www.nytimes.com/2010/02/28/us/politics/28keli.html>)

⁵ X, *Rick Santelli's shout heard 'round the world*, 22.02.2009 (04.04.2011, CNBC:

http://www.cnb.com/id/29283701/Rick_Santelli_s_Shout_Heard_Round_the_World)

⁶ M. BARONE, *The transformative power of Rick Santelli's rant*, 10.06.2010 (04.04.2011, National Review:

<http://www.nationalreview.com/articles/229927/transformative-power-rick-santellis-rant/michael-barone>)

belastingaangifte moeten overmaken aan de IRS, de Amerikaanse belastingdienst.^{7 8} Amerikanen die het naar eigen zeggen eens zijn met de Tea Party, zijn inderdaad meer geneigd dan de doorsnee Amerikaan om te zeggen dat ze meer dan hun eerlijk aandeel betalen in belastingen (56% tegenover 43%), 41% van zelfverklaarde Tea Party aanhangers stellen echter dat ze eerlijk worden belast, rekening houdende met de voorzieningen aangeboden door de federale overheid (tegenover 50% van de doorsnee Amerikanen).⁹

De Tea Party beweging speelt op politiek vlak voor het eerst een rol van betekenis in de speciale Senaatsverkiezingen in Massachusetts in januari 2010, die een opvolger voor de overleden Edward Kennedy moeten aanduiden. De overwinning van Scott Brown is voor velen een eerste bewijs van de enorme kracht van de Tea Party, zelfs in een van de meest liberale staten. Liberaal wordt hier in de Amerikaanse zin van het woord gebruikt, namelijk links van het centrum, aandacht voor minderheidsrechten en vaak pro-overheidsinterventie in de economie.¹⁰ Toch moet hier een kanttekening bij geplaatst worden. Brown zelf is immers steeds voorzichtig geweest om zich te laten vereenzelvigen met deze beweging. Met het oog op de verkiezingen van 2012 heeft hij zich dan ook ervan gedistantieerd.¹¹ Dit neemt echter niet weg dat de overwinning destijds werd gezien als het bewijs van de Tea Party als potentiële heropleving van de

---

⁷ A. SCHROEDER, *T.E.A. = Taxed Enough Already*, 08.04.2009 (19.04.2011, Politico: http://www.politico.com/blogs/anneschroeder/0409/TEA__Taxed_Enough_Already.html)

⁸ X, *Holidays: Tax Day in United States*, ? (19.04.2011, Time and Date: <http://www.timeanddate.com/holidays/us/tax-day>)

⁹ R. AUXIER, *Taxed Enough Already?*, 20.09.2010 (19.04.2011, Pew Research Center: <http://pewresearch.org/pubs/1734/taxed-enough-already-tea-party-pay-right-amount-taxes>)

¹⁰ B. KERREMANS, *De Verenigde Staten van Amerika doorgelicht*, Antwerpen, Intersentia, 2009, 123

¹¹ D. MATACONIS, *Scott Brown: I'm no Tea Party candidate*, 22.02.2011 (05.04.2011, Outside the Beltway: <http://www.outsidethebeltway.com/scott-brown-im-not-a-tea-party-candidate/>)

Republikeinse Partij. Toch was er van in het begin een spanning merkbaar tussen de Tea Party en de gevestigde Republikeinse elite. Tea Partiers hebben zich immers reeds gericht op Republikeinen die volgens hen de huidige administratie bijstaan in hun tendens tot tirannie. Een voorbeeld hiervan is Charlie Christ, die het stimulus pakket van president Obama had gesteund.¹² Deze voormalige gouverneur van Florida kwam in november 2010 op als onafhankelijke kandidaat voor de Senaatsverkiezingen, nadat hij de voorverkiezingen niet had kunnen winnen van Marco Rubio, een kandidaat met een meer uitgesproken Tea Party profiel. Uiteindelijk verloor Christ ook deze verkiezingen.¹³

De Tea Party kan zeker niet gezien worden als een volksbeweging die zonder meer de idealen van de Republikeinse Partij uitdraagt. De eigenheid van de beweging wordt weergegeven in een poll uitgevoerd door de Washington Post in oktober 2010. Maar liefst 647 zelfverklaarde Tea Party verenigingen werden hierin opgenomen. Op basis van de resultaten wordt een beeld gevormd van de beweging. De meeste groepen zijn vrij klein in omvang. Zo heeft 51% minder dan 50 leden, 43% van de groepen heeft 50-1000 leden, slechts 6% bestaat uit meer dan 1000 leden. Maar liefst 86% van de respondenten geeft aan dat de meerderheid van hun leden geen ervaring heeft met politieke participatie. Dit laatste is interessant omdat het wijst op de instroom van nieuwe activisten, iets wat in deel 3 in bod zal komen.¹⁴

---

¹² D. BARSTOW, *Tea Party lights fuse for Rebellion on right*, 15.02.2010 (05.04.2011, New York Times: http://www.nytimes.com/2010/02/16/us/politics/16teaparty.html?_r=1&pa_gewa)

¹³ K. DOWNS, D. KEATING, K. YOURISH, N. V. KELSO, *Election 2010: Senate Results, ?* (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/2010-race-maps/senate/>)

¹⁴ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

Deze nieuwe activisten komen uit alle uithoeken van de VS en participeren, zoals we later zullen aantonen, omwille van verschillende redenen. Toch kan men vrij duidelijk een profiel geven van de “doorsnee Tea Partier”. De 18% Amerikanen die zichzelf als dusdanig identificeren zijn vaker Republikeins, blank, mannelijk, getrouwd en ouder dan 45 jaar. Ook zijn ze over het algemeen genomen welgestelder en beter opgeleid dan de gemiddelde Amerikaan. De meerderheid gelooft niet dat president Obama dezelfde waarden aanhangig is als de meeste Amerikanen. Meer dan de helft gelooft dat de huidige administratie de armen bevoordeelt. 25% ziet een bevoordeling van de zwarte bevolking (tegenover 11% van de algemene bevolking).¹⁵ Het enorme potentieel van de beweging wordt weergegeven in de bevinding dat 40% van de kiezers in de verkiezingen van november 2010 steun toekende aan de beweging.¹⁶ Dat het echter om een tijdelijke populariteit ging, wordt aangetoond in een recent onderzoek van CNN, waarin gesteld wordt dat 47% van de Amerikanen een ongunstig beeld heeft van de Tea Party, in januari 2010 was dit nog 26%. De beweging evenaart hiermee de onpopulariteit van de twee dominante Amerikaanse partijen. Deze trend deed zich voornamelijk voor onder Amerikanen met een jaarlijks inkomen onder 50 000 dollar.¹⁷ Een andere poll, van het *Public Religion Institute*, toonde aan dat de helft van Tea Party aanhangers zich ook identificeren als deel van het religieuze rechts of *religious right*. 55% van de aanhangers stelt immers dat “de VS altijd een christelijke natie is geweest en dit nu nog is”. Ook bleek uit de poll dat 57% van zelfomschreven Tea Partiers FOX

---

¹⁵ X, *Tea Party Movement*, 02.03.2011 (06.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/tea_party_movement/index.html)

¹⁶ E. MACASKILL, *Exit polls point to miserable night for Democrats in US midterms*, 02.11.2010 (10.05.2011, The Guardian: <http://www.guardian.co.uk/world/2010/nov/02/exit-polls-2010-midterms-obama>)

¹⁷ X, *CNN Poll: unfavorable view of Tea Party on the rise*, 30.03.2011 (07.04.2011, CNN Politics: http://articles.cnn.com/2011-03-30/politics/tea.party.view_1_tea-party-unfavorable-view-cnn-poll?_s=PM:POLITICS)

News als de meest betrouwbare bron zien van politiek nieuws en andere gebeurtenissen. Hoewel de Tea Party gezien wordt als anti-overheidsinmenging, zien de aanhangers wel een rol weggelegd voor de federale overheid op sociale of levensbeschouwelijke domeinen. Bijna twee derde stelt immers dat abortus illegaal zou moeten zijn in alle of bijna alle gevallen. 45% gelooft dat huwelijken tussen twee personen van hetzelfde geslacht niet wettelijk erkend zou mogen worden. Sommigen leiden hier een logische coalitie tussen Tea Partiers en sociaal conservatieven uit af.¹⁸ Toch kan het ook leiden tot een spanning tussen beide groepen. In februari 2011 werd dit duidelijk op de Conservative Political Action Conference CPAC, waar mogelijke presidentskandidaten een evenwicht moesten zien te vinden tussen sociaal conservatieve en fiscaal conservatieve thema's.¹⁹

1.2: Voornaamste organisaties en prominente figuren binnen de Tea Party

Nu we een beeld hebben kunnen vormen van de gemiddelde Tea Partier en de gebeurtenissen die leidden tot de opkomst en vorming van deze beweging, is het tijd om dieper in te gaan op de verschillende *social movement organizations SMO's* werkzaam binnen de sociale beweging. Ook de rol van verschillende prominente figuren binnen de Tea Party wordt hier onderzocht. Ten slotte richten we onze aandacht weer op de Tea Party als geheel en bekijken we hoe de beweging interreageert met de Republikeinse Partij.

---

¹⁸ M. BOORSTEIN, *Tea Party, religious right often overlap, poll shows*, 05.10.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/05/AR2010100501491.html>)

¹⁹ A. GARDNER, *At CPAC forum, potential GOP candidates must navigate social-fiscal tension*, 09.02.2011 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020903206.html>)

In de reeds vermelde poll van de Washington Post uit oktober 2010 werden ook vragen gesteld omtrent de samenwerking met overkoepelende nationale Tea Party-groepen. Ongeveer 42% van de ondervraagde groepen deed dit niet. Van de ongeveer 50% die dit wel deden (een kleine 8% antwoordde niet) werkt de overgrote meerderheid samen met *Tea Party Patriots*. Dit is een organisatie die verschillende lokale verenigingen of zogenaamde “chapters” tracht te verbinden. Op de website vindt men onder andere 10 stappen om de intrekking van Obamacare te steunen.²⁰ Maar ook andere organisaties vervullen de rol van overkoepelende instantie. Zo is er *Americans for prosperity*, een groep die sterk ondersteund wordt door de zeer rijke en conservatieve Koch broers.²¹ Verder in het rijtje vinden we het *9/12 Project* van Glenn Beck, presentator bij FOX News.²² In oktober 2010 crashten de servers van de U.S. Chamber of Commerce, een lobbygroep die de belangen verdedigt van de zakenwereld en handelsassociaties. De directe aanleiding was de oproep van Glenn Beck om online een bijdrage te leveren.²³ Ook *Tea Party Express* en *FreedomWorks* behoren tot deze organisaties. Ze worden door sommigen binnen de Tea Party gezien als pogingen van de Republikeinse Partij om enige mate van controle te verwerven over de Tea Party.²⁴ FreedomWorks wordt inderdaad voorgezeten

---

²⁰ X, *Tea Party Patriots Home*, 05.04.2011 (05.04.2011, Tea Party Patriots: <http://www.teapartypatriots.org/Default.aspx>)

²¹ D. MILBANK, *A Tea Party of populist posers*, 20.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/19/AR2010101906085.html>)

²² D. BARSTOW, *Tea Party lights fuse for Rebellion on right*, 15.02.2010 (05.04.2011, New York Times: http://www.nytimes.com/2010/02/16/us/politics/16teaparty.html?pagewanted=3&_r=1&pagewa)

²³ D. MILBANK, *A Tea Party of populist posers*, 20.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/19/AR2010101906085.html>)

²⁴ K. ZERNIKE, *Tea Party disputes take toll on convention*, 25.01.2010 (05.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2010/01/26/us/politics/26teaparty.html?partner=rss&emc=rss>)

door Dick Armeij, voormalig Republikeins *House Majority Leader*.²⁵ CEO is Matt Kibbe, vroeger werkzaam bij de U.S. Chamber of Commerce.²⁶ Tot slot werkt ook ongeveer 6% van de verenigingen die worden bijgestaan door een nationale organisatie samen met de Republikeinse Partij. Lang niet alle verenigingen zijn dus bereid om samen te werken met deze partij. Dit wordt weerspiegeld in de bevinding dat 57% van de respondenten wenst te blijven opereren als een netwerk van onafhankelijke politieke organisaties.²⁷

Maar deze SMO's houden zich niet uitsluitend bezig met het verbinden van Tea Party verenigingen of het coördineren van activiteiten. Veel van deze organisaties, sommige meer dan andere, proberen zich ook te manifesteren als de politieke arm van de sociale beweging en spelen dan ook een rol van betekenis in het Amerikaanse politieke systeem. En in de VS spelen weinig zaken zo'n betekenisvolle rol als geld. De kleine lokale verenigingen zijn belangrijk in het vergroten van de zichtbaarheid van de beweging, alsook de mobilisatie van potentiële aanhangers. Ze blijken echter niet zo succesvol in het financieren van politieke campagnes. In 2010 haalden de helft van de groepen slechts 800 dollar of minder op. Bovendien is 51% van de groepen alleen werkzaam op lokaal niveau (36% voornamelijk op lokaal niveau). Bovendien engageert 70% van de groepen zich niet in een politieke campagne. Van de 29% die dit wel doen (1% gaf "don't know" aan), ligt voor 70% de prioriteit op activiteiten die mensen moeten aansporen om te gaan stemmen. 42% voerde alleen campagne voor Republikeinse kandidaten, de

---

²⁵ B. MARLOWE, *Dick Armeij*, 08.03.2011 (16.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Dick_Armeij)

²⁶ D. MILBANK, *A Tea Party of populist posers*, 20.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/19/AR2010101906085.html>)

²⁷ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

overgrote meerderheid (87%) wel alleen voor kandidaten die aansloten bij hun eigen criteria.²⁸

Deze fragmentatie bemoeilijkt het uitoefenen van invloed op politici. Lokale groepen zijn blijkbaar beperkt in grootte en financiële middelen. Hier kunnen SMO's, op nationale schaal georganiseerd, een antwoord op bieden. Sommigen onder hen deden dat ook tijdens de verkiezingen van november 2010. Zowel hun financiële middelen als hun zichtbaarheid spelen hierin een rol. Verschillende SMO's leverden immers financiële steun aan kandidaten. *Americans for prosperity* spendeerde in 2010 maar liefst 1 265 933 dollar, verspreid over tientallen campagnes. *FreedomWorks* spendeerde in dezelfde periode 348 547 dollar.²⁹ De zichtbaarheid van deze nationale organisaties speelt dan weer een rol bij de zogenaamde *endorsements*, hier zullen de organisaties zich officieel achter een kandidaat scharen. Slechts twee SMO's gingen over tot officiële ondersteuning. *Tea Party Express* ging over tot 138 dergelijke *endorsements*. Uiteindelijk wonnen 85 van deze kandidaten, 53 verloren. Onder andere Michele Bachmann, die later aan bod komt, was een van de kandidaten die officieel gesteund werden door deze SMO. *FreedomWorks* steunde 114 kandidaten, 70 wonnen, 44 verloren. 56 kandidaten, waarvan er 30 wonnen, werden door beide SMO's gesteund.³⁰

De Tea Party bestaat naast SMO's en activisten echter ook uit een aantal prominente figuren, die soms gezien worden als leidinggevend

---

²⁸ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

²⁹ T. W. FARNAM, N. V. KELSO, *Campaign cash: what interest groups spent on 2010 midterm elections*, ? (06.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/wp-srv/politics/campaign/2010/spending/committee_list.html)

³⁰ W. ANDREWS, C. CANIPE, K. DOWNS, D. KEATING, *Tea Party endorsement overlap*, 13.12.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-endorsement-results/>)

binnen de beweging, of zichzelf als dusdanig willen presenteren. De problematiek van het aanduiden van een leider van de beweging blijkt opnieuw uit de *Tea Party canvass* van de Washington Post. Gevraagd naar de nationale figuur die het best de Tea Party vertegenwoordigt, antwoordde maar liefst 34% “niemand”. Sarah Palin werd door 14% genoemd. Palin is echter een vrij polariserend figuur. Ook zij ging over tot 64 *endorsements*, waarvan er 33 wonnen.³¹ Een ietwat extreme kandidaat die Palin steunde was Tom Tancredo, die Obama een grotere bedreiging voor de VS vond dan Al-Qaeda. Hij werd uiteindelijk niet verkozen.³² Recente peilingen wijzen uit dat Palin steeds meer aan populariteit verliest in Republikeinse kringen. 37% van alle Republikeinen en onafhankelijke kiezers die tegen de Republikeinse Partij aanleunen ziet haar nu eerder in een negatief daglicht.³³ Vervolgens in het rijtje vinden we de reeds vermelde Glenn Beck terug (7%). Ook deze figuur kan echter een tanende ster genoemd worden. In april 2011 raakte immers bekend dat hij niet langer te zien zou zijn op FOX News. Een interessante analogie kan gemaakt worden tussen Beck en Charles Coughlin, de “radio priester” uit de Grote Depressie in de jaren '30. Net als Coughlin kon Beck zich lanceren in een periode van extreme economische teloorgang. Met zijn ongenueanceerde en boze uitzendingen bereikte hij vaak 3 miljoen kijkers per avond. In augustus 2010 beantwoordden tienduizenden zijn oproep om af te zakken naar Washington D.C. om de “eer van Amerika te

---

³¹ L. STANTON, M. DELONG, K. YOURISH, A. BLAKE, *Palin endorsement tracker*, 22.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/palin_tracker/)

³² M. GERSON, *The GOP's Sarah Palin problem*, 05.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/04/AR2010110406628.html?sub=AR>)

³³ C. CILLIZZA, J. COHEN, *Sarah Palin losing more ground among Republicans, new Post-ABC poll finds*, 16.03.2011 (06.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/post-abc-poll-shows-sarah-palin-losing-more-ground-among-republicans/2011/03/15/ABRtiNb_story.html)

herstellen”, waar ook Sarah Palin de menigte toesprak.³⁴ Naarmate de economie zich herstelde, was er echter steeds minder aandacht voor zijn soms apocalyptische redevoeringen. Net als Coughlin milderde Beck echter niet en bleef hij samenzweringstheorieën en zelfs antisemitische uitspraken de wereld insturen, tot FOX besliste dat geen plaats meer was voor hem in de gematigde nationale media.³⁵ Jim DeMint en Ron Paul, respectievelijk senator voor South Carolina en volksvertegenwoordiger voor Texas, werden beiden door 6% gezien als nationale vertegenwoordigers van de Tea Party. Vier percent zag Michele Bachmann als belichaming van de beweging. Deze Bachmann, volksvertegenwoordiger voor Minnesota, stichtte de *Tea Party Caucus* in het Huis van Volksvertegenwoordigers na de verkiezingen van begin november 2010. Ook stelde ze zich kandidaat voor een positie in de Republikeinse top van afgevaardigden in het Huis. Deze kandidatuur moest ze echter na een week intrekken, toen duidelijk werd dat ze niet verkozen zou worden. Voor politieke observatoren was dit een duidelijk teken van zelfoverschatting en een bewijs dat de macht binnen de Republikeinse Partij nog steeds in handen is van de gevestigde elite.³⁶

De poging vanwege Bachmann om via de Tea Party een prominente plaats te veroveren binnen de Republikeinse Partij in het Huis van Volksvertegenwoordigers weerspiegelt het dilemma van de Republikeinse Partij. Meer dan 40 kandidaten werden immers in november onder de noemer Tea Party verkozen. Vaak werden ze

---

³⁴ A. GARDNER, K. THOMPSON, P. RUCKER, *Beck, Palin tell thousands to 'restore America'*, 29.08.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/08/28/AR2010082801106.html>)

³⁵ D. MILBANK, *Why Glenn Beck lost it*, 06.04.2011 (07.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/opinions/2011/04/06/AFNEgnqC_story.html)

³⁶ C. CILLIZZA, *Who had the worst week in Washington? Michele Bachmann*, 14.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/12/AR2010111202879.html>)

verkozen op basis van hun kritiek ten aanzien van het Republikeinse etablissement. Vaak zijn ze voorstander van een compromisloze houding ten aanzien van de Democraten, voornamelijk de huidige administratie. Tegelijkertijd worden ze geconfronteerd met een precair economisch herstel. Om dit aan te moedigen, moet men samenwerken met de administratie en de Democratische meerderheid in de Senaat. In januari keurde de Republikeinse meerderheid in het Huis van Volksvertegenwoordigers de intrekking van de gezondheidszorgshervorming goed, voor verkozen Tea Partiers vaak een verkiezingsbelofte. Omwille van de Democratische meerderheid in de Senaat was dit echter een grotendeels symbolische daad.³⁷

Net zoals Bachmann probeerde ook *FreedomWorks* zich op te werpen als belichaming van de Tea Party als nieuwe dominante stroming binnen de Republikeinse Partij. Nog geen tien dagen na de verkiezingen van november 2010 organiseerde Dick Armey een vergadering om de pas verkozen leden van het Congres eraan te herinneren niet af te wijken van de principes die hen electoraal succes hadden gebracht, voornamelijk inkrimping van de overheid.³⁸

1.3: Doelstellingen van de Tea Party

Aangezien de beweging blijkbaar nogal gefragmenteerd is, en het zelfs niet eens lijkt te geraken over welke organisatie of persoon zich kan opwerpen als nationale belichaming van de Tea Party, zou het niet mogen verwonderen dat ook de doelstellingen ervan nogal uiteenliggen. Toch kunnen we een aantal gemeenschappelijke bezorgdheden en basisovertuigingen ontwaren.

---

³⁷ X, *Tea Party Movement*, 02.03.2011 (06.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/tea_party_movement/index.html)

³⁸ A. GARDNER, *FreedomWorks gathers GOP lawmakers to refocus on Tea Party goals*, 12.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/11/AR2010111103512.html?sid=ST2010111103545>)

Volgens Tea Partiers zelf zijn er een aantal factoren die verklaren waarom de Tea Party op zoveel aanhang kan rekenen. Gevraagd naar deze factoren antwoordde maar liefst 99% bezorgdheid over de economie. Wantrouwen van overheid en oppositie ten aanzien van het beleid van Obama/Democratische Partij volgden beide op 92%. Verder gaf 87% ook de ontevredenheid met de gevestigde Republikeinse top aan. Opmerkelijk was dat 11% ook de bezorgdheid omtrent de etnische afkomst, religie of ras van Obama aangaf als verklarende factor. Het is deze stroming binnen de Tea Party die ervoor zorgt dat de beweging soms geïnterpreteerd wordt als een racistische reactie op het aantreden van een zwarte president. Zo moest de voorzitter van *Tea Party Express* opstappen nadat hij in een brief slavernij had verheerlijkt. Hij noemde president Obama een “Indonesische moslim” en een “*racist in chief*”. De Tea Party verwierpt deze redenering en stelt dat ze niet verantwoordelijk kan gehouden worden voor de mening van een kleine minderheid binnen de beweging.³⁹ Over wat nu het meest belangrijke thema is voor de beweging liepen de meningen meer uiteen. Overheids-uitgaven en -deficit (24%) en de grootte van de overheid (20%) kregen hier het meeste stemmen. Slechts 5% antwoordde met “de economie”. Gezondheidszorg kreeg hier 2% van de stemmen (evenveel als bezorgdheid over het Tiende Amendement en vrije marktkapitalisme). Sociale thema’s, zoals homohuwelijk en abortus, bleven hier afwezig.⁴⁰ Zoals reeds gesteld, zou dit wel eens kunnen leiden tot botsingen met diegenen binnen de Republikeinse Partij die zich meer op sociaal conservatieve thema’s enten. Ralph Reed, vroeger werkzaam bij de *christian coalition*, uitte in februari 2011 op

---

³⁹ A. GARDNER, *November elections will be a big test of Tea Party’s staying power*, 26.09.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/09/25/AR2010092503918.html?sid=ST2010092105453>)

⁴⁰ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

het reeds vermelde CPAC inderdaad bezorgdheid omtrent de afwezigheid van culturele thema's in het conservatieve discours.⁴¹

Desondanks het gebrek aan eenduidigheid in deze overtuigingen, alsook de afwezigheid van een nationaal platform dat de gehele Tea Party vertegenwoordigt, zijn kandidaten verkozen onder een Tea Party label het wel eens over een aantal zaken. Zo bestaat er een consensus over het intrekken van de gezondheidszorgshervorming, het verlengen van de belastingverlagingen goedgekeurd onder Bush (wat ondertussen ook gebeurd is)⁴² en het afschaffen van het succesierecht (*estate tax*).⁴³ Op vlak van het verlengen van de belastingvoordelen ontstond er veel discussie over de vraag of dit ook zou moeten voor grootverdieners (jaarlijkse inkomens boven 250 000 dollar). Republikeinen riepen hier het argument in dat belastingvermindering voor de rijken zorgt voor jobcreatie.⁴⁴ Het belang van gezondheidszorgshervorming is echter vrij moeilijk in te schatten. Volgens Democratische strategisten was het een vrij neutrale factor in de verkiezingen van november 2010. Zij stelden immers dat slechts 18% van de kiezers aangaf dat dit thema het belangrijkste was waarmee het Congres moest omgaan. Republikeinen kwamen echter met andere cijfers naar voren. In een survey uitgevoerd op de dag van de verkiezingen stelde 45% van de kiezers dat hun stem een boodschap van tegenstand was ten aanzien van de hervorming vanwege de huidige administratie. Voor 28% was

---

⁴¹ A. GARDNER, *At CPAC forum, potential GOP candidates must navigate social-fiscal tension*, 09.02.2011 (07.04.2011, Washington Post:

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020903206.html?hpid=topnews>)

⁴² X, *Bush-era tax cuts*, 17.12.2010 (07.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/taxation/bus_h_tax_cuts/index.html?inline=nyt-classifier)

⁴³ X, *Tea Party Movement*, 02.03.2011 (07.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/tea_party_movement/index.html)

⁴⁴ S. PEARLSTEIN, *GOP to jobless: drop dead*, 16.11.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/16/AR2010111607468.html?sub=AR>)

hun stem een boodschap van steun aan het adres van de president. De verkiezing was misschien geen referendum over de hervorming op zich, maar dit speelde wel een centrale rol in het Republikeinse discours, dat zich toespitste op onwettige overheidsinmenging, vaak *overreaching* genoemd, en het forse overheidsdeficit.⁴⁵

Deze rol is wat we willen onderzoeken in het tweede deel van deze masterproef. Om het belang van de gezondheidszorgshervorming in de vorming en mobilisatie van de Tea Party in te schatten moeten we het eerst immers eerst kunnen plaatsen in het kader dat de beweging uitdraagt naar een bredere bevolking. Deze analyse maken we met de bevindingen uit dit eerste deel in het achterhoofd. We onthouden we dat de Tea Party een relatief nieuwe beweging is, en dat de redenering erachter zowel economische als morele argumenten omvat. Het beeld dat we hebben gevormd van de Tea Party bestaat uit een sociale beweging, samengesteld uit veel verschillende lokale groepen, beperkt in grootte en middelen en verdeeld over de doelstellingen die ze wensen te bereiken. We ontwaren in hetzelfde veld ook verschillende formele organisaties, die elkaar soms bekampen om zich te presenteren als representatief voor de beweging, maar die net als de Republikeinse Partij vaak op wantrouwen stuit vanwege de basis van de Tea Party. De beweging kan dus vrij probleemloos gefragmenteerd genoemd worden. We kunnen de Tea Party omschrijven als een hoofdzakelijk fiscaal conservatieve beweging die sinds het ontstaan ervan kan rekenen op een vrij omvangrijke steun onder de Amerikaanse bevolking, wat zich duidelijk manifesteerde tijdens de verkiezingen van november 2010. Op dit moment lijkt deze populariteit echter te dalen, al zou dit evengoed een tijdelijke tendens kunnen zijn.

---

⁴⁵ C. CILLIZZA, *What effect did health-care reform have on election?*, 07.11.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/07/AR2010110705311.html>)

2. De vertaling van doelstellingen naar een breed publiek: frame alignment processen en collective action frames

In dit deel is het de bedoeling om de Tea Party op mesoniveau te bestuderen. Dit niveau wordt gevormd door formele organisaties werkzaam binnen de beweging. Om het overzicht te bewaren, construeren we eerst een theoretisch kader, bestaande uit *frame alignment* processen enerzijds en *collective action frames* anderzijds. Dit biedt ons een kader om ons empirisch materiaal in te plaatsen.

2.1: De rol van Social Movement Organizations en frame alignment processen.

Formele organisaties werkzaam binnen het veld gevormd door een sociale beweging, zogenaamde *social movement organizations* (vanaf nu SMO's genoemd), werden reeds kort besproken in het voorgaande deel. Niet alleen oefenen ze een coördinerende functie uit, ze dragen ook financieel bij aan verkiezingscampagnes en ze gaan over tot het officieel ondersteunen (*endorsement*) van kandidaten. Deze organisaties vormen het mesoniveau in een sociale beweging. Ze omvatten immers individuele participanten (microniveau), maar kunnen niet gezien worden als de belichaming van de hele beweging (macroniveau). Er zijn immers meerdere SMO's werkzaam in de sociale beweging, en zoals reeds aangegeven weigert een aanzienlijk deel van de beweging samen te werken met deze organisaties. Het zijn deze organisaties die in dit deel het onderzoeksobject van deze masterproef vormen.

Onderzoek naar participatie in een sociale beweging bestond traditioneel uit twee grote stromingen. Ten eerste de psychologische theorieën. Deze verklaren protest en participatie in een SMO vanuit microfactoren. Ten tweede zijn er structurele theorieën, die deze zaken trachten te verklaren vanuit macrofactoren. In 1986 schreven Snow, Worden, Rochford en Benford een artikel dat gezien wordt als

de basis van het *framing* perspectief.⁴⁶ In dit artikel stellen ze dat beide benaderingen een aantal tekortkomingen delen. Ten eerste verwaarlozen ze het proces waarin individuen hun grieven interpreteren, ten tweede is er niet genoeg aandacht voor de diverse manieren waarop mensen kunnen participeren en ten slotte veralgemenen ze processen die leiden tot participatie. Participatie kan pas ten volle worden verklaard, zo stellen de auteurs, als men beide benaderingen kan verbinden. De link die ze voorstellen bestaat uit de zogenaamde *frame alignment* processen. Deze processen dienen om oriëntaties van individuen en SMO's te verbinden, zodat een set van individuele belangen, waarden en overtuigingen complementair zijn aan de activiteiten, doelen en ideologie van een SMO. Dit baseren ze op het werk van Goffman, die in 1974 *frames* omschreef als "schemata of interpretation"⁴⁷, die individuen in staat stellen om gebeurtenissen en ervaringen betekenis toe te wijzen en ze te plaatsen binnen hun leefwereld. Het is deze interpretatie van gebeurtenissen die mensen ertoe zal brengen al dan niet actie te ondernemen. De processen, die een bepaalde interpretatie willen bewerkstelligen, zijn volgens de auteurs daarom een noodzakelijke voorwaarde tot collectieve actie.⁴⁸

Belangrijk is het onderscheid tussen *frames* en *framing*. Het eerste is niets meer dan de schema's die ieder van ons dagelijks aanwendt om betekenis toe te wijzen aan dagelijkse gebeurtenissen. Hoewel ze kunnen veranderen of vervangen kunnen worden, worden ze als

---

⁴⁶ K. D. OPP, *Theories of political protest and social movements: a multidisciplinary introduction, critique and synthesis*, Londen, Routledge, 2009, 235

⁴⁷ E. GOFFMAN, *Frame Analysis: an essay on the organization of experience*, New York, Harper and Row, 1974, 21

⁴⁸ D. A. SNOW, S. K. WORDEN, E. B. ROCHFORD, R. D. BENFORD, "Frame alignment processes, micromobilization and movement participation" in *American Sociological Review*, 51, (1986), 4, p. 464-465

statisch gezien. *Framing* daarentegen, is de veelheid aan dynamische processen verantwoordelijk voor de sociale constructie ervan.⁴⁹

De auteurs onderscheiden vier soorten *frame alignment* processen. Ten eerste het zogenaamde *frame bridging*. Dit is het linken van twee of meer ideologisch congruente, maar structureel onsamenvangende *frames* met betrekking tot een bepaald probleem of thema. De SMO probeert hier zogenaamde *unmobilized sentiment pools* aan te boren. Dit zijn groepen met gemeenschappelijke grieven, die ze toewijzen aan een gemeenschappelijke actor, maar die niet over de organisationele basis beschikken om actie te ondernemen. Met deze individuen moet de SMO trachten in contact te komen. Dit kan via mail, telefoon, interpersoonlijke netwerken maar ook via massamedia, zoals televisie-advertenties of websites.⁵⁰

Een tweede *frame alignment* proces is *frame amplification*. Dit is het verduidelijken en kracht bijzetten van een *frame* met betrekking tot bepaalde problemen, thema's of gebeurtenissen. Steun voor en participatie in een sociale beweging zijn immers vaak afhankelijk van een interpretatief kader. Er zijn twee soorten van dit bepaald proces. Ten eerste *value* (waarde) *amplification*. Individuen zijn aanhangig aan bepaalde waarden, waarvan sommigen belangrijker zijn dan andere. Waardenpatronen zijn dus hiërarchisch geordend. *Value amplification* is het ontwaren en het verheffen van bepaalde waarden, die reeds aanwezig worden geacht in de hoofden van potentiële aanhangers, maar die om een of andere reden nog niet tot collectieve actie hebben geleid. Er zijn verschillende redenen hiervoor aan te geven, zo kunnen de waarden bijvoorbeeld in het verleden niet voldoende uitgedaagd zijn, waardoor ze als vanzelfsprekend worden gezien. De tweede variant is *belief* (overtuiging) *amplification*. Overtuigingen onderscheiden zich van waarden in de zin dat ze verwijzen naar veronderstelde relaties tussen twee zaken, of tussen een zaak en een eigenschap ervan.

---

⁴⁹ R. D. BENFORD, "An insider's critique of the social movement framing perspective" in *Sociological Inquiry*, 67, (1997), 4, p. 415

⁵⁰ D. A. SNOW, S. K. WORDEN, E. B. ROCHFORD, R. D. BENFORD, l.c., p. 467-468

Overtuigingen zijn in die zin ideeën die in de hoofden van de potentiële aanhang actie steunen of belemmeren. De auteurs onderscheiden vijf overtuigingen, belangrijk voor mobilisatie of participatie. Naast de overtuiging omtrent de ernst van een probleem, ontwaren ze nog overtuigingen over causaliteit of schuldattributie, overtuigingen met betrekking tot tegenstanders of doelen van invloed, overtuigingen omtrent de kans op verandering of de doeltreffendheid van collectieve actie en ten slotte overtuigingen over de noodzakelijkheid van deze collectieve actie. Aangezien actie afhankelijk is van de overtuigingen die men heeft ten aanzien van datgene waartegen men actie onderneemt, is het logisch dat participatie in een sociale beweging (die actie onderneemt) bewerkstelligd kan worden door de versterking of inroeping van overtuigingen.⁵¹

Het derde proces is *frame extension*. Het kan gebeuren dat de waarden en doelen van een SMO niet gedeeld worden door de aanhang die ze wenst te veroveren, of dat deze doelen weinig of geen betrekking hebben op het dagelijks leven of belangen van deze aanhang. De SMO moet hier proberen de potentiële aanhang te vergroten door hun belangen op te nemen in het kader dat ze wenst uit te dragen. Ze moet haar doelen en activiteiten voorstellen als congruent met de waarden of belangen van deze aanhang. *Frame extension* kan ook gezien worden als een proces om mensen te lokken. In deze zin is het een eerste stap in het proces dat we hieronder bespreken.⁵²

Het laatste proces is *frame transformation*. Soms zullen waarden en doelen van een SMO niet aansluiten bij algemeen aanvaarde interpretatiekaders, soms zullen ze zelfs tegengesteld overkomen. In dit geval moet een SMO overgaan tot het inplanten van nieuwe waarden, of het herdefiniëren van bestaande interpretaties. Men moet dus bestaande kaders transformeren. Deze interpretatieve transformatie vereist zowel een verandering van de waargenomen ernst van de situatie, als een verandering van de toewijzing van

---

⁵¹ Ibid. - p. 469-470

⁵² Ibid. - p. 472-473

schuld of verantwoordelijkheid. Een situatie die voorheen aanvaardbaar was voor de individuele participant, wordt opeens problematisch. Bovendien is er bij participanten in sociale bewegingen die sociopolitieke verandering beogen de neiging om over te gaan tot structurele, in plaats van individuele schuldtoewijzing. De auteurs onderscheiden twee soorten van transformatie. Ten eerste de transformatie van domein-specifieke interpretatieve kaders. Hiermee bedoelt men veranderingen in de manier waarop een bepaald domein van het publieke leven wordt voorgesteld, van aanvaardbaar naar problematisch. Alle duidelijk af te bakenen aspecten van het publiek leven worden hier als domeinen gezien. Hoewel het transformeren van de interpretatie van een bepaald domein veranderingen kan teweeg brengen met betrekking tot gedrag in andere domeinen, wordt de interpretatieve verandering niet automatisch veralgemeend naar deze andere domeinen. De tweede versie van *frame transformation* is de transformatie van globale interpretatieve kaders. Hier beperkt de transformatie zich niet tot een bepaald domein, maar wordt het dominant in de perceptie van allerhande gebeurtenissen en ervaringen. Het is een radicale ommekeer in de manier waarop participanten de wereld waarnemen. Een belangrijk gevolg is dat het onduidelijkheid en dubbelzinnigheid vermindert. De participanten krijgen het gevoel dat ze alles duidelijker en helderder waarnemen.⁵³

Twee belangrijke vragen werpen zich op met betrekking tot dit onderscheid. Naast de vraag of we een bepaald proces met een bepaald type SMO kunnen verbinden, duikt ook de vraag naar het beoordelen van het succes of falen van deze pogingen tot mobilisatie op. De vragen worden achtereenvolgens behandeld in de twee volgende paragrafen.

De auteurs stellen inderdaad dat het best mogelijk is dat sommige processen beter passen bij een bepaald type SMO. Zo zou *frame bridging* passen bij SMO's die de vorm aannemen van belangengroepen. *Value amplification* zou dan voornamelijk weggelegd zijn voor groepen die reactief een status quo verdedigen,

---

⁵³ Ibid. – p. 473-475

maar ook voor groepen wiens leden een bepaald segment vormen ten aanzien van machtsstructuren. Als voorbeeld kan men Palestijnse of Baskische SMO's aanhalen. Globale *frame transformation* zou voorbehouden zijn aan aan SMO's die maatschappelijke verandering nastreven, domein-specifieke transformatie aan SMO's die de maatschappelijke status van een bepaalde bevolkingsgroep, zoals migranten, minderheden, maar ook bijvoorbeeld gehandicapten wensen te transformeren. Belangrijk op te merken is echter dat het hier gaat om ideaaltypes. Niet alleen zullen SMO's aandacht moeten besteden aan meerdere van deze processen, ook is het zo dat bepaalde processen meer aangewezen zijn in een bepaalde levensfase van een SMO dan andere.⁵⁴ Voor ons onderzoek heeft dit twee implicaties. Ten eerste verwachten we dat niet alle processen even duidelijk naar voren zullen komen. Uit een CNN Poll, afgenomen in maart 2011 (ook aan bod gekomen in deel 1 van deze masterproef) bleek dat de populariteit van de Tea Party dalende was, toch werd vastgesteld dat 32% van het Amerikaanse publiek nog steeds een gunstig beeld heeft van de sociale beweging.⁵⁵ Hieruit kunnen we afleiden dat de doelstellingen en waarden van SMO's werkzaam in het veld gevormd door de Tea Party, gedeeld worden door een aanzienlijk deel van de Amerikaanse bevolking. De verwachting is dan ook dat vooral *frame extension* en *frame transformation* minder zullen worden waargenomen. Deze processen worden immers voornamelijk gehanteerd om doelen en waarden uit te dragen die weinig of geen betrekking hebben op het dagelijkse leven van potentiële aanhangers (*frame extension*), of zelfs tegengesteld zijn aan reeds bestaande overtuigingen van die aanhang (*frame transformation*). De tweede implicatie voor ons onderzoek komt voort uit het feit dat vooral de hervorming van de gezondheidszorg in dit onderzoek centraal staat als mobiliserende factor van de beweging. Deze hervorming werd gerealiseerd via twee wetten, ten

---

⁵⁴ Ibid. – p. 474-476

⁵⁵ X, CNN Poll: *Unfavorable view of Tea Party on the rise*, 30.03.2011 (19.04.2011, CNN Politics: http://articles.cnn.com/2011-03-30/politics/tea.party.view_1_tea-party-unfavorable-view-cnn-poll?_s=PM:POLITICS)

eerste de “Patient Protection and Affordable Care Act”, bekrachtigd op 23 maart 2010,⁵⁶ ten tweede de “Health Care and Education Reconciliation Act of 2010”, bekrachtigd op 30 maart 2010.⁵⁷ De dynamiek van deze hervorming als mobiliserende factor voor de Tea Party verandert dus in maart 2010. Zeer interessant is de vraag of we een waarlijk verschil zullen tegenkomen in de processen gehanteerd door SMO’s om potentiële aanhangers te mobiliseren, voor en na maart 2010. Als dit het geval zou zijn, zouden de processen gehanteerd voor maart 2010 de vorm aannemen van *value amplification*, aangezien de Tea Party dan met betrekking tot gezondheidszorg een status quo zou verdedigen.

Vervolgens gaan de auteurs op zoek naar sets van factoren die het succes of falen van deze pogingen tot mobilisatie kunnen verklaren. Als *frame alignment* inderdaad, zoals de auteurs beweren, een noodzakelijke voorwaarde is tot collectieve actie, kunnen we de waarneming van collectieve actie, of de afwezigheid ervan, beschouwen als indicator van het respectievelijk slagen of falen van deze mobilisatie. De auteurs ontwaren twee sets van factoren die ze als verklarend zien hiervoor. Ten eerste is de inhoud van de uitgedragen *frames* en de resonantie ervan bepalend. Op inhoudelijk vlak zou het kader oplossingen en antwoorden moeten bevatten ten aanzien van de problemen waarop het zich richt. De resonantie verwijst vooral naar de mate waarin het kader aansluit bij de leefwereld en ervaringen van potentiële participanten. De tweede set van factoren bepalend voor het succes of falen van pogingen tot mobilisatie bevat gevaren en kwetsbaarheden. Deze zijn inherent aan een bepaald proces, er zijn een aantal voorbeelden te geven. Zo zou het overdadig gebruik van *frame bridging* technieken leiden tot een

---

⁵⁶ X, *Bill Summary and Status – 111th Congress (2009-2010) – H.R. 3590*, ? (19.04.2011, The Library of Congress: THOMAS: <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d111:HR03590:@@L&summ2=m&>)

⁵⁷ X, *Bill Summary and Status – 111th Congress (2009-2010) – H.R. 4872*, ? (19.04.2011, The Library of Congress: THOMAS: <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d111:HR04872:@@L&summ2=m&>)

verzadigd publiek, constant blootgesteld aan pogingen van SMO's om hen te verbinden met hun doelstellingen. Wanneer een waarde centraal in het kader van een SMO dat ze via *frame amplification* wenst te versterken, in diskrediet wordt gebracht, zou dit het hele kader onderuit kunnen halen. Er zijn meer voorbeelden aan te halen, maar de conclusie van de auteurs luidt dat het *frame alignment* proces als geheel blootstaat aan verschillende risico's en valkuilen, die overwonnen moeten worden als de SMO wil slagen in haar objectief, namelijk het mobiliseren van een aanhang om te participeren in de activiteiten die ze organiseert.⁵⁸ Deze factoren zijn echter niet onbesproken. De vage conceptualisatie ervan, alsook de quasi onmogelijkheid om ze te meten, is een van de vaker gehoorde kritieken aan het adres van de auteurs.⁵⁹ De auteurs hebben hier ten dele een antwoord op geformuleerd in een later artikel, met de uitwerking van resonantie als variabele dimensie van het zogenaamd *collective action frame*, hierover later meer. De gevaren en kwetsbaarheden blijven echter nogal vaag geconceptualiseerd.

Nu we de rol van de verschillende SMO's hebben onderzocht, is het tijd om te kijken naar het resultaat van deze processen. De processen dienen immers om een bepaald interpretatiekader uit te dragen. Deze kaders zijn zogenaamde *collective action frames*. Deze kaders worden gevormd door de constante interactie tussen SMO's, prominente figuren in de beweging en individuele activisten. Ze zijn aldus het resultaat van een oncontroleerbaar proces waarin verschillende actoren, binnen het veld gevormd door de sociale beweging, hun visie van de sociale beweging en de na te streven doelstellingen trachten te laten overheersen in de publieke opinie. Deze *collective action frames* worden behandeld in de volgende sectie.

2.2: De vorming van *collective action frames*

---

⁵⁸ D. A. SNOW, S. K. WORDEN, E. B. ROCHFORD, R. D. BENFORD, l.c., p. 477-478

⁵⁹ K. D. OPP, o.c., 244-245

Het voorgaande deel omtrent *framing* leidt ons naar de overtuiging dat sociale bewegingen niet louter bekeken kunnen worden als dragers van ideeën en betekenissen. Eerder zijn het, dit wordt ook erkend in de gangbare literatuur, actieve spelers die zich inlaten met het produceren en onderhouden van betekenissen.⁶⁰ Dit verraadt het sociaal-constructivistische karakter van de benadering. Constructivisme impliceert dat materiële incentieven en krachten niet ontkend worden, maar begrepen moeten worden via de sociale concepten die bepalend zijn voor hun betekenis in het sociale leven.⁶¹ *Framing* is dus een actief proces waarin SMO's agenten zijn werkzaam in de constructie van realiteit. De resultaten van dit proces zijn *collective action frames*. Het onderscheidende kenmerk van dit soort *frames* is dat ze de uitdrukkelijke bedoeling hebben om aanhangers te mobiliseren, steun te genereren en tegenstanders te demobiliseren en te ontmoedigen. Het zijn "actie-georiënteerde sets van overtuigingen en betekenissen die activiteiten en campagnes van een SMO inspireren en legitimeren". Belangrijk is ook dat ze niet zomaar het interpretatieve kader zijn van individuen. Ze bevinden zich duidelijk op een hoger niveau. Het zijn de uitkomsten van onderhandelingsprocessen omtrent gedeelde betekenis.⁶² Men zou dus kunnen stellen dat *frames* zich op microniveau bevinden, het zijn immers individuele interpretatiekaders. *Collective action frames*, daarentegen, zouden zich op het mesoniveau bevinden. Ze kunnen zelfs gezien worden als het bezit van organisaties.⁶³ Later zullen we zien dat zogenaamde *master frames* zich van een specifieke organisatie kunnen loskoppelen en op macroniveau een eigen leven kunnen gaan leiden.

---

⁶⁰ R. D. BENFORD, D. A. SNOW, "Framing processes and social movements: an overview and assesment" in *Annual Review of Sociology*, 26, (2000), 1, p. 613

⁶¹ I. HURD, "Constructivism" in C. REUS-SMIT, D. SNIDAL (Reds.), *The Oxford Handbook of International Relations*, Oxford, Oxford University Press, 2008, 301

⁶² R. D. BENFORD, D. A. SNOW, l.c., p. 614

⁶³ D. A. SNOW, "Framing processes, ideology and discursive fields" in D. A. SNOW, S. A. SOULE, H. KRIESI (Reds.), *The Blackwell companion to social movements*, Oxford, Wiley-Blackwell, 2004, 387-390

De eerder besproken *frame alignment* processen vormen hier het strategische aspect in de constructie van het *collective action frame*. Deze processen zijn immers overwogen en gericht op een doel.⁶⁴ De resulterende *collective action frames* kunnen variëren op vier dimensies.

Ten eerste op vlak van probleemidentificatie en de richting van attributie. Deze dimensie houdt dus twee aspecten in, zowel het aantal problemen dat het kader kan omvatten, alsook aan wie of wat de schuld of verantwoordelijkheid wordt toegeschreven. Er wordt aangenomen dat *collective action frames* meer kans maken op succes (capaciteit tot mobilisatie) als ze meer problemen omvatten. Belangrijke voorwaarde hier is dat de problemen toch enig verband moeten houden.⁶⁵

De tweede dimensie waarop *collective action frames* kunnen verschillen bestaat uit flexibiliteit en inclusiviteit. Deze indicatoren slaan hier op het gemak waarmee nieuwe problemen of thema's kunnen worden geïncorporeerd, met andere woorden in hoeverre het kader openstaat voor de opname van nieuwe elementen. Opnieuw wordt aangenomen dat de kans op succes stijgt naarmate kaders meer flexibel en inclusief worden. Ze maken kans om te evolueren naar zogenaamde *master frames*, hierover zo dadelijk meer.⁶⁶

De derde dimensie van variatie bestaat uit de interpretatieve lens en invloed. De lens gehanteerd in de meeste *collective action frames* blijft beperkt tot de belangen van een bepaalde groep. Wanneer een dergelijk *frame* echter breed genoeg is geformuleerd, kan het zich losmaken van een specifieke beweging. Het zal dan ook de activiteiten en doelstellingen van andere sociale bewegingen kleuren en beperken. We hebben het hier over het zogenaamde *master frame*. Niet elk succesvol *collective action frame* is ook een *master frame*. Pas als dergelijk kader erin slaagt om mobilisatie te bewerkstelligen in verschillende, duidelijk af te bakenen sociale bewegingen, kan het

---

⁶⁴ R. D. BENFORD, D. A. SNOW, l.c., p. 624

⁶⁵ Ibid. – p. 618

⁶⁶ Ibid.

als *master frame* worden aangeduid. Een bekend voorbeeld van zulk een *frame* is het *injustice frame*. Naast voldoende breed moet zo een *frame* ook cultureel resonant zijn, anders vindt het niet voldoende ingang in verschillende sociale bewegingen.⁶⁷ Het wordt dus pas na een hele tijd duidelijk of we over een *master frame* kunnen spreken. Aangezien de Tea Party een vrij nieuwe sociale beweging is, laat ik de vraag of we hier met een dergelijk *master frame* te maken hebben, in het midden. Als het kader uitgedragen door de Tea Party er in de toekomst in zou slagen om ook in een andere sociale beweging een mobiliserende werking te hebben, kunnen we inderdaad spreken van een *master frame*.

De laatste dimensie waarop *collective action frames* kunnen variëren, is reeds aangehaald, namelijk resonantie. Hier gaan Benford en Snow over tot het verduidelijken van dit concept. Resonantie bestaat hier aldus uit twee sets van factoren, elk bestaande uit meerdere indicatoren. De twee sets zijn geloofwaardigheid en opvallendheid. Geloofwaardigheid is op zich een functie van drie factoren.⁶⁸

Ten eerste de consistentie van het *frame*. Dit verwijst naar de mate van congruentie tussen overtuigingen, doelen, stellingen en daden dat het kader omvat. Een schijnbare tegenstelling tussen wat men denkt en doet verraadt inconsistentie. Hoe groter en duidelijker deze inconsistentie, hoe minder het kader zal aansluiten bij de overtuigingen van potentiële aanhangers en hoe minder succesvol de mobilisatie ervan zal zijn. Ten tweede empirische geloofwaardigheid. Dit is de mate waarin het kader aansluit bij gebeurtenissen in de realiteit. Het centrale punt is hier of de stellingen die het kader uitdraagt geloofwaardig zijn. Belangrijk is dat ze niet geloofwaardig moeten overkomen voor het algemene publiek, maar enkel voor de aanhang die men wenst te mobiliseren. Het voorbeeld wordt gegeven van de leden van een sekte die overgaan tot collectieve zelfmoord als voorbereiding op de komst van een ruimteschip. Als men erin slaagt de aanhang te mobiliseren tot collectieve actie, kan men inderdaad spreken van een

---

⁶⁷ Ibid. – p. 618-619

⁶⁸ Ibid.

succesvol *collective action frame*, wat de aard van de actie ook is. Ten derde is er de waargenomen geloofwaardigheid van de personen die het kader uitdragen. Hoe geloofwaardiger zij overkomen, hoe overtuigender ze zullen zijn. Vooral hun maatschappelijke status en aangenomen expertise over het onderwerp zijn hier van belang. SMO's gaan vaak over tot het inhuren van bekende figuren als woordvoerders, precies omwille van dit effect. Niet alleen de status van de personen, maar ook van de organisaties die het kader uitdragen, is belangrijk.⁶⁹

De tweede set, opvallendheid, is opnieuw een samenraapsel van drie factoren.

Ten eerste centraliteit. Dit verwijst naar de onontbeerlijkheid van de overtuigingen en waarden geassocieerd met het kader dat wordt uitgedragen. Zoals aangegeven, worden waarden geplaatst in een cognitieve hiërarchie, we vinden bepaalde waarden immers belangrijker dan andere. Diegenen die de waarde(n) uitgedragen door de beweging hoog op de cognitieve ladder hebben staan, zullen eerder geneigd zijn om de roep tot mobilisatie te beantwoorden. Ten tweede de “ervaringsgerichte evenredigheid”. Het concept slaat op de aansluiting tussen het kader en de dagelijkse ervaringen van zij die eraan blootgesteld staan. Met andere woorden, een kader mag dus niet te abstract geformuleerd worden. Hoe meer een kader aansluit bij de leefwereld van potentiële aanhangers, hoe meer kans het zal maken om te slagen in zijn opzet. Ten derde is ook narratieve getrouwheid een factor. Hiermee wordt de mate bedoeld waarin het kader weerklank vindt bij de verhalen en mythes inherent verbonden aan de culturele achtergrond van hen die men tracht te mobiliseren. Hoe meer narratieve getrouwheid een kader bezit, hoe groter de kans op mobilisatie. Deze factor wordt ook wel eens culturele resonantie genoemd. Een vaak gehoorde kritiek op studies met betrekking tot sociale beweging stelt inderdaad dat er niet genoeg rekening wordt gehouden met de achterliggende cultuur

---

⁶⁹ Ibid. – p. 619-621

en de beperkingen die dit impliceert voor het *framen* van sociale bewegingen.⁷⁰

Hiermee hebben we ons theoretisch kader geconstrueerd. We begonnen bij Goffman en het concept van een *frame* als cognitief interpretatiekader. We zagen hoe SMO's kunnen overgaan tot het actief *framen* van bepaalde zaken, via vier te onderscheiden *frame alignment* processen. Deze vier processen verbonden we met zogenaamde *collective action frames*, waarvan we vervolgens de variatie op vier dimensies behandelden. Nu we een theoretisch kader hebben samengesteld, is het tijd om empirisch materiaal te verzamelen en hierop toe te passen. Vooraleer we hieraan beginnen, moet een belangrijke opmerking gemaakt worden. Het onderzoek zal zich toespitsen op de manier waarop de Tea Party, verschillende SMO's en prominente figuren de hervorming van de gezondheidszorg een plaats geven in het kader dat zij construeren. Het is dus deze hervorming die centraal zal staan. Dit betekent echter niet dat de Tea Party uitsluitend op dit thema mobiliseert. Zoals aangegeven in het eerste deel van deze masterproef, is voor 24% van zelfverklaarde Tea Partiers het thema overheidsuitgaven en –deficit het belangrijkste voor de beweging. Gezondheidszorg eindigde hier op een zevende plaats met 2%, die het bovendien moest delen met de rechten van staten en thema's omtrent een vrije markt.⁷¹ Toch is het zonder twijfel een element van belang in het *collective action frame* uitgedragen door de verschillende SMO's. Hoe deze SMO's dit *collective action frame* construeren, en welke rol de hervorming erin speelt, diepen we uit in de volgende sectie.

Om het overzichtelijk te houden, presenteer ik hieronder twee schema's. Het eerste is een schematisch samenvatting van de verschillende *frame alignment* processen. Het tweede schema is een

---

⁷⁰ Ibid. – p. 621-622

⁷¹ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (20.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

overzicht van de vier dimensies waarop *collective action frames* kunnen verschillen.

Frame alignment processen		
Frame Bridging	Linken ideologisch congruente, maar onsamenhangende frames	
Frame amplification	Value amplification	Identificeren en activeren waarden
	Belief amplification	Bewerkstelligen overtuiging <ul style="list-style-type: none"> - Ernst probleem - Causaliteit of schuld - Overtuigingen met betrekking tot tegenstanders of doelen van invloed - Doeltreffendheid collectieve actie - Noodzakelijkheid collectieve actie
Frame extension	Uitbreiden doelgroep door opname van algemene belangen	
Frame transformation	Domein-specifiek	Transformatie van voorstelling domein publiek leven (van aanvaardbaar naar problematisch)
	Globaal	Transformatie dominant kader ter interpretatie van de werkelijkheid

<u>Collective action frames: de vier dimensies van variatie</u>			
Probleem-identificatie en attributie	Aantal problemen in kader en de oorzaak/schuldige ervan		
Flexibiliteit en inclusiviteit	Gemak waarmee nieuwe thema's kunnen worden opgenomen in het kader, of buiten het kader gehouden kunnen worden		
Interpretatieve lens en invloed	Breedte van de belangen geformuleerd in het kader en mate waarin het kader een specifieke beweging kan overstijgen		
Resonantie	Geloofwaardigheid	Consistentie	Congruentie overtuigingen, doelen en daden
		Empirische geloofwaardigheid	Mate van geloofwaardigheid kader om realiteit in te interpreteren
		Geloofwaardigheid uitdragers	Geloofwaardigheid personen en SMO's die kader uitdragen
	Opvallendheid	Centraliteit	Onontbeerlijkheid waarden en overtuigingen geassocieerd met kader
		Ervaringsgerichte evenredigheid	Aansluiting kader en dagelijkse ervaringen van potentiële aanhang
		Narratieve getrouwheid	Aansluiting kader en culturele achtergrond

2.3: Het *collective action frame* van de Tea Party beweging en de rol van de hervorming van de gezondheidszorg

2.3.1: De *Frame alignment* processen en “ObamaCare”

Het is de bedoeling van deze sectie om een overzicht te geven van het *collective action frame* geconstrueerd door verschillende SMO's in de beweging. Belangrijk is dat er dus verschillen kunnen optreden tussen de kaders van de verschillende organisaties. Het tweede aspect van deze analyse gaat in op de rol die “ObamaCare” hierin speelt. Als een *collective action frame* bedoeld is om collectieve actie te genereren, zal het belang van de hervorming in het *collective action frame* ons een aanwijzing geven van de rol ervan als katalysator voor collectieve actie.

We beginnen het onderzoek bij de vier *frame alignment* processen. Om het gebruik van deze processen vanwege de verschillende SMO's te illustreren, maken we gebruik van verschillende teksten, gevonden op de websites van deze SMO's. Vooral documenten afkomstig van FreedomWorks zullen hier aan bod komen. Dit is voornamelijk uit noodzaak, andere SMO's besproken in deel 1 lijken zich inderdaad te beperken tot het coördineren van activiteiten en communicatie tussen verschillende lokale groepen en plaatsen weinig of geen documenten op hun website. FreedomWorks is echter ook een interessante SMO om op toe te spitsen. Vooral de rol die Dick Armey en Matt Kibbe erin spelen (respectievelijk voormalig Republikeins *Majority Leader* in het Huis van Afgevaardigden en voormalig lobbyist voor de U.S. Chamber of Commerce)^{72/73} is voor sommigen een aanwijzing dat dit een organisatie is met sterke banden met de Republikeinse Partij, of sterker nog: een poging van deze partij om controle over de sociale beweging te kunnen uitoefenen. Ook zullen we media-berichten gebruiken voor

---

⁷² B. MARLOWE, *Dick Armey*, 08.03.2011 (21.04.2011, Whorunsgov: http://www.whorunsgov.com/Profiles/Dick_Arme y)

⁷³ X, *Matt Kibbe*, 08.03.2011 (21.04.2011, Whorunsgov: http://www.whorunsgov.com/Profiles/Matt_Kibbe)

uitspraken van hooggeplaatsten binnen deze SMO's of prominente figuren binnen de Tea Party.

“ObamaCare” is, zoals reeds aangegeven, de naam die her en der, voornamelijk door tegenstanders, wordt gegeven aan de wet van 23 maart 2010 die definitief de hervorming van de gezondheidszorg bekrachtigde. De term wordt door voorstanders van de wet soms afgedaan als denigrerend.⁷⁴⁷⁵ De Obama-administratie leek vooral in het begin de term “Obamacare” te vermijden, toch vond ze meer en meer ingang. Zelfs in verschillende kranten wordt er op deze manier soms naar verwezen, hoewel er meestal wel bij wordt aangegeven dat dit de term is die de oppositie geeft aan de wet.⁷⁶ Toch lijkt het nu alsof de administratie hier wel mee kan leven. In december 2010 raakte bekend dat het U.S. Department of Health and Human Services, de federale overheidsdienst voor volksgezondheid, advertentieruimte had aangekocht op Google, waardoor de eerste link die gebruikers die naar “Obamacare” zochten te zien kregen er een was van deze overheidsdienst. Dit was voor velen een teken dat de administratie de strijd over de definitie van de wet verloren had.⁷⁷ Nadat hierover ophef werd gemaakt in een aantal tijdschriften, waaronder het sterk conservatieve Weekly Standard, bleek dat de advertentie was stopgezet begin januari 2011.⁷⁸ Afgezien van het feit

---

⁷⁴ L. WHITE, *Stewart calls it: ‘Obamacare’ derogatory*, 21.04.2010 (21.04.2011, Newsweek: <http://www.newsweek.com/blogs/the-gaggle/2010/04/21/stewart-calls-it-obamacare-derogatory.html#>)

⁷⁵ M. BANKS, *Term “Obamacare” stirs controversy in Montana Senate*, 12.01.2011 (21.04.2011, KRTV: <http://www.krtv.com/news/term-obamacare-stirs-controversy-in-montana-senate/>)

⁷⁶ L. WHITE, *White House isn’t selling ‘Obamacare’*, 25.03.2010 (21.04.2011, Newsweek: <http://www.newsweek.com/blogs/the-gaggle/2010/03/25/white-house-isn-t-selling-obamacare.html>)

⁷⁷ B. SMITH, *HHS buys ‘ObamaCare’*, 17.12.2010 (21.04.2011, Politico: http://www.politico.com/blogs/bensmith/1210/HHS_buys_ObamaCare.html)

⁷⁸ J. H. ANDERSON, *HHS is paying Google with taxpayer money to alter ‘Obamacare’ search results (updated)*, 03.01.2011 (21.04.2011, Weekly Standard: http://www.weeklystandard.com/blogs/hhs-paying-google-taxpayer-money-alter-obamacare-search-results_525959.html)

of de administratie zich kan vinden in de term, lijkt het wel een zeer populaire benaming te zijn voor de wet. Wie de term eerst heeft gebruikt, is moeilijk te achterhalen. In april 2008 duikt ze voor het eerst op de website van FreedomWorks. Het wordt daar omschreven als de Obama-variant van “Hillarycare”, een populaire bijnaam voor het plan naar voren geschoven door Hillary Clinton in 1994.⁷⁹

“Government-managed health care will never solve the problem of prioritization, but it will put those key, often life-saving decisions, in the hands of bureaucrats. Senator Barack Obama is busy promoting his own version of HillaryCare. You can call it ObamaCare, because it differs only on whether or not the government should mandate individuals purchase health insurance coverage. ObamaCare would be just as disastrous for America as HillaryCare would be.

...

Many small business owners simply could not continue to operate under ObamaCare. Then there is the question of how Obama plans to pay for his health care plan. Estimates for the costs are astronomical, and would be paid for through higher taxes on individuals, small businesses and corporations. The tax and spend agenda of liberals like Obama, while ignoring huge fiscal crises like Medicare and Social Security, will only cause more economic problems for our great country. It’s time to put Obama on the spot and ask him to stop pushing big-government ideas to deal with the rising costs of health care. The answer is more competition in the market and less government intervention.”⁸⁰

Uit deze tekst kunnen we reeds een aantal *frame alignment* processen ontwaren, zij het sommige meer dan andere.

Frame bridging (het verbinden van ideologisch congruente maar ideologisch onsamenvangende *frames*) ziet men hierin terug. Men verbindt immers deze hervorming met interpretatiekaders waarvan men aanneemt dat ze reeds aanwezig zijn in de hoofden van degenen die men wenst te mobiliseren. Deze kaders omvatten ideeën en waarden omtrent lage overheidsschuld, minimale overheidsintrusie in de private sector en lage belastingen. De hervorming wordt hier verbonden met groeiende overheidsinmenging (*it will put life saving*

---

⁷⁹ A. BRANDON, *Hillarycare and Obamacare are both prescriptions for failure*, 30.04.2008 (21.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/2008/05/01/hillarycare-and-obamacare-are-both-prescriptions-for-failure>)

⁸⁰ Ibid.

decisions in the hands of bureaucrats, the answer is less government intervention), maar ook met hogere belastingen. Dit zijn echter domeinen niet direct gelinkt aan gezondheidszorg. Op deze manier tracht men weerstand tegen deze hervorming cognitief te verbinden met weerstand tegen hoge belastingen, of een opdringerige overheid.

Frame amplification (het in twee vormen verduidelijken en herhalen van *frames* met betrekking tot een thema) kunnen we hier ook uit afleiden, zij het slechts één vorm ervan. *Value amplification*, het aanhalen van bepaalde waarden in de hoop dat ze als het ware geactiveerd worden in de hoofden van potentiële aanhangers, is immers moeilijk te vinden in deze tekst. Er wordt niet echt verwezen naar Amerikaanse of conservatieve waarden, in teksten die zo dadelijk aan bod komen zal dit wel het geval zijn. *Belief amplification*, het actief inplanten van een overtuiging bij potentiële participaten, is wel aanwezig. Er zijn vijf types overtuigingen die men kan bewerkstelligen. De overtuiging omtrent de ernst van een thema of probleem vindt men terug in de stelling dat “ObamaCare net zo vernietigend zou zijn voor Amerika als HillaryCare”. Ook de stelling dat vele kleine zelfstandigen de deuren zouden moeten sluiten omwille van “ObamaCare”, of dat het economische problemen zou veroorzaken, kan in deze richting geïnterpreteerd worden. Potentiële aanhangers moeten immers van de ernst van een probleem overtuigd worden, anders is hun participatie betwifelbaar. Een andere overtuiging is die van causaliteit of schuldtoewijzing. Hiervoor moeten we niet ver kijken. Men kan immers stellen dat de naam “ObamaCare” op zich al deze functie vervult. Met deze naam worden alle twijfels omtrent de verantwoordelijke weggenomen. Ook overtuigingen omtrent tegenstanders kunnen gevonden worden. In het document wordt immers gesteld dat liberalen zoals Obama alleen een “tax and spend agenda” hebben. De resterende twee overtuigingen (kans op slagen van collectieve actie en noodzaak ervan) vinden we niet terug. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat het document dateert van april 2008, nog voor de verkiezing van Obama en met een Republikeinse president in het Witte Huis. De hervorming van de gezondheidszorg was op dit moment allesbehalve

nakend, dus er was misschien geen directe aanleiding tot collectieve actie.

Ook bij *frame extension*, het uitbreiden van de potentiële aanhang door het kader uit te breiden en ook hun belangen op te nemen, kunnen de economische aspecten van het verhaal gezien worden als aanwijzing van dit proces. De koppeling die men maakt tussen hervorming enerzijds, en hogere belastingdruk voor individuen en bedrijven anderzijds, kan men interpreteren als een opname van de belangen van een breed publiek in dit kader. De verwijzing naar hogere belastingen dient dus twee doelen. Ten eerste is het een vorm van *frame bridging*. Hier wil men een automatische verbinding tussen beiden bewerkstelligen (bent u tegen hogere belastingen, dan bent u ook tegen deze hervorming). Ten tweede is het een vorm van *frame extension*. Hier wil men mensen die tegen hogere belastingen zijn, verbinden aan een groep die zich direct tegen de hervorming richt. Men vreest immers dat de eerste groep niet op de hoogte is van de implicaties van de hervorming op hun persoonlijk leven. Door dit uit te breiden, maakt men dit duidelijk. Het is duidelijk dat de twee processen in dit bepaald geval complementair zijn. Mensen die tegen hogere belastingen zijn, zullen pas tegen een hervorming protesteren als ze ook echt overtuigd zijn van de koppeling tussen beide.

Frame transformation komt niet zo duidelijk voor in deze tekst. Domein-specifieke transformatie zou impliceren dat een domein van het publiek leven opeens onaanvaardbaar wordt. Dit is echter hier niet het geval. Het domein gezondheidszorg is inderdaad in de ogen van de Tea Party verschoven van aanvaardbaar naar problematisch, maar dit is te wijten aan de enorme veranderingen die zich in dit domein hebben voorgedaan. Een globale transformatie van het interpretatief kader is moeilijker in te schatten. Eigenlijk gaat het hier over de vraag of de Tea Party een kader kan uitdragen dat zo dominant is dat het het primaire interpretatiekader wordt waarlangs leden en sympathisanten de werkelijkheid betekenis geven. Zoals reeds aangegeven, is de Tea Party als sociale beweging vrij nieuw en is het daarom moeilijk om uitspraken te doen over de dominantie van dit kader.

Een andere tekst afkomstig van FreedomWorks die we zullen hanteren om de verschillende *frame alignment* processen in te onderscheiden is een brief verstuurd naar Senatoren vanwege CEO van FreedomWorks Matt Kibbe, waarin hij hen aanmaant een wetsontwerp te steunen dat een intrekking van de hervorming beoogt.

“Dear Senator,

On behalf of over a million FreedomWorks members nationwide, I urge you to vote YES on the McConnell Amendment to repeal ObamaCare. Introduced as an amendment to the FAA funding bill, this amendment is the same as the bill the House recently passed with bi-partisan support to repeal what multiple judges have identified as the unconstitutional ObamaCare law. Despite Americans loudly voicing opposition to the misguided bill, it was rammed through with backroom deals and major tax increases. Polls have continuously shown that the majority of Americans want Washington to reverse the government takeover of their health care.

We need to fully repeal Obamacare because it will kill jobs, bankrupt the government, drive up everyone's health insurance costs, put bureaucrats in charge of rationing our health care, and ruin the world's best health care system. The health care law will cost \$2.6 trillion during its first 10 years of full implementation. Ultimately, it will create 159 new bureaucracies to control our health care. Most concerning of all, the law forces all Americans to purchase government-controlled health insurance by 2014. Two federal judges have already rightfully declared this mandate to be unconstitutional. At a time when federal debt and deficits are at all-time highs, we simply cannot afford this massive new spending program.

Ten months after its passage, the new health care law has already done damage to our economy and way of life. Insurance premiums are soaring across the nation. By 2016, CBO predicts the average price of privately purchased insurance will be 27-30% higher for all Americans. Struggling American families will have to pay an average of \$2,100 more for coverage.

The unintended consequences of the new health care law are heartbreaking. Due to a provision that insurance companies must charge the same rates for healthy and costly sick children, nearly every major insurance company has ceased offering child-only policies. Employer penalties in the law have led some major companies such as 3M to stop offering health benefits to retirees and low-income workers unless they are granted an exemption by HHS.”⁸¹

---

⁸¹ M. KIBBE, *Key vote yes on McConnell amendment to fully repeal Obamacare*, 01.02.2011 (21.04.2011, FreedomWorks:

Ook in deze tekst komen de verschillende strategische processen duidelijk naar voren, sommigen echter meer dan andere.

Frame bridging wordt, net als in de voorgaande tekst, ook hier uitgeoefend. De hervorming wordt hier verbonden met traditioneel conservatieve denkkaders, zoals lage belastingen, wantrouwen ten aanzien van overheidsinvasie en bureaucratie. Vooral de stelling dat de wet Amerikanen verplicht om een “government controlled” zorgverzekering aan te kopen is hier interessant. Men kan hier argumenteren dat de stelling bedoeld is om schrikbeelden van een socialistische overheid in te roepen. Het is echter zo dat de hervorming juist geen zorgverzekering omvat aangeboden door de overheid (deze zogenaamde *public option* was nochtans een centraal element in het oorspronkelijke plan).⁸² Men kan er dus aan twijfelen in hoeverre we kunnen spreken van een zorgverzekering gecontroleerd door de overheid.

Frame amplification komt ook naar voor. Waar we echter in de vorige tekst alleen te maken kregen met *belief amplification*, wordt er hier ook aan *value amplification* gedaan. Met betrekking tot *belief amplification* zijn er twee soorten overtuigingen die hier worden uitgedragen. Ten eerste de ernst van het probleem. Opnieuw kan men verwijzingen naar de economische effecten van de hervorming zien als pogingen om aanhangers ervan te overtuigen dat dit een enorm belangrijk probleem is waar dringend moet mee worden omgegaan. Ten tweede de attributie van schuld of verantwoordelijkheid. Ook hier laat de term “ObamaCare” weinig twijfels over wie de schuld draagt. Er wordt ditmaal ook verwezen naar specifieke gevolgen van de wet. Kibbe geeft immers aan dat verzekeringspremies enorm snel stijgen. Hoewel nergens wordt gezegd dat dit rechtstreeks te wijten is aan de hervorming, kan men toch op zijn minst stellen dat de

---

<http://www.freedomworks.org/publications/key-vote-yes-on-mcconnell-amendment-to-fully-repea>)

⁸² X, *No Public option in Obama Health Care plan*, 22.02.2010

(21.04.2011, CBS News:

<http://www.cbsnews.com/stories/2010/02/22/politics/main6231221.shtml>)

suggestie van causaliteit gegeven wordt. Het is echter zo dat premies al jarenlang enorm stijgen. In 2003 stegen premies gemiddeld 13,9%, in 2006 7,7%. In totaal stegen premies 87% van 2000 tot 2006 (ter vergelijking: inflatie bedroeg in deze periode 3,5%). De stijging van deze premies begon dus al lang vooraleer er zelfs maar sprake was van “Obamacare”.⁸³ Ook geeft men aan dat de hervorming ertoe heeft geleid dat verschillende maatschappijen zijn gestopt met het aanbieden van “child-only policies”. Dit komt voort uit het verbod om te discrimineren tegen kinderen met reeds bestaande aandoeningen.⁸⁴

Ook komt in deze tekst voor het eerst *value amplification* tot uiting. Er wordt immers beweerd dat de hervorming “our way of life” bedreigt. Men benadrukt de ongrondwettelijkheid van de hervorming. Ook wordt het ondemocratische karakter van de wet beklemtoond, men wijst er immers op dat de meerderheid van de Amerikanen de hervorming wil terugdraaien. Waarden die men hier wil aanspreken zijn aldus patriotisme en respect voor de Amerikaanse manier van leven, respect voor de grenzen bepaald door de Grondwet en respect voor de democratische verzuchtingen van het Amerikaanse publiek.

Frame extension treedt hier minder op de voorgrond dan in de eerste tekst. Hoewel ook hier de koppeling tussen de hervorming en hogere belastingen uit de doeken wordt gedaan, is ze minder voor de hand liggend dan in de eerste tekst. Dit zou erop kunnen wijzen dat de Tea Party in 2008 nog in een mobilisatiefase zat, en dat ze dus meer nood had aan het bereiken van mensen die eventueel zouden participeren.

---

⁸³ C. PALOSKY, L. LEVITT, 2006 *Kaiser/HRET Employer Health benefits survey*, 26.09.2006 (21.04.2011, Kaiser Family Foundation: <http://www.kff.org/insurance/ehbs092606nr.cfm>)

⁸⁴ X, *Key Health care reform provisions that are effective immediately* (2010), ? (21.04.2011, The New England Journal of Medicine: <http://www.nejm.org/action/showImage?doi=10.1056%2FNEJMp1003709&iid=t01>)

In 2011 zou de Tea Party dan over een voldoende aanhang beschikken om deze taken niet langer te moeten uitvoeren.

Frame transformation duikt net als in de voorgaande tekst niet echt op. De domein-specifieke variant is opnieuw afwezig. “Obamacare” is immers altijd problematisch geweest. De globale variant is misschien wel te onderscheiden. Kibbe wijst er immers op dat de VS zich zo een enorm uitgaven programma niet kan veroorloven, vooral niet wanneer overheidsschuld op een recordhoogte staat. Dit kan ons leiden naar de overtuiging dat de Tea Party inderdaad een soort *master frame* wil bewerkstelligen, dat alle initiatieven en gebeurtenissen toetst aan de fiscale toestand. Of dit effectief aanslaat, is een vraag die op langere termijn moet worden beoordeeld.

We hebben meerdere *frame alignment* processen zien terugkomen in het empirisch materiaal. Een opvallende afwezige waren echter twee soorten overtuigingen (onder de noemer *belief amplification*), namelijk de overtuiging omtrent de noodzaak en kans op slagen van collectieve actie. Dit zijn twee niet te onderschatten overtuigingen. Om over te gaan tot collectieve actie, moeten mensen van de doeltreffendheid hiervan overtuigd zijn. Ze moeten “geloven dat verandering mogelijk is, maar dat het niet automatisch zal gebeuren, zonder collectieve actie”.⁸⁵ Deze taken blijven echter niet achterwege. Eerder is het zo dat de eerste tekst stamt uit april 2008, maar zoals we aangaven in deel 1, is het pas in februari 2009 dat we de vorming van de Tea Party als sociale beweging identificeren. Dit is een mogelijke verklaring waarom deze taken, belangrijk in het mobilisatie-proces, achterwege blijven. De tweede tekst is dan weer een oproep aan senatoren om over te gaan tot wetgevende actie. De tekst richt zich dus niet tot individuele activisten. Ook hier moet het niet verrassen dat mobilisatie-taken dus niet duidelijk naar voor komen. Ik wil de lezer echter niet het gevoel geven dat deze processen niet terug te vinden zijn. Ze komen vrij duidelijk naar voor

---

⁸⁵ P. OLIVER, “Bringing the crowd back in: the nonorganizational elements of social movements” in *Research in social movements, conflict and change: a research annual*, 11, (1989), 1, p. 14

in een tekst die de lezer aan de eerste verjaardag van de hervorming herinnert.

“Most of us are likely to remember where we were when a national tragedy happened. As for me, I’ll always remember where I was when I heard that ObamaCare had passed the House of Representatives and was headed for President Obama’s desk.

....

They were ramming through an unpopular health care reform law without consulting the American people. I thought of the elderly Kentucky man I met who shook my hand after telling me that ObamaCare made him fear for the future of his grandkids and his beloved country. It was a somber long drive home as we felt helpless to big government.

...

Two days later, ObamaCare was signed into law against the will of the majority of Americans. At the FreedomWorks office, my phone rang off the hook with people asking what they could do to get involved. Some of them told me that they had never been involved in politics before but they wanted to let their voices be heard. They gave me immense hope that the fight still wasn’t over. A Rasmussen poll released that week showed that 55 percent of Americans favored repeal of ObamaCare.

It’s been a grueling battle. Government health care officials told us that we would soon embrace the new health care law. A year later, support for ObamaCare repeal hasn’t died down. The newest Rasmussen poll shows that 53 percent of likely voters still support ObamaCare repeal with 43 percent strongly favoring it. One of the continuous messages at Tea Party rallies across the nation is to stop the government takeover of health care.

...

On November 2nd, the American people’s voice was heard at the ballot box. A total of 35 Democrats who supported ObamaCare were defeated. This has increased the opposition to ObamaCare in the House by nearly 16 percent. While the fight may be far from over, we can get this unconstitutional government takeover repealed through hard work and determination. We won’t stop until the repeal bill lands on

President Obama's desk. It may be a year later but our voices are louder than ever. Let's make sure that ObamaCare doesn't get a second anniversary."⁸⁶

In deze tekst zien we inderdaad voornamelijk *frame amplification*. De versterking van waarden (*value amplification*) in de afspiegeling van "ObamaCare" als nationale tragedie. Ook worden weeral de ongrondwettelijkheid en het ondemocratische karakter van de wet beklemtoond. Maar vooral *belief amplification* is hier belangrijk. Dankzij hard werk en volharding, wordt geschreven, is het mogelijk om een intrekking van de hervorming te bekomen. Men wil de lezer ervan overtuigen dat verandering mogelijk is, maar niet zonder slag of stoot zal gebeuren. Participatie in collectieve actie is een noodzakelijke voorwaarde.

Nu we de verschillende *frame alignment* processen hebben aangetoond, kunnen we een oordeel vellen over de twee verwachtingen die we op voorhand hebben geformuleerd. De eerste verwachting luidde dat niet alle processen in dezelfde mate zichtbaar zouden zijn. Deze verwachting lijkt inderdaad bevestigd. Vooral *frame transformation* bleef grotendeels afwezig. *Frame extension* zagen we wel, maar niet in de vorm van lokmechanisme, namelijk als eerste stap in de opname van participanten via het *frame transformation* proces. Het lijkt er inderdaad op dat deze processen meer voorbehouden zijn aan sociale bewegingen waarvan de waarden en doelstellingen niet gesteund worden door een breed segment van de bevolking.⁸⁷ Zoals we ook stelden in de verwachting, is dit wel het geval voor de Tea Party, waardoor ze logischerwijs minder nood heeft aan deze processen.

De tweede verwachting was dat we een substantieve verandering zouden zien in de *frame alignment* processen gehanteerd voor maart

---

⁸⁶ J. BOROWSKI, *Obamacare one year later: majority of Americans still oppose unconstitutional law*, 23.03.2011 (22.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/jborowski/obamacare-at-year-one-majority-of-americans-still>)

⁸⁷ D. A. SNOW, S. K. WORDEN, E. B. ROCHFORD, R. D. BENFORD, l.c., p. 473

2010 enerzijds, en na maart 2010 anderzijds. In de eerste periode zou de Tea Party dan een beweging zijn ter verdediging van een status quo, in de tweede periode zou ze verandering beogen. De verwachting was dat we in de eerste periode vooral *value amplification* zouden zien, in de tweede periode eerder *frame transformation* van de globale variant. Het lijkt er echter op dat deze verwachting niet is uitgekomen. In de twee laatste teksten, respectievelijk daterend van februari en maart 2011, zagen we immers ook *value amplification* terugkomen. Bovendien zagen we alleen in de laatste tekst een eventuele aanzet tot globale *frame transformation*. Om aan te tonen dat er amper een verschil merkbaar is tussen beide periodes, haal ik kort citaten aan uit twee teksten. De eerste uit januari 2010 (pre-hervorming), de tweede uit eind maart 2010 (post-hervorming).

1.

“It’s pretty clear to most folks who pay even a little attention to freedom, individual liberty, and other good things that an insurance mandate may run afoul of a little thing many of us miss called the Constitution. Numerous activists have called asking about this, more have commented through the website, and all of us know that, should ObamaCare pass, there will definitely be a constitutional challenge.

First, I’d like to assure all those who are wondering that FreedomWorks is indeed looking at every angle to stop this anathema - in Congress, in the courts, in the states - whatever it takes. ⁸⁸

2.

“Since the Obama, Pelosi, Reid health care debacle was signed into law this week, at least fourteen states have joined a lawsuit against the overhaul, arguing that the law’s requirement that individuals buy health insurance is unconstitutional. This is a huge step in the continuing fight against the government takeover of health care and the preservation of our individual liberties.

...

---

⁸⁸ N. SWIFT, *We’ll see you in Court, Obamacare*, 11.01.2010 (22.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/nswift/well-see-you-in-court-obamacare>)

The “Patient Protection and Affordable Care Act” was an enormous overreach of federal power that encroaches on state sovereignty and our freedoms. On Tuesday, with the stroke of a pen, the law of the land will now require every American citizen to either secure federally regulated health insurance or risk having to pay harsh penalties, and even spend time in jail.

This dramatically alters the relationship between the government and individuals. Under the individual mandate, citizens will be forced to purchase insurance simply because they exist. Granting Congress the authority to mandate the purchase of a product not only abandons all of the limitations placed upon federal power, it is unconstitutional.”⁸⁹

In beide teksten wordt overwegend de nadruk gelegd op de ongrondwettelijkheid van de hervorming. Er wordt dus in beide gevallen aan *value amplification* gedaan. Zelfs na de goedkeuring van de wet, blijft men dus vasthouden aan de processen die volgens de auteurs meer passen bij de verdediging van een status quo. Een mogelijke verklaring kan men vinden in het feit dat veel belangrijke voorzieningen van de wet pas vanaf 2014 in werking treden, al zijn er meer dan 150 bepalingen onmiddellijk van kracht.⁹⁰ Dit kan de indruk wekken dat de wet, of althans de uitvoering ervan, nog niet voor meteen is. Een andere mogelijke verklaring luidt dat de Tea Party een status quo verdedigt omdat ze weigeren de wet aan te nemen. Dit zou ook verklaren waarom er zo gehamerd wordt op de ongrondwettelijkheid van de hervorming. Dit zijn echter ongefundeerde stellingen. Men kan besluiten dat de Tea Party niet is overgegaan tot andere strategieën, hoewel datgene waartegen ze protesteert wel een ingrijpende verandering heeft doorgemaakt.

2.3.2: *Het collective action frame*

Na de analyse van de verschillende *frame alignment* processen, kunnen we overgaan tot een bepaling van het resultaat, namelijk het

---

⁸⁹ A. PAGE, *April 6: save the date*, 26.03.2010 (22.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/publications/april-6-save-the-date>)

⁹⁰ C. C. JENNINGS, *Implementation and the legacy of Health Care reform*, 15.04.2010 (22.04.2011, New England Journal of Medicine: <http://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMp1003709>)

collective action frame. Dit kader kan beschouwd worden als het bezit van een SMO. In onze case is het dus duidelijk dat we het *collective action frame* beschouwen dat FreedomWorks heeft geconstrueerd. Aangezien FreedomWorks echter geen representatie is van de gehele Tea Party, zal ook gekeken worden naar situaties waarin dit kader botst met daden of uitspraken van personen, politici of andere organisaties die zich tot de Tea Party rekenen.

Een *collective action frame* varieert, zoals uitgeklaard, op vier dimensies. De eerste dimensie is probleemidentificatie en toewijzing van schuld of verantwoordelijkheid. Dit hangt samen, aangezien een *collective action frame* vaak verschillende problemen omvat, die niet allemaal aan dezelfde actor moeten worden toegeschreven. Een belangrijk probleem is de reeds vermelde hervorming van de gezondheidszorg. Hier vervult de term “ObamaCare” de rol van schuldattributie. Maar het kader omvat ook andere problemen. De eerste protesten vanwege de Tea Party richtten zich immers niet tegen de hervorming, maar zoals aangegeven in deel 1, tegen het stimuluspakket. Matt Kibbe, CEO van FreedomWorks, omschrijft de Tea Party als “een conservatieve beweging verenigd rond een coherente filosofie en een gedeelde visie met betrekking tot lagere belastingen, minder overheid en meer individuele vrijheid”.⁹¹ Meteen gaf hij ook een waarschuwing aan Republikeinse politici, stellende dat “het Amerikaanse volk aandachtig toekijkt, als u zich niet kan houden aan de beloofde agenda van fiscale verantwoordelijkheid en gelimiteerde overheid, zullen we voor iemand stemmen die dat wel kan”. In hetzelfde artikel werd het belang van “ObamaCare” herbevestigd, 31% van leden van de Tea Party ziet de “intrekking en vervanging van de gezondheidszorg hervorming” als top beleidsthema.⁹² Dit is een goede weergave van waar de Tea Party, volgens FreedomWorks, voor staat. Het is een fiscaal-conservatieve

---

⁹¹ K. PALLY, *Nationwide poll: the succes of GOP depends on its loyalty to the Tea Party agenda*, 02.11.2010 (22.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/kpally/nationwide-poll-the-success-of-gop-depends-on-its>)

⁹² Ibid.

beweging die ijvert voor terugdringing van de overheid. Alle gebeurtenissen worden via deze bril bekeken. De attributie van schuld of verantwoordelijkheid verschilt van thema tot thema. Het dreigement aan het adres van de Republikeinse Partij bewijst dat de Tea Party er niet voor terugdeinst om ook Republikeinen in het vizier te nemen, wat in het verleden ook gebeurd is. Dick Armey, voorzitter van FreedomWorks zei op een betoging in september 2010 dat de beweging het establishment van de Republikeinse Partij had aangevallen, en dat het nu tijd was om ook de andere partij (Democraten) aan te vallen.⁹³ Een jaar eerder had hij op een soortgelijke betoging president Obama op de korrel genomen omwille van de groei van uitgaven en het deficit. De president had volgens Armey aan zijn “verplichting tot trouwheid aan de Grondwet van de Verenigde Staten” verzaakt.⁹⁴ Besluitend kan men stellen dat het kader veel problemen omvat, gaande van overheidsdeficit tot een limitering van de overheid. Schuldattributie verschilt per thema, al moet gezegd worden dat vooral de Democratische administratie kop van jut is. Ook kan men zeggen dat er een zeker verband is tussen de problemen in het kader, dat zich vooral baseert op het geloof in een kleinere overheid. Het is dit coherent kader, waar ook Matt Kibbe naar verwees, dat de grondslag vormt van de Tea Party, of althans de Tea Party zoals FreedomWorks die wil voorstellen. De Tea Party als beweging beschikt over het zogenaamde “Contract from America”, dat vaak wordt gezien als representatief voor de beweging. Via een online stemronde werden thema’s beoordeeld op hun belang.⁹⁵ “Bescherming van de Grondwet” eindigde op de eerste plaats met 82.03% van de stemmen. Het “intrekken en vervangen van gezondheidszorg gecontroleerd door de overheid” werd zevende met

---

⁹³ K. ZERNIKE, *Tea Partiers bring cause to Washington*, 12.09.2010 (22.04.2011, New York Times:

<http://www.nytimes.com/2010/09/13/us/politics/13protest.html>)

⁹⁴ J. SHERMAN, *Protesters march on Washington*, 12.09.2009 (22.04.2011, Wall Street Journal:

<http://online.wsj.com/article/SB125276685577405975.html>)

⁹⁵ B. BECKER, *A revised contract for America, minus “with” and newt*, 14.04.2010 (23.04.2011, New York Times:

<http://www.nytimes.com/2010/04/15/us/politics/15contract.html>)

56.39% van de stemmen.⁹⁶ Bemerkt dat men het hier heeft over “government-run health care”, dit doet vermoeden dat de overheid een actieve speler is met betrekking tot zorgverzekering.

De tweede dimensie is flexibiliteit en inclusiviteit, met andere woorden de mate waarin het kader openstaat voor de opname van nieuwe problemen, of de mate waarin problemen buiten het kader kunnen worden gehouden. Van beide gevallen is het mogelijk een voorbeeld te geven. Op de *Conservative Political Action Conference* CPAC in februari 2011 werd de spanning tussen fiscaal-conservatieven en sociaal-conservatieven wel heel duidelijk toen een aantal groepen de conferentie boycotten omwille van de deelname van een fiscaal-conservatieve organisatie die ook ijvert voor homorechten. Zoals reeds vermeld werd er bezorgdheid geuit omtrent de afwezigheid van sociale thema's in het conservatieve discours. Matt Kibbe, CEO van FreedomWorks zei hierover dat dat de aandacht op fiscaal conservatisme meer energie genereert voor de Tea Party en dat velen, zelfs sociaal-conservatieven, deze thema's als het voornaamste probleem zien.⁹⁷ Een reactie vanwege de sociaal-conservatieven is echter merkbaar. Naarmate de economische situatie verbetert, stellen politieke waarnemers dat de religieuze conservatieven er meer en meer in slagen om de Republikeinse Partij terug in de richting van culturele thema's, zoals abortus en homohuwelijk te trekken.⁹⁸ De mate waarin dit lukt is echter betwifelbaar. In april 2011 keurde het Huis van Afgevaardigden een budgetplan goed naar voor geschoven door Republikeins afgevaardigde Paul Ryan. Alle Republikeinen, uitgezonderd vier, stemden voor, alle Democraten stemden tegen. De kans dat het ook

---

⁹⁶ X, *The contract from America*, ? (23.04.2011, Contract from America: <http://contractfromamerica.com/>)

⁹⁷ A. GARDNER, *At CPAC forum, potential GOP candidates must navigate socia-fiscal tension*, 09.02.2011 (22.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020903206.html>)

⁹⁸ D. MILBANK, *With Pawlenty's speech, a side of syrup*, 09.03.2011 (22.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/03/08/AR2011030804813.html>)

effectief een wet wordt is bijna onbestaande, de Democraten controleren immers de Senaat en president Obama beschikt over een veto. CEO van FreedomWorks, M. Kibbe, beschreef dit als een cruciaal moment voor de Tea Party.⁹⁹ De spanningen omtrent dit thema tussen beide partijen wijst erop dat dit in de volgende maanden nog een belangrijke discussie zal worden, alsook in de presidentsverkiezingen van 2012.¹⁰⁰ Een illustratie van een probleem dat buiten het kader wordt gehouden vinden we in het zogenaamde *birther* thema. Herinner u dat in een poll van de Washington Post 11% van Tea Partiers aangaf dat de bezorgdheid omtrent de afkomst, het ras of het geloof van Obama een belangrijke factor is in de steun die de beweging krijgt.¹⁰¹ Leaders van de Tea Party hebben echter steeds deze overtuiging ontkracht. In het kader dat organisaties zoals FreedomWorks willen uitdragen, is er geen plaats voor dit thema. Uitspraken over het geboortecertificaat van de president vindt men op de website alleen bij opmerkingen van lezers. Ook de top van de Republikeinse Partij is niet opgezet met dit thema. Karl Rove, topstrategist onder G. W. Bush, haalde uit naar Donald Trump, een eventuele presidentskandidaat die het *birther* debacle tot zijn centraal thema maakte. Trump herhaalde deze beweringen, namelijk dat de president niet in de VS geboren zou zijn, op een Tea Party bijeenkomst in april 2011 in Florida.¹⁰² Het kader dat

---

⁹⁹ P. KANE, P. RUCKER, *House passes GOP budget plan for 2012*, 15.04.2011 (23.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/business/economy/house-passes-gop-budget-plan-for-2012/2011/04/15/AFSEaujD_story.html)

¹⁰⁰ P. WALLSTEN, *Republicans facing tough questions over Medicare overhaul in budget plan*, 22.04.2011 (23.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/republicans-facing-tough-questions-over-medicare-overhaul-in-budget-plan/2011/04/22/AFjSRgRE_story.html)

¹⁰¹ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (22.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

¹⁰² P. WALLSTEN, K. THOMPSON, *Top Republicans try to scotch birther theories*, 19.04.2011 (22.04.2011, Washington Post:

FreedomWorks, samen met de top van de Republikeinse Partij, wenst uit te dragen, bevat geen plaats voor dit thema. Toch bleek uit een poll, uitgevoerd door FOX News in april 2011 dat maar liefst 41% van de Tea Partiers niet gelooft dat president Obama in de VS is geboren (tegenover 24% van de doorsnee kiezer en 37% van de doorsnee Republikeinse kiezer). 15% gaf “weet niet” aan (tegenover 10% van de doorsnee kiezer).¹⁰³ Besluitend kan men stellen dat het kader flexibel is in de opname van problemen gerelateerd aan sociaal-economische zaken. Aangezien het veel dergelijke problemen omvat, kan het ook ten aanzien van dit domein zeer inclusief genoemd worden. Andere thema's, bijvoorbeeld culturele of levensbeschouwelijke, worden minder snel opgenomen.

De derde dimensie, interpretatieve lens in invloed, bevat twee factoren. Ten eerste moet een kader voldoende breed geformuleerd zijn, om genoeg mensen aan te spreken. Ten tweede moet een kader cultureel resonant zijn. Culturele resonantie, of narratieve getrouwheid, is ook een factor in de vierde dimensie, resonantie. We zullen culturele resonantie dus later beoordelen. Voorlopig houden we het bij de breedte van het kader. Belangrijk in deze voorwaarde is dat het kader de belangen van een beperkt segment van de bevolking overstijgt. Hoe breder de lens van het kader, hoe meer kans het maakt om te evolueren naar een zogenaamd *master frame*. Het is duidelijk dat deze dimensie nogal samenhangt met de vorige. De lens van het kader wordt immers bepaald door de mate waarin het bijkomende problemen en thema's kan opnemen. Zoals we aangaven in de vorige paragraaf, heeft het kader moeite om sociale thema's op te nemen. Het kader bevat immers amper sociale thema's en op dit moment ziet het er niet naar uit dat deze ingang zullen vinden. Men zou kunnen argumenteren dat het kader daarom niet erg breed is, aangezien het alleen fiscaal-conservatieve belangen omvat. Ook kunnen we ons uitspreken over de invloed van het kader. Steun voor

---

http://www.washingtonpost.com/politics/top-republican-try-to-scotch-birther-theories/2011/04/19/AFsrhU8D_story.html

¹⁰³ X, *Fox News Poll: Obama birth*, 05.04.2011 (22.04.2011, Fox News: http://www.foxnews.com/projects/pdf/FoxNews_Poll_ObamaBirth.pdf)

de Tea Party was voor 22% van de kiezers in de verkiezingen van november 2010 een bepalende factor. Voor 17% was hun stem een teken van oppositie tegen de Tea Party.¹⁰⁴ Het is duidelijk dat het kader van de beweging aldus vrij invloedrijk is.

De vierde dimensie is resonantie, een concept bestaande uit twee sets van factoren, elk samengesteld uit drie indicatoren.

De eerste set van factoren is geloofwaardigheid, samengesteld uit consistentie, empirische geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de uitdragers.

Met consistentie doelen we op de congruentie tussen doelen, waarden en activiteiten. Hier kan de Tea Party wel eens voor een probleem komen te staan. Meer dan veertig kandidaten gesteund door de Tea Party werden in november 2010 verkozen.¹⁰⁵ Vaak stelden ze zich op als kandidaten die tegen het politieke establishment opkwamen. Toch hebben ze het vaak moeilijk om niet in dezelfde gewoontes te vervallen. Velen, onder wie Rand Paul, vaak gezien als een leiderfiguur in de Tea Party, zijn immers overgegaan tot het inhuren van lobbyisten. Dit bewijst volgens velen de kracht van de politieke cultuur die overheerst in Washington D.C.¹⁰⁶ Veel van deze pas verkozen politici ondervonden in de eerste maanden van hun termijn reeds de problematiek van fiscaal conservatisme. Vele federale programma's voorzien immers in de financiering van lokale projecten. Voor afgevaardigden is het beschermen van lokale belangen vaak noodzakelijk om verkozen te

---

¹⁰⁴ W. ANDREWS, J. COHEN, A. PARLAPIANO, *Exit Polls*, 02.11.2010 (23.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/election-results-2010/exit-poll/#teaparty>)

¹⁰⁵ X, *Tea Party movement*, 02.03.2011 (23.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/tea_party_movement/index.html)

¹⁰⁶ D. EGGEN, *New Republican lawmakers are hiring lobbyists, despite campaign rhetoric*, 08.12.2010 (23.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/12/08/AR2010120806221.html>)

worden.¹⁰⁷ Fiscaal conservatisme botst echter niet alleen met lokale belangen. Voor verkozen Tea Partiers is de afweging tussen hun overtuigingen en pragmatisme vooral duidelijk in de kwestie omtrent de verhoging van de schuldenlast die de federale overheid mag aangaan. Als die niet verhoogd wordt, zal de Amerikaanse overheid volgens schattingen tegen juli 2011 niet meer in staat zijn haar leningen af te betalen. Veel verkozenen danken hun overwinning echter aan hun belofte om financieel zaken op orde te stellen. Maar het niet verhogen van het plafond zou de VS wel eens in slechte papieren kunnen brengen op internationale markten. Voor politieke observatoren is dit thema dan ook “het nieuwe TARP”, het reddingsplan voor de banken dat uiteindelijk 700 miljard dollar bedroeg. Volgens een poll is 62% van de Amerikanen tegen een verhoging van de schuldenlimiet, slechts 32% is voor.¹⁰⁸ TARP (Troubled Asset Relief Program)¹⁰⁹ bleek in de loop van 2010 de doodsteek voor een aantal zittende Republikeinse kandidaten, die hun voorverkiezingen verloren. Een van de bekendste voorbeelden is Bob Bennett, die als zittende senator de voorverkiezing verloor van Mike Lee. De voorverkiezingscampagne van Lee werd officieel ondersteund (*endorsed*) door FreedomWorks. Hij was de eerste federale kandidaat die het reeds vermelde “Contract from America” ondertekende. In november 2010 werd hij verkozen tot de federale Senaat.¹¹⁰ Net als TARP is de verhoging van de schuldenlimiet zeer

---

¹⁰⁷ S. MURRAY, *Back home, GOP freshmen find fiscal responsibility can be a tricky business*, 25.02.2011 (25.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/24/AR2011022407753.html?sid=ST2011022407953>)

¹⁰⁸ J. LOTT, *Freshman Republican's bind: vote convictions or help economy by raising debt limit?*, 19.04.2011 (25.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/freshman-republicans-bind-vote-convictions-or-help-economy-by-rising-debt-limit/2011/04/18/AFJiza8D_story.html)

¹⁰⁹ X, *FRB: TARP program information*, 21.04.2011 (25.04.2011, Federal Reserve: <http://www.federalreserve.gov/bankinfo/tarpinfo.htm>)

¹¹⁰ P. RUCKER, *Sen. Mike Lee: a political insider refashions himself as tea party revolutionary*, 04.02.2011 (25.04.2011, Washington Post:

onpopulair. Vooral Republikeinen geassocieerd met de Tea Party zullen er met bijna aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid tegen stemmen.¹¹¹ De Tea Party moet als beweging consistentie blijven uitschijnen, om de geloofwaardigheid van de beweging niet te ondermijnen.

De tweede factor is empirische geloofwaardigheid, de mate waarin gebeurtenissen verklaard kunnen worden door de indicatoren opgenomen in het kader. Opnieuw moet benadrukt worden dat het niet over objectieve feitelijkheid gaat. Het gaat erom dat de aanhang van de beweging het kader moet kunnen aanwenden ter verklaring van de werkelijkheid. Een goed voorbeeld dat we reeds hebben aangehaald is de suggestie van zorgverzekering aangeboden door de overheid, terwijl het in feite om een regulering van private bedrijven gaat. Er zijn echter nog andere voorbeelden merkbaar. In oktober 2010 zei Sharron Angle, toen kandidaat senator voor Nevada, dat sharia wetgeving grond aan de voet had gekregen in twee steden in Michigan en Texas. De stelling werd onmiddellijk tegengesproken door de burgemeester van een van beide steden.¹¹² Angle werd op dit moment reeds officieel ondersteund (*endorsed*) door Sarah Palin en FreedomWorks, maar verloor uiteindelijk wel de verkiezing.¹¹³¹⁴

---

http://www.washingtonpost.com/lifestyle/style/sen-mike-lee-a-political-insider-refashions-himself-as-tea-party-revolutionary/2011/02/04/ABzV3xQ_story.html

¹¹¹ A. BLAKE, *Debt ceiling = the new bailout?*, 12.04.2011 (25.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/blogs/the-fix/post/debt-ceiling--the-new-bailout/2011/04/12/AFqF7aQD_blog.html)

¹¹² J. LAWRENCE, *Sharron Angle on Sharia religious law: it's already supplanting the Constitution*, 07.10.2010 (26.04.2011, Politics Daily: <http://www.politicsdaily.com/2010/10/07/sharron-angle-on-sharia-religious-law-its-already-supplanting/>)

¹¹³ L. STANTON, M. DELONG, K. YOURISH, A. BLAKE, *Palin endorsements tracker*, 22.10.2010 (26.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/palin_tracker/)

¹¹⁴ E. CRUM, *FreedomWorks PAC endorses Sharron Angle*, 03.06.2010 (26.04.2011, Nevada News Bureau:

Toch vindt het dreigbeeld van sharia wetgeving blijkbaar ingang bij veel Amerikanen. In een aantal staten tracht men de lokale rechtbanken te verbieden om sharia in rekening te brengen bij het behandelen van rechtszaken. In Oklahoma werd dit verbod vernietigd door een federale rechter. In Texas en Wyoming is men momenteel bezig aan zulk een verbod. Vooral in Wyoming is dit verrassend, aangezien er zo'n 263 moslims zouden leven, op een totale bevolking van 540 000.¹¹⁵ Een ander voorbeeld vinden we terug in de zogenaamde *death panels*. In de zomer van 2009 schreef Sarah Palin op Facebook dat "ObamaCare" een provisie bevatte die ervoor zou zorgen dat overheidspanelen zouden bepalen wie gezondheidszorg krijgt en wie niet¹¹⁶:

"The America I know and love is not one in which my parents or my baby with Down Syndrome will have to stand in front of Obama's "death panel" so his bureaucrats can decide, based on a subjective judgment of their "level of productivity in society," whether they are worthy of health care. Such a system is downright evil."¹¹⁷

In feite gaat het hier om het plannen van levensbeëindiging. In de uiteindelijke hervorming werd de provisie weggelaten, omwille van publieke verontwaardiging. Vanaf januari 2011 zou het echter terug mogelijk zijn. Concreet wordt er bepaald dat zogenaamde "advanced care planning" jaarlijks vergoed zou worden via Medicare. Hier overleggen patiënten met dokters over welke behandeling ze al dan niet wensen als hun ziekte ervoor zou zorgen dat ze zelf niet meer in staat zijn om deze beslissingen te maken. Het gaat dus allesbehalve

---

<http://www.nevadanews bureau.com/2010/06/03/freedomworks-pac-endorses-sharron-angle/>

¹¹⁵ N. WING, *Wyoming weighs bill that would ban sharia law*, 26.01.2011 (26.04.2011, Huffington Post:

http://www.huffingtonpost.com/2011/01/26/wyoming-sharia-law-bill_n_814266.html)

¹¹⁶ R. WEINER, *Palin: Obama's "Death panel" could kill my Down Syndrome baby*, 07.08.2009 (26.04.2011, Huffington Post:

http://www.huffingtonpost.com/2009/08/07/palin-obamas-death-panel_n_254399.html)

¹¹⁷ Ibid.

om een overheidspaneel dat deze beslissingen zelf maakt. Toch kan men ook op de site van FreedomWorks lezen dat de *death panels* in het geheim zijn opgenomen in een wet, door “gezichtsloze bureaucraten”.¹¹⁸ Ondanks herhaalde pogingen van Democraten om deze mythe te ontcrachten, toonde een poll in september 2010 aan dat 30% van Amerikaanse senioren (65 jaar of ouder) ten onrechte geloofde dat de wet de oprichting van een paneel inhield dat over euthanasie van Medicare-patiënten kan beslissen.¹¹⁹ Het is duidelijk dat de Tea Party, waaronder ook FreedomWorks, een kader kan uitdragen dat toch een aanzienlijk deel van de bevolking als waarheidsgetrouw ervaart.

De derde factor is de geloofwaardigheid van de personen en SMO's die het kader uitdragen. De positie van FreedomWorks is hier wat controversieel. In januari 2010 werd de National Precinct Alliance verwacht op een conventie georganiseerd door de Tea Party Nation, om er een workshop omtrent hun strategie te geven. Ze trokken zich echter terug, in het persbericht bleek dat ze bezorgd waren omtrent organisaties zoals Tea Party Express en FreedomWorks, die volgens hen teveel in verband stonden met de leiding van de Republikeinse Partij. De beweging mocht volgens hen “niet afgeleid worden door pogingen van de Republikeinse Partij (RNC) om de beweging aan te wenden voor eigen doeleinden”.¹²⁰ Zeer omstreden zijn de figuren Dick Armey en Matt Kibbe, respectievelijk voorzitter en CEO van FreedomWorks. Kibbe was vroeger lobbyist bij de U.S. Chamber of

---

¹¹⁸ J. BOROWSKI, *Welcome 112th Congress – we must hold government accountable in 2011*, 06.01.2011 (26.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/jborowski/welcome-112th-congress%E2%80%94we-must-hold-government-acc>)

¹¹⁹ R. PEAR, *Obama to enact end-of-life plan that caused stir*, 25.12.2010 (26.04.2011, New York Times: http://www.nytimes.com/2010/12/26/us/politics/26death.html?_r=1)

¹²⁰ J. B. WILLIAMS, *National Precinct Alliance pulls out of Tea Party Convention*, 24.01.2010 (26.04.2011, Canada Free Press: <http://www.canadafreepress.com/index.php/article/19329>)

Commerce.¹²¹ Ook Dick Armeij is geen onbesproken figuur. Van 1995 tot 2003 was hij de een van de voornaamste Republikeinen binnen het Huis van Afgevaardigden (House Majority leader). Daarna begon hij, naast zijn positie als voorzitter van FreedomWorks, als lobbyist te werken voor DLA Piper.¹²² In 2009 dwong een conflict tussen beide posities hem om ontslag te nemen als lobbyist. Verschillende bedrijven die geneesmiddelen vervaardigen waren immers voor de hervorming van de gezondheidszorg, aangezien ze meer winsten konden boeken omdat er meer mensen zorgverzekering zouden hebben. In de jaren '90 waren deze bedrijven echter gekant tegen een hervorming, en vonden zij in Armeij hun voornaamste medestander. In 2009 waren ze echter van mening veranderd. Aangezien FreedomWorks toen al oppositie innam tegen de hervorming, moest Armeij opstappen.¹²³ Zijn jarenlange ervaring als politicus en lobbyist dragen dan wel bij tot zijn waargenomen expertise over het onderwerp, het zijn echter deze zaken die sommigen binnen de beweging wantrouwig maken ten aanzien van zijn persoon. Het is immers paradoxaal te noemen dat een beweging die zich duidelijk en expliciet richt tegen de gevestigde politiek (en ook, zoals we meermaals zagen, tegen Republikeinen) een doorgewinterde politicus zo hoog in de rangen heeft zitten.

De tweede set van factoren is opvallendheid, samengesteld uit centraliteit, ervaringsgerichte evenredigheid en narratieve getrouwheid.

De eerste factor, centraliteit, verwijst naar de hiërarchische positie van de waarden die het kader wil activeren. Zoals we besloten in de analyse van *value amplification* als *frame alignment* proces, worden

---

¹²¹ D. MILBANK, *A Tea Party of populist posers*, 20.10.2010 (26.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/19/AR2010101906085.html>)

¹²² R. VAN DONGEN, *Dick Armeij*, 08.03.2011 (26.04.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Dick_Armeij)

¹²³ D. D. KIRKPATRICK, *Drug firms cost lobbyist his position*, 14.08.2009 (26.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2009/08/15/us/15lobby.html>)

vooral patriotisme en respect voor de Amerikaanse manier van leven (de eerste zin van de Facebook post van Palin luidt: “*The America I know and love is not one..*”), respect voor de Grondwet (zoals bedoeld door de auteurs ervan, deze strekking wordt in de VS *strict constructionism* genoemd)¹²⁴ en respect voor de democratische verzuchtingen van het Amerikaanse volk aangesproken als waarden. We kunnen stellen dat dit voor veel Amerikanen vrij belangrijke waarden zijn. Door deze aan te spreken zal het kader een grotere kans maken op mobilisatie van de aanhang.

De tweede factor is ervaringsgerichte evenredigheid, of de mate waarin ervaringen van de potentiële aanhangers aansluiten bij het kader. Algemeen wordt gesteld dat hoe concreter een kader is, hoe meer kans het maakt op mobilisatie. Hier kunnen we voor de Tea Party een mogelijk probleem ontwaren. Het is namelijk zo dat de Tea Party, alsook de politici die als dusdanig zijn verkozen, van in het begin de intrekking van “ObamaCare” hebben beoogd. De wet is, zoals blijkt uit verschillende polls, vrij onpopulair bij het brede publiek. Toch zijn niet alle elementen ervan even onpopulair. Zo verbiedt de wet bedrijven om tegen kinderen met reeds bestaande aandoeningen te discrimineren. Ook zorgt de wet ervoor dat mensen tot 26 jaar kunnen ingeschreven worden op de verzekering van hun ouders.¹²⁵ De intrekking van deze voorzieningen zou op heel wat verzet stuiten. De Tea Party en de politieke afgevaardigden die tot deze stroming behoren zouden wel eens in de problemen kunnen komen als het politiek debat zich begint toe te spitsen over de concrete voorzieningen binnen de wet.

De derde factor, narratieve getrouwheid, wordt ook wel eens culturele resonantie genoemd. Het gaat hier over de mate van resonantie of aansluiting tussen het kader en de culturele achtergrond

---

¹²⁴ B. KERREMANS, o.c., 65

¹²⁵ E. KLEIN, *Could GOP win truly affect the health-care overhaul?*, 01.11.2011 (26.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/01/AR2010110103214.html>)

en erfenis van een maatschappij. Op de bijeenkomst die Glenn Beck organiseerde in augustus 2010 in Washington D.C., waar ook Sarah Palin sprak, werd er inderdaad verwezen naar Amerikaans cultureel erfgoed. Exact 47 jaar na de “I have a dream” speech van Martin Luther King, en op bijna exact dezelfde plaats, werd er verwezen naar King, Abraham Lincoln en de *founding fathers*.¹²⁶ Deze laatste term verwijst naar degenen die betrokken waren bij de Amerikaanse onafhankelijkheid.¹²⁷ Palin riep de aanwezigen op om de traditionele Amerikaanse waarden te herstellen door hen te eren die deze waarden en vrijheden verdedigden.¹²⁸ In de poll die de Washington Post afnam binnen de Tea Party, bleek dat 2% het tiende Amendement (de rechten van staten ten aanzien van de federale overheid) zag als het belangrijkste thema voor de beweging (evenveel als de hervorming van de gezondheidszorg).¹²⁹ Toch maakt de beweging aanspraak op het gedachtegoed van historische figuren. Een van deze figuren is A. Lincoln. De Burgeroorlog in de VS begon slechts enkele maanden na zijn aantreden. De eerste staten die zich afscheidden van de VS deden dit zelfs al voor zijn inauguratie. De Burgeroorlog wordt gezien als de climax van een spanning in de Amerikaanse geschiedenis, namelijk die tussen statelijke overheden en de federale overheid omtrent het zwaartepunt van de macht en waar dit precies lag. Een van de verklaringen voor de Burgeroorlog luidt dan ook dat de noordelijken de oorspronkelijke betekenis van de Grondwet, die de staten en hun instituties moesten beschermen,

---

¹²⁶ A. GARDNER, P. RUCKER, K. THOMPSON, *Beck, Palin, tell thousands to ‘restore America’*, 29.08.2010 (26.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/08/28/AR2010082801106.html>)

¹²⁷ B. KERREMANS, o.c., 1

¹²⁸ P. RUCKER, *Sarah Palin takes ‘Restoring honor’ stage*, 28.08.2010 (26.04.2011, Washington Post: <http://voices.washingtonpost.com/44/2010/08/sarah-palin-restoring-honor.html>)

¹²⁹ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (26.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

hadden verlaten.¹³⁰ Het is nogal paradoxaal te noemen dat een beweging die de aandacht voor staatsrechten zo hoog in het vaandel draagt, zich beroept op de erfenis van een president die in 1861 ten oorlog trok tegen afzonderlijke staten waarvan de overheden tot een secessie van de VS hadden beslist. Toch kan men stellen dat de Tea Party, door te verwijzen naar dit erfgoed, zich kan presenteren als geworteld in de Amerikaanse tradities. Daarmee kan het kader rekenen op een grote mate van culturele resonantie.

Besluitend kunnen we stellen dat het kader nogal goed scoort op de dimensies die het succes of falen van dergelijk *collective action frame* verklaren. Belangrijke uitdagingen voor het kader zijn echter ook te vinden. Zo moet het kader na verloop van tijd er ook in slagen om sociaal conservatisme op te nemen. Ook zullen verkozen Tea Partiers hun best moeten blijven doen om als consistent gezien te worden. SMO's werkzaam binnen de beweging, met name FreedomWorks, zullen in de toekomst moeten bewijzen dat ze zich kunnen distantiëren van de Republikeinse Partij, al zijn er hiervan wel tekenen te vinden. Ook zal de beweging, vooral met betrekking tot "ObamaCare", een evenwicht moeten vinden tussen weerstand tegen de hervorming als abstract begrip en de concrete voorzieningen die op steun kunnen rekenen bij de Amerikaanse bevolking. Na verloop van tijd zullen we kunnen oordelen of het kader kan uitgroeien tot een zogenaamd *master frame*. Aangezien het kader hiervoor de beweging moet overstijgen, en dit tot nu nog niet echt gebeurd is, laat ik deze vraag voor een toekomstig onderzoek

---

¹³⁰ B. KUKLICK, *A political history of the USA*, New York, Palgrave Macmillan, 2009, 134-135

3. De Tea Party als polariserende factor in de Amerikaanse partijpolitiek

Het is mijn bedoeling om in deze masterproef een totaalbeeld te schetsen van de Tea Party als geheel. In het eerste deel bestudeerden we daarom de beweging op macroniveau. We vormden zo een beeld op de Tea Party als hoofdzakelijk fiscaal-conservatieve beweging die op een brede steun kan rekenen bij de bevolking. Toch bleek de beweging verdeeld als het aankwam op het identificeren van voornaamste doelstelling of leidersfiguren. Buiten een aantal gemeenschappelijke, breed geformuleerde standpunten leek er amper samenhang te zitten in de Tea Party. In het tweede deel bestudeerden we de rol van zogenaamde SMO's (mesoniveau) en de manier waarop zij omgaan met deze verdeeldheid in het vertalen van de eigen doelstellingen naar een breder segment van de bevolking. We zagen hoe ze via strategische *frame alignment* processen een kader trachten uit te dragen met mobilisatie en het generen van steun als expliciete doelstelling: dit is het *collective action frame*. In het volgende deel spitsen we ons toe op de rol van degenen die gemobiliseerd worden, namelijk de individuele activist (microniveau). Het actuele karakter van de Tea Party is hier zeer belangrijk. Tot vorig jaar kon men zich de vraag stellen of de Tea Party zou overgaan tot de oprichting van een eigen politieke partij. Uit de verkiezingen van november 2010 bleek dat dit voorlopig niet zou gebeuren. Hoewel de kans op een aparte Tea Party partij zeker niet onbestaande is, lijkt het er toch meer en meer op dat de Tea Party beweging op politiek vlak haar instroom zal vinden in de Republikeinse Partij. Dat dit niet zonder slag of stoot zal verlopen, bleek al uit gebeurtenissen die we besproken in de voorgaande delen. De Tea Party heeft zich immers meermaals tegen Republikeinen gericht. Er is dus ongetwijfeld een ideologisch verschil (of meerdere) tussen de Republikeinse Partij en de Tea Party. Het zijn deze verschillen die uitgediept worden in dit deel van de masterproef. Meer bepaald willen we onderzoeken welke gevolgen de instroom van Tea Party activisten heeft voor de Republikeinse Partij. Dit onderzoek verloopt in verschillende stappen. Net als in het tweede

deel, stellen we eerst het conceptueel kader voor. Vervolgens bepalen we de ideologische positie van de Tea Party op verschillende breuklijnen, om daarna de gevolgen voor de Republikeinse Partij in te schatten.

3.1: Polarisation tussen de twee dominante Amerikaanse partijen en de rol van activisten hierin.

In de VS wordt het politieke landschap beheerst door twee dominante partijen. De Democratische Partij werd gesticht in 1827, de Republikeinse Partij (ook wel Grand Old Party of GOP genoemd) in 1854. Sinds Abraham Lincoln tot president werd verkozen in 1860 is er geen kandidaat meer verkozen die buiten dit partijstelsel stond. Dit wilt echter niet zeggen dat Amerikaanse politiek de laatste 150 jaar niet is veranderd. Verschuivingen in de Amerikaanse politiek nemen twee vormen aan. Ten eerste zijn er wijzingen in de machtsverdeling tussen de twee partijen. Ten tweede zijn er veranderingen in de thema's en kwesties die het politieke debat beheersen. Een min of meer duurzame verandering van deze thema's in het electoraat, die bovendien tot gevolg heeft dat de posities van beide partijen omtrent deze thema's mee verschuiven, noemen we een *realignment*.¹³¹ Ze brengen een nieuwe politieke scheidingslijn naar voor. Conflicten tussen beide partijen vinden plaats op deze scheidingen. Partijen worden immers gedwongen om er een standpunt over in te nemen. Daarmee worden thema's die voordien doorheen partijen liepen, betrokken in de dominante liberaal-conservatieve scheidingslijn. In de laatste 50 jaar onderscheidt men drie thema's die op deze manier op de dominante scheidingslijn zijn geplaatst. De eerste kan gezien worden als de meest ingrijpende in de Amerikaanse geschiedenis. Het gaat om de *realignment* die verschillende auteurs plaatsen in het verkiezingsjaar 1932.¹³² Hiermee werden verschillende thema's onder de noemer sociale welvaart op de dominante breuklijn geplaatst. Ten tweede ziet men raciale thema's opkomen in de jaren '60. Ten derde onderscheidt

---

¹³¹ B. KERREMANS, o.c., 162-163

¹³² Ibid. - 189

men vanaf de jaren '80 en '90 de opkomst van culturele thema's.¹³³ Het is hier belangrijk op te merken dat liberaal en conservatief vrij ambigue begrippen zijn. Conservatisme kenmerkt zich immers door meer regulatie van het sociale leven (bijvoorbeeld abortus en homohuwelijk), maar minder regulatie van het economische gebeuren. Liberalen zien het eerder omgekeerd. Er is niet echt een logisch consistente filosofie die hiervoor de basis vormt.¹³⁴

Volgens velen is de gestegen mate van polarisatie tussen de twee grote partijen een dominant kenmerk van Amerikaanse hedendaagse politiek.¹³⁵ Partijen staan volgens econoom Paul Krugman “verder uiteen met betrekking tot deze thema's dan ooit tevoren”. Bovendien lijkt dit volgens hem niet op een tijdelijke afwijking, maar op een gestage evolutie.¹³⁶ Toch waren de twee grote Amerikaanse partijen al eerder gepolariseerd. Wat echter deze politieke constellatie uniek maakt, is het grote aantal thema's waarop ze gepolariseerd zijn.¹³⁷ In de volgende sectie stellen we drie min of meer af te bakenen theorieën voor die polarisatie tussen beide partijen verklaren. Het gaat achtereenvolgens om *conflict displacement*, *ideological realignment* en *flanking*. Daarna bespreken we hun tekortkomingen. In de volgende sectie (3.1.2) stellen we *conflict extension* voor, dit is het conceptueel kader dat we zullen hanteren in het onderzoek.

3.1.1: Traditionele theorieën omtrent partijpolarisatie

---

¹³³ G. C. LAYMAN, T. M. CARSEY, “Party polarization and “Conflict Extension” in the American electorate” in *American Journal of Political Science*, 46, (2002), 4, p. 786

¹³⁴ K. T. POOLE, “Changing minds? Not in Congress!” in *Public Choice*, 131, (2007), 3, p. 443

¹³⁵ T. M. CARSEY, G. C. LAYMAN, J. C. GREEN, R. HERRERA, R. COOPERMAN, “Activists and conflict extension in American party politics” in *American Political Science Review*, 104, (2010), 2, p. 324

¹³⁶ P. KRUGMAN, *America the polarized*, 04.01.2002 (28.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2002/01/04/opinion/america-the-polarized.html?src=pm>)

¹³⁷ T. M. CARSEY, G. C. LAYMAN, J. C. GREEN, R. HERRERA, R. COOPERMAN, l.c., p.324

De oudste theorie omtrent partijpolarisatie is *conflict displacement*. Deze visie stelt dat partijconflict zich afspeelt op een thema. De twee partijen en hun bijbehorende coalities in het electoraat zijn dan min of meer intern coherent ten aanzien van dit thema, maar vrijwel tegengesteld aan elkaar. Dit is echter alleen met betrekking tot het dominante thema. Op de achtergrond staan andere thema's, die voor de partijen en hun coalities potentieel verdelend zijn. Bij de opkomst van een nieuw thema, dat de huidige conflictstructuur overstijgt, gaat polarisatie op dit nieuw thema gepaard met convergentie op het oude thema. Polarisatie met betrekking van een nieuw thema gaat dus ten koste van polarisatie omtrent het oude thema. Deze theorie werd voor het eerst in de jaren '50 geformuleerd en kon gedurende lange tijd op brede aanhang rekenen. Onder andere Sundquist en Schattschneider stellen dat de vervanging van een conflict door een ander het basiskenmerk is van een *realignment*.¹³⁸

Een iets nieuwere visie op partijpolarisatie en de gevolgen ervan voor het electoraat is *ideological realignment*. Hier stelt men dat polarisatie op het niveau van partij-elites gevolgd wordt in het electoraat. Het gevolg is dus meer liberaal-conservatieve polarisatie bij de algemene bevolking. Men gaat er hier van uit dat opvattingen van dit electoraat omtrent een hele resem thema's gestructureerd is volgens deze liberaal-conservatieve breuklijn. Alle opvattingen binnen het electoraat zijn met andere woorden unidimensioneel gestructureerd. De bevolking volgt de ideologische polarisatie die plaatsvindt aan de top van de partijen.¹³⁹

De derde kijk die we hier opnemen betreft *flanking*. In feite gaat het om een ietwat alternatieve versie van *conflict displacement*. Kandidaten zullen hier strategische posities uitkiezen om in te nemen, om activisten te behagen met nogal extreme (liberaler of conservatiever dan het partij-gemiddelde) standpunten op een verzameling thema's. Hoewel het proces hier verschilt, is het

---

¹³⁸ G. C. LAYMAN, T. M CARSEY, l.c., p.787

¹³⁹ Ibid. – p. 787-788

eindresultaat hetzelfde, namelijk partijen die polariseren op slechts één dimensie en convergeren op de overige dimensie(s).¹⁴⁰

De drie besproken invalshoeken kampen echter elk met een aantal tekortkomingen, die we vervolgens behandelen.

Het voornaamste probleem met *conflict displacement* is dat het de mogelijkheid van partijpolarisatie met betrekking tot meerdere dimensies (bijvoorbeeld sociale welvaart en raciaal) verwerpt. De convergentie van opvattingen ten aanzien van een bepaalde dimensie is immers een noodzakelijke voorwaarde voor gestegen polarisatie op een andere dimensie. Uit onderzoek van 1972 tot 2000 blijkt echter dat dit niet het geval is. Op alle drie dimensies (sociale welvaart, raciaal en cultureel) was de mate van polarisatie tussen de partijen in 2000 groter dan of even groot als in 1972. De grootste stijging treft men aan op de nieuwste dimensie, namelijk de culturele, vanaf 1988. Er is weliswaar wat volatiliteit in de mate van polarisatie, maar de uiteindelijke conclusie wijst op een consistente stijging in partijpolarisatie van 1972 tot 2000 op alle dimensies, met 1996 als duidelijk hoogtepunt. Dit vormt een duidelijke weerlegging van de *conflict displacement* verwachting. Gestegen polarisatie van de culturele dimensie sinds 1988 is immers niet gepaard gegaan met dalende polarisatie op de raciale en sociale welvaardsdimensies, integendeel, polarisatie is op alle drie de dimensies gestegen.¹⁴¹

De auteurs weerleggen ook de *ideological realignment* verwachting. Dit doen ze in twee stappen.

Ten eerste bewijzen ze dat het electoraat nu (2000) meer op de hoogte is van de polarisatie tussen de partijen op alle drie de dimensies dan in 1972. Het aandeel van de bevolking dat de Republikeinse Partij als conservatiever dan de Democratische Partij ziet met betrekking tot concrete thema's stijgt. De auteurs nemen hier zes concrete thema's op, onderverdeeld in de drie dimensies. Er

---

¹⁴⁰ T. M. CARSEY, G. C. LAYMAN, J. C. GREEN, R. HERRERA, R. COOPERMAN, l.c., p. 327

¹⁴¹ G. C. LAYMAN, T. M. CARSEY, l.c., p. 793-794

is één thema dat thuishoort in de raciale dimensie, namelijk de verantwoordelijkheid van de overheid om zwarten bij te staan. De culturele dimensie bestaat uit twee thema's, naast abortus ook de rol van vrouwen in de maatschappij. De sociale welvaart dimensie omvat drie thema's. Ten eerste overheidsgarantie op tewerkstelling, ten tweede overheidsdiensten en-uitgaven. Het derde thema is nogal van toepassing op deze masterproef: het betreft overheidsvoorziening van gezondheidszorg. De resultaten zijn duidelijk. Voor alle zes thema's is de proportie van de bevolking dat stelt dat de GOP conservatiever is dan de Democratische Partij het grootst in 1996, de enige uitzondering is abortus met 1992 als hoogtepunt (het onderzoek test om de vier jaar, vanaf 1972 tot 2000). Het gaat echter niet om een tijdelijke tendens. Het electoraat is meer op de hoogte van partijverschillen in 2000 dan in de jaren '70, deze bevinding geldt voor elk thema.¹⁴²

In de tweede stap testen de auteurs de onderlinge samenhang tussen de dimensies. Als *ideological realignment* inderdaad optreedt, dan zou de samenhang tussen de verschillende dimensies in 1972 kleiner moeten zijn dan in 2000. Gestegen polarisatie tussen de partijen zou immers beantwoord moeten worden door dezelfde verschuiving in het electoraat. Uit het bewijs geleverd in de bovenstaande paragraaf blijkt immers dat het electoraat op de hoogte is van deze gestegen polarisatie. Als de theorie klopt, zou het electoraat op alle dimensies consistent liberaler of conservatiever moeten zijn in 2000 dan in 1972. Dit zou de onderlinge samenhang tussen de dimensies moeten vergroten. Dit is echter niet het geval. Beleidsvoorkeuren van het massa-electoraat, zo stellen de auteurs, blijven multidimensioneel.¹⁴³

Met deze twee stappen ontkrachten de auteurs dus ook *ideological realignment*.

De *flanking* invalshoek wordt niet expliciet ontkracht. Dit is uiteraard ook niet echt nodig. Zoals aangegeven, gaat het immers over een variant van de *conflict displacement* theorie. Hoewel het proces

---

¹⁴² Ibid. – p. 789-790

¹⁴³ Ibid. – p. 791-792

anders verloopt, zou het resultaat hetzelfde zijn. We kunnen dus *flanking* op dezelfde manier weerleggen, namelijk met de bevinding dat partijpolarisatie gestegen is op alle drie de dimensies.

3.1.2: De conflict extension benadering

Twee Amerikaanse wetenschappers stellen tegenover deze invalshoeken hun eigen theorie. Deze theorie is *conflict extension*. In wat volgt doen we deze benadering uit de doeken en bespreken we de drijvende kracht achter de dynamiek, namelijk activisten.

De auteurs stellen dat partij-elites in de VS inderdaad meer en meer polariseren op verschillende dimensies. Dimensies die voordien doorheen partijen liepen, worden geplaatst op de liberaal-conservatieve scheiding. Zaken zoals abortus en gebed op school waren oorspronkelijk thema's die de partijen intern verdeelden, pas later begonnen ze de partijen op externe wijze te verdelen. Deze polarisatie wordt volgens de auteurs gevolgd in het electoraat. Maar in tegenstelling tot de verwachting bij *ideological realignment* is dit geen blinde massa respons. De verwachting hier luidt dat slechts een bepaald deel van het electoraat zal volgen. Het gaat met name om "*party identifiers*".¹⁴⁴ Enkel voor dit segment van de bevolking verwachten we dat ze hun attitudes ten aanzien van de afzonderlijke dimensies bijstellen om te convergeren met de partij-elites. Dit segment wordt bepaald door twee sleutelfactoren. Ten eerste de afzonderlijke mate van partij-affiliatie. Leden van het electoraat die zich sterk identificeren met een partij zijn dus meer geneigd om hun eigen disposities in lijn te brengen met de partijstandpunten. Toch moeten we hier opmerken dat het uiteraard om rationele actoren gaat met een eigen wil. Hoewel de kans groter is dat sterke partijgeaffilieerden hun meningen zullen bijstellen, is er geen enkele zekerheid dat ze de partij-elites zullen volgen in de polarisatie. Ten tweede *awareness*, of de mate waarin deze mensen op de hoogte zijn van polarisatie tussen beide partijen op meerdere dimensies. Om mee te polariseren moet men uiteraard op de hoogte zijn van de posities die de partijen innemen. *Awareness* slaat dan ook de erkenning van

---

¹⁴⁴ Ibid. – p. 786

deze posities. De enigen die de polarisatie van de elite zouden volgen, zijn dus degenen die zichzelf sterk identificeren met een partij, alsook op de hoogte van partijpolarisatie op meerdere dimensies. Dit is *conflict extension*, de groei in polarisatie op meerdere aparte dimensies. De beweging van dit segment van het electoraat zou vervolgens de relatie tussen de dimensies versterken, waardoor uiteindelijk het hele electoraat naar een meer gepolariseerde positie wordt geduwd.¹⁴⁵

De auteurs tonen inderdaad aan dat de interne band tussen verschillende thema's het sterkst stijgt bij kiezers met een partij-affiliatie. De auteurs gebruiken hier de term *partisans*. Vaak is dit een term ter aanduiding van partijleden. Hier duidt het echter op mensen die zichzelf als behorend tot een partij bestempelen. Lidmaatschap is dus geen vereiste. De stijging is al heel wat minder bij kiezers met een zwakke partij-affiliatie (zogenaamde *leaning voters*). Er is geen significant effect merkbaar bij onafhankelijke kiezers. Dit effect treedt ook op bij mensen die zichzelf in alle golven van het onderzoek als *partisan* bestempelen. Hiermee wordt een alternatieve hypothese ontkracht, die stelt dat deze effecten te wijten zijn aan de constante in- en uitstroom van activisten die uit zichzelf consistent liberaal of conservatief zijn ten aanzien van alle drie dimensies.¹⁴⁶

Vervolgens testen de auteurs de factor *awareness*. Ook hier wordt de verwachting bevestigd. De attitudes van sterke *partisans* ten aanzien van de drie verschillende dimensies (ter herinnering: raciaal, cultureel en sociale welvaart) komen dichter bijeen als ze op de hoogte zijn dat de partijen gepolariseerd zijn op ten minste twee van deze dimensies. Bij zwakkere *partisans* stellen we een soortgelijk patroon vast, al is het effect beperkter. Bij onafhankelijke kiezers is er geen enkel effect merkbaar. De interne samenhang tussen de verschillende dimensies stijgt voor *partisans* (sterk of zwak) als men erkent dat de twee partijen op ten minste twee van de dimensies gepolariseerd zijn. Als men slechts op de hoogte is van polarisatie op

---

¹⁴⁵ Ibid. – p. 788-789

¹⁴⁶ Ibid. – p. 794-797

één dimensie, is er geen convergentie van de attitudes ten aanzien van de verschillende dimensies.¹⁴⁷

Deze twee factoren zijn dus bepalend voor de samenstelling van dit segment. De grootte ervan verschilt van periode tot periode. Het percentage van het electoraat dat men als *strong party identifier* kon zien bedroeg 30,6% in 2000. Het aandeel zwakke *partisans* bedroeg 58,6%. Onafhankelijke kiezers maakten 10,8% op van het electoraat. Het aandeel *strong partisans* die ook nog eens op de hoogte waren van polarisatie met betrekking tot alle drie de dimensies verschoof van 4,3% in 1972 tot 9,8% in 2000. In 1996 bereikte dit aandeel een hoogtepunt, met 14,7%. Alleszins kunnen we stellen dat het aandeel sterke partij-geaffilieerden op de hoogte van polarisatie op alle dimensies gestaag stijgt. Toch blijft het een minderheid in het electoraat.¹⁴⁸

Wat nu precies de drijvende kracht achter dit proces is, klaren de auteurs, bijgestaan door drie collega's, uit in een artikel uit 2010. Ze zoeken de verklaring voor *conflict extension* op individueel vlak, met name bij de activisten.

Er zijn immers alternatieve verklaringen voor het fenomeen *conflict extension* te vinden. Zo stellen sommige auteurs dat dit te wijten is aan een transformatie van het electoraat, dat van samenstelling verandert. Dit zou de massacoalities waarop de partijen gebouwd zijn wijzigen, en daarmee meerdere strijdpunten op de politieke agenda zetten. Anderen leggen dan weer de oorzaak bij partijleiders in het Congres. Nog een alternatieve verklaring wijst naar exogene schokken in het electoraat als oorzaak voor *conflict extension*. Deze schokken zijn dan zaken als oorlogen, die nieuwe agendapunten opdringen, waarop het electoraat polariseert. Hoewel al deze verklaringen *conflict extension* misschien gedeeltelijk kunnen verklaren, onderschat men systematisch de rol van activisten. Toch zijn het activisten die kandidaten van de partijen nomineren en

---

¹⁴⁷ Ibid. – p. 797-799

¹⁴⁸ Ibid. - p. 791

verkiezen. Ze oefenen dus een belangrijke invloed uit op de partijen en aldus op het agenda setting proces.¹⁴⁹

Volgens de *conflict displacement* benadering zijn partijen organisaties die het verwerven of behouden van politieke macht als expliciete doelstelling hebben. Dit impliceert dat partijen posities zullen innemen die hun kansen op electoraal succes maximaliseren. Dit staat ook bekend als de positie van de zogenaamde *median voter*. Volgens deze opvatting zijn verschillen tussen de partijen dan ook beperkt tot een bepaalde dimensie. Nieuwe dimensies worden onderdrukt, aangezien partijen vrezen dat ze hiermee aanhangers zullen verliezen. Als de nieuwe dimensie er uiteindelijk toch doorkomt, zou het gepaard gaan met een convergentie op de oudere dimensie. Maar zoals we aangaven, klopt dit niet met wat we in de realiteit zagen in de VS. Er moet dan ook gekeken worden naar de rol van individuele activisten. Voor deze activisten is het winnen van verkiezingen meestal niet het voornaamste doel. Er wordt algemeen aangenomen dat activisten partijen naar extremen zullen drijven als aan twee voorwaarden wordt voldaan. Ten eerste moeten activisten gedreven worden door beleidsdoelstellingen. Ten tweede moeten de nominatieprocessen van de partijen ook openstaan voor actoren die geen controle hebben over de partij-agenda. Vanaf de jaren '50 ziet men inderdaad in de VS de instroom van activisten die gemotiveerd werden door beleidsobjectieven. Vanaf de jaren '70 begonnen beide partijen aan hervormingen van hun nominatiesysteem. Dankzij de dominantie van *primaries* en *caucuses* krijgen activisten een enorme rol toebedeeld in deze nominatie.¹⁵⁰ De *primary*, waar de kandidaten verkozen worden via een stemming, is sinds 1972 de voornaamste manier om genomineerden te selecteren.¹⁵¹ Eens meerdere groepen activisten hun intrede maken in een partij, hebben kandidaten een

---

¹⁴⁹ T. M CARSEY, G. C. LAYMAN, J. C. GREEN, R. HERRERA, R. COOPERMAN, l.c., p. 325-326

¹⁵⁰ Ibid. – p. 326

¹⁵¹ B. KERREMANS, o.c., 107

incentief om extreme posities in te nemen op meerdere dimensies, om deze activisten te behagen.¹⁵²

Vervolgens bestuderen de auteurs de reactie vanwege de traditionele aanhangers van de partij. Het is immers deze reactie die bepalend is voor de houding van de partij. De instroom van nieuwe gepolariseerde activisten alleen is niet voldoende voor *conflict extension*, er moet ook een herpositionering van de traditionele aanhang volgen. We gaan er dus van uit, in tegenstelling tot verschillende auteurs, dat activisten hun disposities ten aanzien van verschillende dimensies niet gegeven, maar veranderlijk is. De vraag is dan op welke manier ze precies veranderen. Activisten zijn meer dan anderen geneigd om hun overtuigingen te ordenen op een ideologisch coherente wijze. Maar zoals we eerder aangaven, zijn “liberaal” of “conservatief” niet echt ideologisch coherent. Conservatieven zullen naast minder regulatie van het economische gebeuren immers meer regulatie van het sociale leven nastreven en vice versa. Eerder is in deze ideologische vormgeving een plaats weggelegd voor het *framing* concept besproken in het vorige deel. Posities op verschillende dimensies worden samengesteld in ideologische verpakkingen, die dan door het electoraat worden “geconsumeerd”. Conservatisme slaat dus niet uitsluitend op meer vrijheid, maar eerder is het een verzamelnaam voor houdingen aangenomen op verschillende dimensies. Op de sociale welvaartsdimensie bestaat die houding inderdaad uit minder regulatie. Op cultureel vlak is de houding dan echter neigend naar meer regulatie. Men kan de omgekeerde redenering maken voor liberalisme (opnieuw wordt verwezen naar liberalisme in de Amerikaanse betekenis).¹⁵³

Als kandidaten, gericht op electoraal succes, extreme standpunten innemen met betrekking tot nieuwe thema's, zullen traditionele activisten deze standpunten overnemen. De positie ten aanzien van het nieuwe thema wordt immers deel van het ideologisch pakket

---

¹⁵² T. M CARSEY, G. C. LAYMAN, J. C. GREEN, R. HERRERA, R. COOPERMAN, l.c., p. 327

¹⁵³ Ibid. – p. 327-328

waar zij als activist op “geabonneerd” zijn. Het gaat evenwel niet om een blinde overname van exact dezelfde positie. In welke mate de nieuwe positie wordt aangenomen, hangt af van het “partij-engagement” van de traditionele activist in kwestie. Activisten met een grote mate van partij-engagement zouden meer geneigd zijn om hun eigen opvattingen in lijn te brengen met de posities van hun partij. Het concept partij-engagement heeft drie indicatoren. Ten eerste is er een instrumentale component. Activisten beseffen immers dat, hoewel ze het niet over alles eens zijn met hun partij en de kandidaten die deze naar voor schuift, dat ze het meeste kans maken om hun overtuigingen naar beleid zien vertaald te worden als ze hun partij blijven steunen. De partij is hier een middel om de eigen doelstellingen te bereiken, deze doelstellingen kunnen ook de vorm van gewenst beleid aannemen. Ten tweede is er de sociale component. Het is niet ongebruikelijk dat activisten deel uitmaken van een heel sociaal netwerk, waar vaak ook vrienden, kennissen, collega’s of familie deel van uitmaken. Er is dus vaak heel wat sociale druk gemoeid met het al dan niet aanvaarden of overnemen van bepaalde ideologische overtuigingen. De derde component is de psychologische. Eens men zich identificeert met een partij, zal men meer geneigd zijn om de posities van deze partij te verkiezen boven die van de andere partij, zelfs als het om houdingen met betrekking tot nieuwe thema’s gaat. Wanneer deze partij-geëngageerde activisten hun posities bijstellen heeft dit twee gevolgen. Ten eerste zorgt het ervoor dat traditionele activisten naar de posities van de meer extreme activisten opschuiven. Ten tweede versterkt het de interne band tussen de verschillende dimensies. De conversie van deze activisten maakt *conflict extension* dus mogelijk.¹⁵⁴

Deze verwachtingen omtrent de rol van de activisten worden getest in het onderzoek, waarin enkele noemenswaardige bevindingen naar boven komen.

Ten eerste tonen de auteurs aan dat, in lijn met de *conflict extension* verwachting, polarisatie op geen enkele dimensie (raciaal, cultureel

---

¹⁵⁴ Ibid. – p. 328-329

en sociale welvaart) is gedaald. Polarisation is integendeel gestegen, voornamelijk na 1988.¹⁵⁵

Vervolgens komt men tot de bevinding dat men van een asymmetrische polarisation kan spreken. In 1972 had 63% van de Democratische activisten een liberale positie ingenomen ten aanzien van alle drie dimensies. Bij de Republikeinse activisten daarentegen had 72% in 1972 geen conservatieve houding ten aanzien van alle dimensies. Vanaf 1988 stijgt dit aandeel, omwille van de opkomst van de culturele dimensie, maar ook vanwege een hernieuwde polarisation met betrekking tot de sociale welvaart dimensie. Waar de Republikeinse activisten pas vanaf de jaren '80 ideologisch consistente houdingen begonnen aan te nemen ten aanzien van alle dimensies, was dit voor Democratische activisten reeds het geval in de jaren '70. Het zijn Republikeinse activisten die het centrum verlieten, al moet gezegd worden dat hun Democratische tegenhangers dit al hadden gedaan.¹⁵⁶

Ten derde onderzoekt men in het artikel of er een causaal verband is tussen polarisation tussen partijen, partijen in het Congres en activisten in het electoraat. Polarisation tussen activisten heeft een causaal effect op polarisation in het Congres, het omgekeerde geldt echter niet. Bovendien is er een causaal verband tussen polarisation tussen activisten en in het Congres enerzijds en polarisation in het massa-electoraat anderzijds. Opnieuw geldt het omgekeerde niet. Men toont dus aan dat polarisation tussen activisten tot polarisation in het Congres leidt, en dat polarisation in beiden leidt tot polarisation bij de massa. Hiermee is een belangrijk bewijs geleverd voor de hypothese dat activisten de drijvende kracht vormen achter *conflict extension*.¹⁵⁷

Ten vierde testen de auteurs of de waargenomen effecten uitsluitend worden veroorzaakt door een constante in- en uitstroom van activisten die meer gepolariseerd zijn dan de vorige (*replacement*),

---

¹⁵⁵ Ibid. – p. 331

¹⁵⁶ Ibid. – p. 332-333

¹⁵⁷ Ibid. – p. 332-335

ofwel voortkomen uit de attitudinale conversie van de traditionele activisten die hiermee reageren op de instroom van nieuwe activisten (*conversion*). Het resultaat verraadt de aanwezigheid van beide processen. Ten eerste waren activisten in 2000 gepolariseerder ten aanzien van alle drie dimensies dan in 1992. De auteurs vervangen hier de culturele dimensie door het thema abortus. Dit is uit noodzaak. Het thema abortus was het enige culturele thema dat exact hetzelfde werd bevestigd in 1992 en 2000. Nieuwkomers (activisten voor het eerst gemobiliseerd in 2000) waren op alle dimensies gepolariseerder dan activisten voor het laatste actief in 1992. Maar ook activisten die gewoon waren gebleven waren in 2000 op alle dimensies gepolariseerder dan in 1992. De auteurs schrijven ongeveer 30% van de waargenomen ideologische wijziging toe aan de vervanging van activisten. Ongeveer 70% van de verandering werd veroorzaakt door conversie. Maar niet alleen de mate van polarisatie, ook de samenhang tussen de dimensies, steeg bij de meeste activisten van 1992 tot 2000. De samenhang tussen de sociale welvaart en de raciale dimensie steeg alleen voor Republikeinse activisten, voor Democratische daalde ze. Hiermee hebben we opnieuw bewijs van een asymmetrische polarisatie. Wat we ook opnieuw tegenkomen, zijn de vervanging en conversie processen. Ook hier treedt asymmetrie in op, beide effecten zijn immers sterker voor de Republikeinse activisten dan voor de Democratische. De samenhang tussen de verschillende dimensies is dan ook algemeen sterker bij de Republikeinse activisten.¹⁵⁸

Ten vijfde onderzoeken de auteurs of de conversie van traditionele activisten wel te wijten is aan partijfactoren. Volledig los van de invloed van ideologie waren Republikeinen nog steeds meer geneigd om meer conservatief te zijn op alle dimensies tussen 1992 en 2000. Deel van de ideologische conversie wordt dus inderdaad veroorzaakt door partij-affiliatie. *Partisanship* is op die manier een factor in *conflict extension*.¹⁵⁹

---

¹⁵⁸ Ibid. – p. 335-338

¹⁵⁹ Ibid. – p. 338-339

Ten slotte bepaalt men het belang van het partij-engagement ten aanzien van de partij voor de mate van conversie. De verwachting hier luidde dat *partisans* die meer toegewijd waren aan een partij meer zouden overgaan tot ideologische conversie. Het concept partij-engagement omvatte een psychologische, instrumentele en sociale component. Ook hier bevestigen de resultaten de verwachting. Partij-engagement heeft een positief effect op ideologische verandering. Republikeinse activisten met een hoog partij-engagement zijn meer geneigd om hun eigen opvattingen in lijn te brengen met die van de partij. Voor Democratische activisten is het effect beduidend kleiner. Alleen voor de houding ten aanzien van de raciale dimensie is er een sterk significant resultaat. Voor de opvattingen ten aanzien van sociale welvaart is het resultaat met moeite significant. Voor ideologie is het resultaat niet significant. Voor opvattingen ten aanzien van abortus is het resultaat zelfs tegengesteld, namelijk in de richting van conservatisme. Ook dit resultaat is echter niet significant. Partij-engagement lijkt dus vooral te spelen bij Republikeinse activisten. Als bevestigende test toont men aan dat een hoge mate van partij-engagement leidt tot meer gepolariseerde houdingen op alle dimensies dan een lage mate van partij-engagement.¹⁶⁰

Hiermee hebben we *conflict extension* als benadering uit de doeken gedaan. In wat volgt bepalen we de ideologische positie van de Tea Party op de drie dimensies. Vervolgens gaan we in op de gevolgen van de instroom van deze activisten voor de Republikeinse Partij en de traditionele activisten ervan.

3.2: De ideologische positie van de Tea Party beweging op drie dimensies (raciaal, cultureel, sociale welvaart)

Vooraleer we de impact van de instroom van Tea Party activisten op de ideologische houding van de Republikeinse Partij en haar traditionele activisten kunnen bepalen, moeten we onderzoeken waar de Tea Party staat met betrekking tot de drie dimensies waarop partijen in het hedendaagse Amerika op gepolariseerd zijn. De drie

---

¹⁶⁰ Ibid. – p. 339-342

dimensies zijn al meermaals aangegeven. Het gaat ten eerste om de raciale dimensie. Dit omvat thema's als de verantwoordelijkheid van de overheid om zwarten bij te staan, of raciale gelijkheid in scholen. De tweede dimensie is de culturele. Dit omvat thema's als het recht op abortus, de rechten van vrouwen, gebed op school of de legalisering van cannabis. De laatste dimensie is sociale welvaart. Hier zien we thema's als belastingen, de overheidsgarantie op tewerkstelling en de voorziening van gezondheidszorg door de overheid terugkomen.¹⁶¹ Het thema "Obamacare", of de hervorming van de gezondheidszorg, kunnen we dus tot deze dimensie rekenen. De hervorming voorziet zoals aangegeven geen *public option*, dus de gezondheidszorg wordt niet rechtstreeks aangeboden door de overheid, maar de overheid haar controle over de markt waarin dit gebeurt wordt wel drastisch verhoogd.¹⁶² Bovendien hebben we in het tweede deel aangetoond dat de Tea Party en met name de SMO FreedomWorks wel laat uitschijnen dat "Obamacare" een rechtstreeks aanbod vanwege de overheid impliceert (denk maar aan de zogenaamde "*gouvernement controlled health care*").

Met betrekking tot de raciale dimensie verwijzen we opnieuw naar het *birther* thema. Dit slaat op de stroming binnen de Tea Party die stelt dat president Obama niet in de VS is geboren. Dit is een vaakgehoorde aanklacht vanwege Tea Party aanhangers.¹⁶³ Uit de poll van Fox News uit april 2011, die reeds aan bod kwam in deel twee, bleek dat 41% van Tea Partiers gelooft dat Obama niet in de VS is geboren, duidelijk een hoger aandeel dan in het massa electoraat.¹⁶⁴ Dit leidt tegenstanders van de beweging ertoe de Tea

---

¹⁶¹ G. C. LAYMAN, T. M. CARSEY, l.c., p. 792

¹⁶² C. C. JENNINGS, *Implementation and the legacy of Health Care reform*, 15.04.2010 (06.05.2011, New England Journal of Medicine: <http://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMp1003709>)

¹⁶³ X, *Birther movement (Obama birth certificate)*, 27.04.2011 (06.05.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/b/birther_movement/index.html?scp=1-spot&sq=birther&st=cse)

¹⁶⁴ X, *Fox News Poll: Obama birth*, 05.04.2011 (06.05.2011, Fox News: http://www.foxnews.com/projects/pdf/FoxNews_Poll_ObamaBirth.pdf)

Party vaak af te schilderen als een ietwat racistische beweging. Tea Partiers zelf verwerpen de aanklacht en zeggen dat de media zelf op zoek gaat naar provocatieve of racistische uitspraken die vaak door een kleine minderheid worden uitgedragen op Tea Party bijeenkomsten of betogingen.¹⁶⁵ De stroming lijkt inderdaad eerder een minderheid te zijn. Bezorgdheid over de afkomst of religie van Obama bleek maar voor 11% van Tea Partiers een verklaring te zijn voor het succes van de beweging.¹⁶⁶ Al bij al kunnen we dus stellen dat er inderdaad een beperkt segment is van de Tea Party die noncentrische posities aanneemt met betrekking tot de raciale dimensie. Deze minderheid spreekt echter niet voor de Tea Party als geheel. Zowel Michele Bachmann als Sarah Palin verklaarden begin 2011 dat ze afstand wilden nemen van het *birther* thema, maar weigerden wel expliciet te zeggen dat Obama in de VS is geboren. Ook Republikeinse leiders in het Huis van Afgevaardigden Eric Cantor en John Boehner distantieerden zich van de stroming, maar weigerden het thema af te doen als “gek” of “illegitiem”.¹⁶⁷ Bovendien vat het debat over de geboorteplaats van president Obama niet alle aspecten van de raciale dimensie. Over andere raciale thema’s blijft de Tea Party zeer terughoudend.

Ook op de culturele dimensie neemt de Tea Party niet echt extreme posities in. We hebben het in deze masterproef al gehad over de Conservative Political Action Conference CPAC, waar duidelijk

---

¹⁶⁵ A. GARDNER, *November elections will be a big test of Tea Party's staying power*, 26.09.2010 (06.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/09/25/AR2010092503918.html?sid=ST2010092105453>)

¹⁶⁶ K. YOURISH, D. KEATING, N. V. KELSO, L. STANTON, *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (06.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

¹⁶⁷ A. BLAKE, *The Fix – why the birther issue won't die*, 18.02.2011 (06.05.2011, Washington Post: <http://voices.washingtonpost.com/thefix/republican-party/why-the-birther-issue-wont-die.html>)

werd dat er binnen de Republikeinse Partij een spanningsveld bestaat tussen fiscaal conservatieven en sociaal conservatieven. De Tea Party lijkt zelfs sociale thema's uit de weg te gaan, uit vrees voor de verdelende impact ervan. Door deze thema's uit de weg te gaan, hoopt men onafhankelijke kiezers aan te trekken die zich voornamelijk zorgen maken over de torenhoge schuldenlast van de VS. Ryan Hecker, de man achter het vermelde "Contract from America" zegt dat de beweging een zo groot mogelijke coalitie rond economisch conservatieve thema's moet opbouwen. Leaders van verschillende Tea Party groeperingen stellen dat de Tea Party er is omwille van deze thema's, en dat sociale zaken voorbehouden zijn aan andere sociale bewegingen. Het naar voren brengen van sociale thema's zou volgens velen de beweging intern kunnen verdelen.¹⁶⁸

De Tea Party lijkt dus voornamelijk te polariseren op de derde dimensie, namelijk sociale welvaart. Alle thema's gerangschikt op de website van FreedomWorks zijn van deze aard. De enige uitzondering is "School Choice", tevens het enige niet-economische of fiscale thema opgenomen in het "Contract From America". Meer bepaald gaat het om de keuzevrijheid voor ouders om hun kinderen te onderrichten zoals zij dat wensen. Toch zit ook in dit thema een economisch aspect vervat, met name in de zogenaamde "school vouchers".¹⁶⁹ Alle andere thema's zijn economisch of fiscaal van aard, zoals gezondheidszorg, belastingverlaging of het afbouwen van federale regelgeving.¹⁷⁰ De ideologische houding die Tea Partiers innemen is conservatief te noemen, aangezien de nadruk wordt gelegd op vrije markt initiatief en minder overheidsinmenging.

Dat de Tea Party een extremere positie, met name een conservatievere inneemt op de sociale welvaardsdimensie wordt weerspiegeld door het feit dat de Tea Party zich meermaals tegen

---

¹⁶⁸ K. ZERNIKE, *Tea Party avoids divisive social issues*, 12.03.2010 (06.05.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2010/03/13/us/politics/13tea.html>)

¹⁶⁹ Ibid.

¹⁷⁰ X, *FreedomWorks issues*, ? (06.05.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/issues>)

Republikeinse politici heeft gericht die in hun ogen niet ver genoeg gingen in hun fiscaal conservatisme. Ryan Hecker, opsteller van het “Contract from America”, noemde de Tea Party een reactie op het falen van de Republikeinse Partij als zijnde “representatief inzake economisch conservatieve ideologie”.¹⁷¹ Bekende Republikeinse politici zoals Robert Bennett en Lisa Murkowski verloren hun voorverkiezing nadat ze door hun Tea Party-tegenkandidaten, respectievelijk Mike Lee en Joe Miller, waren beschuldigd van “bipartijdige hoffelijkheid”.¹⁷²¹⁷³¹⁷⁴ Lisa Murkowski zette echter een *write-in campaign* op, en werd de eerste senator in 50 jaar om via deze weg toch verkozen te worden.¹⁷⁵ De Tea Party staat dus conservatiever op de sociale welvaartsdimensie dan veel prominente Republikeinse politici. Vooraleer we de gevolgen bespreken voor de Republikeinse Partij en haar traditionele activisten, moet er echter een belangrijke opmerking gemaakt worden.

Het is onze bedoeling om de gevolgen van de instroom van de Tea Party in de Republikeinse Partij te onderzoeken. Hoewel we verwachten dat het eindresultaat overeenstemt met de hypothese uit de *conflict extension* theorie, namelijk dat traditionele Republikeinse activisten extremere posities zullen innemen op alle dimensies, verwachten we ook de waarneming van processen uit de *conflict displacement* en *flanking* benaderingen. Uit de voorgaande paragrafen bleek duidelijk dat deze processen ook binnen de Tea

---

¹⁷¹ K. ZERNIKE, *Tea Party avoids divisive social issues*, 12.03.2010 (07.05.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2010/03/13/us/politics/13tea.html>)

¹⁷² P. KANE, *No matter which party has majority after midterms, Congress poised for conflict*, 16.10.2010 (07.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/16/AR2010101603238.html>)

¹⁷³ R. VAN DONGEN, *Mike Lee*, 24.03.2011 (07.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Mike_lee)

¹⁷⁴ B. MARLOWE, *Joe Miller*, 08.03.2011 (07.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/joe_miller)

¹⁷⁵ K. BLESSING, *Lisa Murkowski*, 13.04.2011 (07.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Lisa_Murkowski)

Party spelen. Voor velen binnen de Tea Party is het uit de weg van culturele of raciale thema's een uitdrukkelijke strategie om de pas gevormde beweging niet te verdelen. Toen Sarah Palin in februari de term "goddelijke interventie" in de mond nam, om van de VS weer een "veilig en welvarend" land te maken, bekritiseerden sommige Tea Party-leiders haar. De focus van de beweging wordt duidelijk en bewust op de sociale welvaartsdimensie gehouden.^{176,177} Er kan een interessante vergelijking gemaakt worden tussen de Tea Party en de Republikeinse Partij. De "elite" van de Tea Party, in de mate dat deze bestaat, heeft er belang bij te innen op de dimensie die op dat moment het meeste aandacht geniet. Ze heeft geen enkel incentief om te polariseren op andere dimensies. Een nieuwe opkomende dimensie, bijvoorbeeld raciaal of cultureel, moet dan ook kost wat kost onderdrukt worden. We zullen zo dadelijk zien dat ook de top van de Republikeinse Partij met dit probleem worstelt. Toch moet men stellen dat de Tea Party er wonderwel in slaagt om de aandacht op de sociale welvaartsdimensie te houden. Bemerkt dat het onderdrukken van een opkomende dimensie een uitdrukkelijke verwachting is binnen de *conflict displacement* theorie. Partijleiders (en in dit geval de elite van de Tea Party) hebben er belang bij dat de aandacht in het politieke debat beperkt blijft tot één bepaalde dimensie. Ze zullen dan ook pogingen ondernemen om dit zo te houden. De empirische vaststelling van deze pogingen doorheen de geschiedenis is in feite een van de redenen waarom de *conflict displacement* benadering zo lang op algemene steun kon rekenen.¹⁷⁸

3.3: Gevolgen voor de ideologische positie van de Republikeinse Partij en haar activisten

---

¹⁷⁶ R. ADAMS, *Sarah Palin: queen Tea Party*, 07.02.2010 (07.05.2011, Guardian: <http://www.guardian.co.uk/world/richard-adams-blog/2010/feb/07/sarah-palin-tea-party>)

¹⁷⁷ K. ZERNIKE, *Tea Party avoids divisive social issues*, 12.03.2010 (07.05.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2010/03/13/us/politics/13tea.html>)

¹⁷⁸ G. C. LAYMAN, T. M. CARSEY, l.c., p. 800

In wat volgt analyseren we drie processen die we identificeren als gevolgen van de instroom van Tea Partiers in de Republikeinse Partij. Ten eerste komt *conflict extension* aan bod. We verwachten hier dat Republikeinse *strong identifiers* (mensen die zichzelf als Republikeins of aanleunend tegen de GOP omschrijven) een ideologische conversie zullen doormaken als reactie op de polarisatie met betrekking tot de sociale welvaartsdimensie. Zij zouden een conservatievere houding moeten aannemen ten aanzien van deze dimensie dan in het verleden. Deze polarisatie mag niet gepaard gaan met een convergentie op de andere dimensies. Hun houding ten aanzien van de raciale en culturele dimensie mag dus niet naar het centrum opschuiven. Ten slotte verwachten we dat deze evolutie een algemene polarisatie binnen het electoraat tot gevolg heeft. Ten tweede behandelen we *conflict displacement*. Hier verwachten we dat bepaalde figuren aan de top van de Republikeinse Partij pogingen zullen ondernemen om de aandacht op een bepaalde dimensie te houden. Anderen zullen proberen om de aandacht van een dimensie af te leiden, om de opkomende dimensie uit te buiten. Ten derde verwachten we ook de aanwezigheid van het *flanking* proces. Hier zullen bepaalde politici binnen de Republikeinse Partij zich op de nieuwe dimensie werpen, om deze nieuwe activisten te behagen en aldus hun invloed te vergroten. Het eindresultaat zou echter in de lijn moeten liggen van de *conflict extension* benadering, namelijk dat traditionele Republikeinse activisten gepolariseerdere houdingen aannemen.

3.3.1: Conflict extension

Om *conflict extension* in te schatten in het Amerikaanse electoraat, maken we gebruik van een poll van het Pew Research Center, die werd gepubliceerd begin mei 2011. De poll neemt de vorm aan van een typologie van het Amerikaanse electoraat. Het is de vijfde studie in deze reeks. De Washington Post noemde de resultaten “tekenend voor de diepe polarisatie die Amerikaanse politiek kenmerkt”.¹⁷⁹ De

---

¹⁷⁹ D. BALZ, J. COHEN, *Poll shows a nation deeply divided and more doctrinaire*, 05.05.2011 (08.05.2011, Washington Post:

poll verdeelt het Amerikaanse electoraat in 9 segmenten. Twee ervan vormen de Republikeinse Partij, drie de Democratische Partij. Drie groepen worden onafhankelijk genoemd en één groep is politiek inactief. De twee groepen die de Republikeinse Partij uitmaken zijn de *Staunch Conservatives* (trouwe conservatieven) enerzijds en de *Main Street Republicans* (eerder gemodereerden) anderzijds. De trouwe conservatieven maken 9% van het electoraat uit (11% van geregistreerde kiezers), de gemodereerde conservatieven 11% van het electoraat (14% van geregistreerde kiezers). Sinds de vorige gelijksoortige poll in 2005 is het onafhankelijke segment gegroeid. Toch hebben ook deze onafhankelijken vaak zeer extreme opvattingen ten aanzien van diverse thema's. Nog een opvallende bevinding is dat de Republikeinse Partij nu nog maar uit twee groepen bestaat, in 2005 was dit nog uit drie. Dit is te wijten aan de vereniging van economisch en sociaal conservatieven. De *Staunch Conservatives* nemen zeer conservatieve posities in ten aanzien van bijna alle thema's. De *Main Street Republicans* zijn minder consistent in hun conservatisme. De voornaamste verschillen tussen beide groepen hebben betrekking tot de mening over de zakenwereld en hun opvattingen ten aanzien van milieuwetgeving.¹⁸⁰ De *Main Street Republicans* zijn nog het best vergelijkbaar met de *social conservatives* uit 2005. Deze groep onderscheidde zich eveneens door hun kritische houding ten aanzien van de zakenwereld en de steun die ze gaven aan de overheid als die optreedt ter bescherming van het publieke goed. De *Staunch Conservatives* hebben bijna dezelfde eigenschappen als de *Enterprisers* uit 2005. Deze groep was ook consistent conservatief ten aanzien van bijna alle thema's.¹⁸¹ De derde groep in 2005, de *Pro-government conservatives*, lijken

---

http://www.washingtonpost.com/politics/poll-shows-a-nation-deeply-divided-and-more-doctrinaire/2011/05/04/AFP0BmrF_story.html

¹⁸⁰ X, *Beyond Red vs. Blue: the political typology*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/beyond-red-vs-blue-the-political-typology/>)

¹⁸¹ X, *Beyond Red vs. Blue*, 10.05.2005 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/beyond-red-vs-blue/>)

verdwenen uit de coalitie. Beide groepen uit 2011 zijn immers zeer kritisch ten aanzien van de overheid.¹⁸²

Om te bewijzen dat deze twee groepen een cognitieve transformatie hebben ondergaan, moeten we eerst aantonen dat het zogenaamde *party identifiers* zijn. Er moet dus aan twee voorwaarden worden voldaan. Ten eerste moeten het *partisans* zijn, met andere woorden sterk verbonden aan een partij. Binnen de trouwe conservatieven omschrijft 84% zich als Republikeins, 16% als onafhankelijk. Deze onafhankelijken leunen wel allemaal dichter aan tegen de Republikeinse Partij. 76% van de gemodereerde conservatieven ziet zichzelf als Republikeins, 24% als onafhankelijk. Binnen het hele segment omschrijft 2% zichzelf als aanleunend tegen de Democratische Partij, tegenover 95% aanleunend bij de GOP.¹⁸³ Beide groepen zijn dus duidelijk verbonden aan de Republikeinse Partij, al is er wel een verschil tussen de twee. Ten tweede moeten *party identifiers* op de hoogte zijn van het politieke gebeuren (*awareness*). Maar liefst 93% van de *Staunch Conservatives* en 90% van de gemodereerde conservatieven zijn geregistreerd als kiezer. In geen enkel ander segment wordt dit aandeel geëvenaard. In de verkiezingen van november 2010 stemde 96% van de trouwe conservatieven en 91% van de gemodereerden. Opnieuw zijn dit de hoogste cijfers van alle segmenten. Bovendien zijn dit de enige segmenten waar de opkomst in 2010 hoger lag dan in 2008, nochtans een verkiezingsjaar. Binnen de *Staunch Conservatives* stelt 75% dat ze het politieke gebeuren volgt (54% voor gemodereerden), 32% geeft aan politiek actief te zijn geweest in de afgelopen 5 jaar (18% voor gemodereerden).¹⁸⁴ Opnieuw is er dus wat variatie tussen de groepen. Toch kan men hieruit besluiten dat beide segmenten een

---

¹⁸² X, *Typology group profiles*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/typology-group-profiles/>)

¹⁸³ X, *Section 1: the political typology*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-1-the-political-typology-2/>)

¹⁸⁴ X, *Section 3: Demographics and news sources*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-3-demographics-and-news-sources/>)

actieve rol spelen in het politieke gebeuren. Beide groepen voldoen dus aan de voorwaarden gesteld aan *party identifiers*. Trouwe conservatieven zijn hier wel sterker in.

Uit verschillende zaken blijkt dat er nogal wat overlap is te vinden tussen de trouwe conservatieven en de Tea Party aanhangers. De typische trouwe conservatief is net als de Tea Partier blank, mannelijk, ouder dan 45 jaar en beter opgeleid dan de doorsnee Amerikaan. De meerderheid verkiest Fox News als nieuwsbron. Maar liefst 23% kijkt of luistert bovendien regelmatig naar Glenn Beck.¹⁸⁵ Een overgrote meerderheid van 72% is het eens met de Tea Party. In geen enkel ander segment vindt men een meerderheid die het eens is met deze sociale beweging. Opvallend is dat slechts 32% van de gemodereerden het eens is met de Tea Party, dit is een lager aandeel dan dat binnen het onafhankelijke segment van de libertairen, waarvan 44% het eens is met de sociale beweging.¹⁸⁶

Om *conflict extension* te testen, moeten we kijken hoe de groepen staan ten aanzien van de drie dimensies en dit vergelijken met hun houding in 2005. We verwachten dat beide groepen gepolariseerder staan ten aanzien van de sociale welvaartsdimensie. De *Staunch Conservatives* zouden hier meer gepolariseerd moeten zijn, vanwege hun grotere mate van partij-affiliatie. Op de andere dimensies zouden de houdingen onveranderd moeten blijven, of ook polariseren.

De sociale welvaartsdimensie komt in beide polls naar voren. Een eerste indicator is overheidssteun aan de hulpbehoevenden. Respondenten kunnen zich hier akkoord akkoord verklaren met twee stellingen. Ten eerste of de overheid meer moet doen om deze mensen te helpen, zelfs als dit meer overheidsschuld tot gevolg heeft. De tweede stelling luidt dat de overheid het zich niet kan veroorloven om nog meer hulpbehoevenden te helpen. In 2005 verklaarden 67% van de *Enterprisers* en 58% van de *Social*

---

¹⁸⁵ Ibid.

¹⁸⁶ X, *Section 6: Obama, 2012, and the Tea Party*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-6-obama-2012-and-the-tea-party/>)

conservatives zich akkoord met de tweede stelling. In 2011 was dit 87% voor de *Staunch Conservatives* en 75% voor de gemedereerde conservatieven. De *Pro-government conservatives* lijken inderdaad helemaal verdwenen te zijn, 80% ervan was in 2005 akkoord met de eerste stelling.¹⁸⁷¹⁸⁸ Een tweede indicator vindt men in de manier die respondenten verkiezen om de overheidsschuld te verlagen. Het verlagen van binnenlandse uitgaven werd in 2005 gesteund door 81% van de *Enterprisers* en 63% van de *Social conservatives*. In 2011 kon dit rekenen op de steun van 83% van de *Staunch Conservatives* en 68% van de gemedereerden. Het verhogen van belastingen werd in 2005 gesteund door 12% van de *Enterprisers* en 27% van de sociale conservatieven. In 2011 was 15% voor de *Staunch Conservatives* en 23% voor de gemedereerden.¹⁸⁹¹⁹⁰ Een laatste indicator wordt gevormd door het thema universele gezondheidszorg. De vragenstelling is hier wel verschillend. In 2005 ging het over de vraag of de overheid gezondheidszorg moest garanderen, zelfs als dit gepaard ging met hogere belastingen. 76% van de *Enterprisers* was tegen, alsook 37% van de sociale conservatieven. In 2011 moesten respondenten de impact van de hervorming van de gezondheidszorg op de economie beoordelen. 80% van de *Staunch Conservatives* gaf “voornamelijk slecht” aan, 47% van de gemedereerden stond hen bij in deze mening.¹⁹¹¹⁹² Deze

---

¹⁸⁷ X, *Section 2: value divides within party coalitions*, 04.05.2011

(09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-2-value-divides-within-party-coalitions/>)

¹⁸⁸ X, *Part 4: Beyond Red vs. Blue: value divides within party coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-4-beyond-red-vs-blue-value-divides-within-the-party-coalitions/>)

¹⁸⁹ X, *Section 7: The Budget deficit, taxes, spending and entitlements*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-7-the-budget-deficit-taxes-spending-and-entitlements/>)

¹⁹⁰ X, *Part 6: issues and shifting coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-6-issues-and-shifting-coalitions/>)

¹⁹¹ Ibid.

resultaten bevestigen ten dele onze verwachting. Activisten zijn gepolariseerder op deze dimensie dan in 2005. Meer Republikeinse activisten zijn ervan overtuigd dat de overheid het zich niet kan veroorloven om hulpbehoevenden te helpen. In 2011 was er meer steun te vinden voor het beperken van binnenlandse uitgaven om de overheidsschuld te verlagen. Het feit dat er bij de consistente conservatieven in 2011 meer steun was voor een verhoging van de belastingen dan in 2005 is echter een onverwacht resultaat. Beide verschuivingen (beperken binnenlandse uitgaven en verhoging belastingen om overheidsschuld te verlagen) zijn echter zeer klein, men kan daarom aan de significantie van deze beide resultaten twifelen. In 2011 stond men duidelijk negatiever ten aanzien van een overheidsgarantie op gezondheidszorg dan in 2005. Toch is deze laatste indicator twijfelachtig, de vraagstelling is immers anders. Al bij al kunnen we echter besluiten dat activisten in 2011 gepolariseerder zijn met betrekking tot de sociale welvaartsdimensie dan in 2005. Bovendien zijn de ideologisch consistente conservatieven gepolariseerder dan de gemodereerde. Nog een bewijs van het feit dat Tea Party activisten vrij extreme houdingen aannemen ten aanzien van de sociale welvaartsdimensie zagen we begin mei 2011. Tea Party activisten verzamelden om Paul Ryan en John Boehner (huidige *Majority Leader*), hooggeplaatste Republikeinen in het Huis van Afgevaardigden, het vuur aan de schenen te leggen. Met name waren ze enorm kritisch voor Ryan zijn budgetplan. Toch omvat dit plan enorme besparingen. Vanwege het politiek onpopulaire karakter van de besparingen werd het plan zelfs al als een “zelfmoordbrief” omschreven. De activisten verwezen naar beide afgevaardigden als “*RINO's*” ofwel “*Republicans in name only*”. Het evenement werd ondersteund door Michele Bachmann.¹⁹³

---

¹⁹² X, *Section 8: domestic issues and social policy*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-8-domestic-issues-and-social-policy/>)

¹⁹³ D. MILBANK, *Muskets in hand, tea party blasts House Republicans*, 09.05.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/opinions/muskets-in-hand-tea-party-blasts-house-republicans/2011/05/09/AFYA70aG_story.html)

Ook de raciale dimensie vinden we terug in beide polls, zij het maar in één indicator. Het gaat om de vraag of immigranten de Amerikaanse waarden bedreigen, ofwel de Amerikaanse maatschappij versterken. In 2005 zag 38% van de *Enterprisers* en 68% van de sociale conservatieven immigranten als bedreigend voor Amerikaanse gewoonten en waarden. In 2011 was dit 68% voor de *Staunch Conservatives* en 56% voor de gemodereerden.¹⁹⁴¹⁹⁵ Deze resultaten liggen niet echt in de lijn der verwachtingen. Consistente conservatieven zijn blijkbaar enorm gepolariseerd omtrent deze kwestie in de periode 2005-2011. De polarisatie bij meer gemodereerde conservatieven lijkt gedaald. Aangezien dit de enige indicator is die we vinden van de raciale dimensie in deze periode, is het moeilijk een uitspraak hierover te doen. Bovendien zou men kunnen stellen dat men hier geen raciaal thema bevrageet, maar een cultureel. Het gaat immers om de impact die immigranten hebben op Amerikaanse waarden en gewoonten. De raciale dimensie kan dus moeilijk beoordeeld worden.

De culturele dimensie omvat meer indicatoren in beide polls. Een eerste aanwijzing is de houding ten aanzien van homoseksualiteit. In 2005 gaf 64% van de *Enterprisers* en 65% van de *social conservatives* aan dat homoseksualiteit ontmoedigd moest worden. In 2011 was dit 68% voor de *Staunch Conservatives* en 60% voor de gemodereerde Republikeinen.¹⁹⁶¹⁹⁷ Ook het homohuwelijk komt aan bod. In 2005 was 90% van de *Enterprisers* en 84% van de sociale conservatieven tegen. In 2011 was dit 85% voor *Staunch*

---

¹⁹⁴ X, *Section 2: value divides within party coalitions*, 04.05.2011

(09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-2-value-divides-within-party-coalitions/>)

¹⁹⁵ X, *Part 4: Beyond Red vs. Blue: value divides within party coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-4-beyond-red-vs-blue-value-divides-within-the-party-coalitions/>)

¹⁹⁶ Ibid.

¹⁹⁷ X, *Section 2: value divides within party coalitions*, 04.05.2011

(09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-2-value-divides-within-party-coalitions/>)

Conservatives en 72% voor gemodereerde conservatieven.¹⁹⁸¹⁹⁹ De laatste indicator van deze dimensie omvat abortus. In 2005 wou 54% van *Enterprisers* en *social coservatives* het ondergaan van een abortus moeilijker maken. In 2011 stelde 72% van de *Staunch Conservatives* en 64% van de gemodereerden dat abortus in bijna alle gevallen illegaal zou moeten zijn.²⁰⁰²⁰¹ Hoewel we hier weeral met een verschillende vraagstelling zitten, kan men toch afleiden dat conservatieven in 2011 meer gekant waren tegen abortus dan in 2005. Al bij al moeten we besluiten dat de resultaten weeral de verwachting niet bevestigen. Over het algemeen namen Republikeinse activisten minder extremere posities in ten aanzien van homoseksualiteit en het homohuwelijk. Ten aanzien van abortus werd de verwachting wel bevestigd. Een mogelijke verklaring kan zijn dat deze ideologische verandering meer te maken heeft met het thema homohuwelijk dan met culturele dimensie als geheel. Bovendien steeg het aandeel consistente conservatieven dat homoseksualiteit wilde ontmoedigen. Hoewel we dus zeker niet kunnen spreken van verdere polarisatie op deze dimensie, nemen we ook geen convergentie waar.

Al bij al kunnen we spreken van gemengde resultaten. Op de sociale welvaartsdimensie zagen we inderdaad gestegen polarisatie, die bovendien groter was bij de consistente conservatieven. Een mogelijke alternatieve verklaring hiervan luidt dat bevroegden voor besparingen waren die hen niet rechtstreeks raken. Zo kan men verklaren dat er vrij veel steun te vinden is voor het afbouwen van steun aan hulpbehoevenden, maar amper polarisatie ten aanzien van

---

¹⁹⁸ X, *Part 6: issues and shifting coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-6-issues-and-shifting-coalitions/>)

¹⁹⁹ X, *Section 8: Domestic issues and social policy*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-8-domestic-issues-and-social-policy/>)

²⁰⁰ Ibid.

²⁰¹ X, *Part 6: issues and shifting coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-6-issues-and-shifting-coalitions/>)

binnenlandse uitgaven, die de respondenten zelf ook ontvangen. Op de andere dimensies zagen we geen gestegen polarisatie. Toch kunnen we ook niet spreken van een duidelijke convergentie. Gestegen polarisatie op één dimensie die niet gepaard gaat met een convergentie van houdingen ten aanzien van de andere dimensies is inderdaad het resultaat dat we hadden verwacht volgens de *conflict extension* theorie. Ook de polarisatie van het massa electoraat past binnen deze verwachting. De auteurs van de poll geven inderdaad aan dat vele politieke houdingen meer doctrinair worden, aan beide zijden van het spectrum. Deze polarisatie “reflecteert de huidige atmosfeer in Washington”.²⁰²

We formuleerden echter ook de verwachting dat processen binnen de *conflict displacement* en *flanking* benaderingen waarneembaar zouden zijn. Met name gaat het om figuren binnen de elite van de Republikeinse Partij die ofwel proberen een opkomende dimensie te onderdrukken, ofwel zich daar expliciet op richten om te behagen aan de nieuwe activisten die op deze dimensie gepolariseerde houdingen aannemen.

3.3.2: Conflict displacement

We verwachten dat niet iedereen gebaat is met hernieuwde polarisatie met betrekking tot een bepaalde dimensie. Partijleiders hebben inderdaad vaak een incentief om om de aandacht in het politieke debat op één bepaalde dimensie te houden. Dat dit vaak mislukt, is te wijten aan de hervormingen aan het nominatieproces vanaf de jaren '70, waardoor partijleiders hun controle over de politieke agenda ten dele verloren aan activisten.²⁰³ Deze partijleiders, of prominente figuren binnen de partij, zullen trachten de opkomende dimensie te onderdrukken. Het eerste voorbeeld hiervan is reeds gegeven. Op de *Conservative Political Action Conference* CPAC zei Ralph Reed, ooit directeur van de *christian*

---

²⁰² X, *Beyond Red vs. Blue: the political typology*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/beyond-red-vs-blue-the-political-typology/>)

²⁰³ G. C. LAYMAN, T. M. CARSEY, l.c., p.800

coalition, dat als men “te comfortabel wordt met het niet vermelden van culturele thema’s, dit wel eens zou kunnen leiden tot een gebrek aan interesse omtrent deze thema’s”.²⁰⁴ Ook op het eerste formele debat tussen verschillende mogelijke Republikeinse presidentskandidaten staken deze pogingen tot onderdrukking de kop op. Rick Santorum haalde hier uit naar Mitch Daniels. Deze had voorgesteld dat de GOP zich op economische thema’s moest concentreren en riep daarom op tot een “wapenstilstand” omtrent andere thema’s, zoals culturele. “Iemand die een wapenstilstand omtrent deze thema’s voorstelt begrijpt de ware aard van Amerika niet”, aldus Santorum.²⁰⁵ Het is duidelijk dat zowel Reed als Santorum de opkomende sociale welvaartsdimensie willen onderdrukken om de aandacht op de culturele dimensie te houden.

Met dit laatste voorbeeld gaven we eigenlijk ook al een voorbeeld van het tweede proces met betrekking tot *conflict displacement*. Hier gaat het om figuren binnen het Republikeinse establishment die erkennen dat de sociale welvaartsdimensie de dominante is geworden. Ze zullen proberen om conflict op andere dimensies te verminderen. Zoals Schattschneider stelt: “*The old cleavage must be played down if the new conflict is to be exploited*”.²⁰⁶ Santorum reageerde immers op een uitspraak van Mitch Daniels, die aangaf dat er een wapenstilstand omtrent thema’s als abortus en homohuwelijk moest komen, zodat het politieke debat zich kan toespitsen op fiscale

---

²⁰⁴ A. GARDNER, *At CPAC forum, potential GOP candidates must navigate social-fiscal tension*, 09.02.2011 (10.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020903206.html?hpid=topnews>)

²⁰⁵ K. TUMULTY, N-M HENDERSON, *In first 2012 debate, GOP contenders hail bin Laden’s death, but criticize Obama*, 06.05.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/in-first-2012-debate-gop-contenders-hail-bin-ladens-death-but-still-criticize-obama/2011/05/05/AFGNf92F_story.html)

²⁰⁶ E. E. SCHATTSCHNEIDER, *The semisovereign people: a realist’s view of democracy in America*, New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960, 63

en economische thema's.²⁰⁷ Dit soort uitspraken passen precies binnen de *conflict displacement* benadering. Het eindresultaat strookt echter niet met de verwachting. Hoewel leden van de elite wel pogingen zullen ondernemen om op te schuiven naar een centrumpositie ten aanzien van de oude dimensie, hebben we gezien dat activisten hier meestal niet zullen volgen. Daniels zijn uitspraak leidde dan ook tot heel wat kritiek van andere Republikeinse politici en activisten.²⁰⁸

3.3.3: Flanking

Naast processen geassocieerd met *conflict displacement* zouden we ook pogingen tot *flanking* moeten kunnen ontwaren. Hier zullen Republikeinse politici trachten om de pas ingestroomde activisten te behagen door extreme posities in te nemen ten aanzien van de dimensie waarop deze nieuwe activisten gepolariseerd zijn. We hebben al gezien dat activisten een enorm belangrijke rol spelen in het nominatieproces van de kandidaten. Via deze weg zullen kandidaten proberen hun politieke positie veilig te stellen. Deze pogingen onderscheiden zich van *conflict displacement* omdat ze niet gepaard gaan met een convergentie ten aanzien van een andere dimensie.

Een goed voorbeeld vindt men in de houding van Orrin Hatch, Republikeins senator voor Utah. Dit is dezelfde staat als die van Robert Bennett, die zijn voorverkiezing verloor aan een Tea Party kandidaat.²⁰⁹ Net als Bennett stemde Hatch in 2008 voor het

---

²⁰⁷ D. BALZ, *Mitch Daniels sounds fiscal alarm, but Indiana Republican still debating 2012 run*, 25.04.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/mitch-daniels-sounds-alarm-but-indiana-republican-hesitant-to-run-in-2012/2011/04/21/AFruhpdE_story.html)

²⁰⁸ Ibid.

²⁰⁹ P. KANE, *No matter which party has majority after midterms, Congress poised for conflict*, 16.10.2010 (10.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/16/AR2010101603238.html?sid=ST2010101603530>)

onpopulaire TARP. Hatch, die hetzelfde lot als Bennett vreest, richt zich nu tot de Tea Party activisten uit zijn staat en probeert bij hen in de smaak te vallen. Dit doet hij voornamelijk door middel van een “anti-Washington” retoriek. Ook neemt hij vrij extreme posities in ten aanzien van de sociale welvaartsdimensie. In maart was hij slechts een van negen senatoren die tegen een federale budgetovereenkomst stemden, omdat de besparingen die erin waren opgenomen niet ver genoeg gingen. Hij heeft zich meermaals geëxcuseerd voor zijn stem voor TARP.²¹⁰ Hatch probeert dus zijn politieke toekomst veilig te stellen door zich te richten op de nieuwe activisten. Dit doet hij door extreme posities in te nemen op de dimensie waarop deze activisten gepolariseerd zijn.

Hiermee is ons onderzoek afgerond. We hebben allereerst ons theoretisch kader gevormd, maar ook alternatieven behandeld. Vervolgens bepaalden we de positie van de Tea Party op drie afzonderlijke dimensies van thema's. De Tea Party is duidelijk gepolariseerd op de sociale welvaartsdimensie. Andere dimensies worden vaak expliciet onderdrukt, om de eenheid van de beweging niet te doorbreken. Elementen uit het theoretisch kader, dat we samenstelden om toe te passen op de Republikeinse activisten, konden we hier al meteen toepassen op de Tea Party als geheel. Het gaat met name om de onderdrukking van een opkomende dimensie, hetgeen past binnen de *conflict displacement* benadering. Vervolgens bepaalden we de gevolgen van de instroom van deze nieuwe activisten op de traditionele activisten binnen de Republikeinse Partij. We zagen dat deze activisten duidelijk naar extremere posities in het politieke spectrum waren opgeschoven met betrekking tot de dimensie waarop de Tea Party gepolariseerd is. Met betrekking tot de overige dimensies waren onze resultaten minder eenduidig. Toch kan men zeker niet spreken van een algemene convergentie. Hiermee kunnen we spreken van een bevestiging van de *conflict extension*

---

²¹⁰ P. RUCKER, *In Utah, Sen. Hatch courts tea partiers one by one in quest for survival*, 09.03.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/in-utah-sen-hatch-courts-tea-partyers-one-by-one-in-quest-for-survival/2011/03/01/ABieqTP_story.html)

theorie. Ten slotte zagen we ook een aantal processen opduiken die geassocieerd worden met de alternatieve theorieën *conflict displacement* en *flanking*.

Besluit

Ik heb in deze masterproef getracht de lezer een totaalbeeld aan te bieden met betrekking tot de Tea Party. In het eerste deel ontdekten we dat de Tea Party nogal multipolair te noemen is als sociale beweging. Buiten een aantal brede gezamenlijke standpunten is de Tea Party niet echt samenhangend. De Tea Party is dus een sociale beweging samengesteld uit veel losse verenigingen met sterke lokale wortels. Een aantal nationale overkoepelende Tea Party-organisaties proberen zich ondertussen op te werpen als de belichaming van de sociale beweging. Men vindt hier onder andere FreedomWorks terug, een organisatie die door een aanzienlijk deel van de beweging wordt gewantrouwd vanwege de vermeende banden met de Republikeinse Partij. Ook zijn er verschillende personen die gezien kunnen worden als leidinggevend of prominent binnen de Tea Party. Het merendeel hiervan lijkt echter, na een korte periode van bekendheid aan populariteit en steun te moeten inboeten.

Vervolgens gingen we in op de strategische processen die formele organisaties hanteren om een bepaald betekenisgevend kader te associëren met de beweging. Aan de hand van verschillende teksten en uitspraken hebben we gezien dat deze processen zich ook voordoen binnen de Tea Party. Vervolgens beoordeelden we het resultaat, het zogenaamd *collective action frame*, op vier dimensies. Het succes van dit kader is een gedeeltelijke verklaring waarom de Tea Party zo'n enorme aanhang kan mobiliseren.

Ten slotte behandelden we de gevolgen voor de ideologische positie van de Republikeinse Partij en haar traditionele aanhang. Dankzij een uitgebreide poll konden we aantonen dat hernieuwde polarisatie met betrekking tot de sociale welvaartsdimensie niet heeft geleid tot convergentie op de andere dimensies. Wel konden we de aanwezigheid vaststellen van processen geassocieerd met theorieën die deze convergentie voorspellen.

Om deze zaken te onderzoeken, maakten we dankbaar gebruik van informatie verkregen uit krantenartikels, documenten afkomstig van

SMO's verbonden aan de Tea Party en verschillende opiniepeilingen, polls en surveys.

We begonnen dit onderzoek vanuit de vraag naar de verschillende elementen die de opkomst en mobilisatie van de Tea Party verklaren. Zoals de hoofdtitel van deze masterproef deed vermoeden, besteedden we hierbij extra aandacht aan de gezondheidszorgshervorming. Dit thema stond vrij centraal in het kader dat de beweging tracht uit te dragen. Toch is de Tea Party moeilijk te interpreteren als reactie op deze hervorming op zich. Eerder is het een beweging die zich richt op het terugdringen van de overheid met betrekking tot het sociale welvaartsdomein. De hervorming springt hier in het oog als symbolische strijd. De zoektocht naar de elementen ten grondslag van de Tea Party leidde ons uiteindelijk naar de vraag welke impact deze polarisatie had op de Republikeinse Partij en bij uitbreiding op de Amerikaanse partijpolitiek.

Dit onderzoek voerden we uit vanuit twee afzonderlijke perspectieven, elk samengesteld uit een aantal gangbare theorieën. Ons eerste geconstrueerd conceptueel kader bestond uit de zogenaamde strategische *frame alignment* processen. Dit combineerden we met *collective action frames*. We construeerden dus, net als de organisaties die het voorwerp van dit onderzoek uitmaakten, een interpretatiekader om empirische gebeurtenissen in te analyseren. Het zou deze student oneerlijk overkomen mochten we na het beoordelen van het kader van SMO's als FreedomWorks ons eigen kader als neutraal en onpartijdig beschouwen. Het kader stelt de *frame alignment* processen soms voor als bewuste strategieën die SMO's moeten aanwenden om in hun opzet te slagen. In de meest perverse vorm kan men dit zelfs interpreteren als een sociale beweging die via manipulatie en het valselijk voorstellen van de werkelijkheid een deel van de bevolking voor haar kar spant. Toch moet men beseffen dat deze interpretatiekaders dagelijks in ons leven opduiken. Niemand vertelt een verhaal zonder context, niemand brengt nieuws zonder duiding van de achtergrond en geen student schrijft een masterproef zonder eigen mening. Deze processen zijn

alsdus voor ons allen instrumenten die we hanteren ter verduidelijking en interpretatie van de werkelijkheid.

Zeer interessant vond ik de bemerking dat bepaalde processen wel eens voorbehouden zouden kunnen zijn aan bepaalde bewegingen. Het verbinden van *frame alignment* processen met types van SMO's is ongetwijfeld verder onderzoek waard. Er zijn hier echter risico's aan verbonden. Onderzoek naar deze processen en de resulterende *collective action frames* heeft in bepaalde gevallen geleid tot een proliferatie van types *frames* en SMO's. Zoals in elk wetenschappelijk onderzoek, moet men een delicate evenwichtsoefening maken tussen veralgemening, hetgeen ons in staat stelt om gebeurtenissen gescheiden door tijd en ruimte op een abstract niveau te verbinden, en aandacht voor de specifieke kenmerken van deze gebeurtenissen. Sociale bewegingen, zeker echte grass roots bewegingen, ontstaan vanuit een bepaalde maatschappij en cultuur. Deze aspecten moeten steeds in rekening genomen worden bij de studie ervan.

Het tweede theoretisch kader begon vanuit de bemerking dat partijen in de VS, alsook het electoraat, steeds gepolariseerder werden. Na onderzoek bleek dit het gevolg te zijn van de instroom van steeds extremere activisten, gemotiveerd door beleidsdoelen. Politiek conflict vindt in die zin een uitbreiding naar andere dimensies, zonder te convergeren ten aanzien van de voorgaande dimensies. Deze nieuwe activisten hebben bovendien een incentief om deze posities in te nemen, want de geïnformeerde partij-aanhanger zal volgen en zelfs het massa-electoraat zal gedeeltelijk polariseren. Het slachtoffer lijkt ideologie te zijn, dat de vorm aanneemt van een ongefundeerde discussie tussen twee zijden die steeds verder uit elkaar lijken te drijven. Een onderzoek naar de mate waarin deze vaststelling de Verenigde Staten overstijgt en men ook in onze contreien kan spreken van ideologische polarisatie is in mijn mening het voeren zeker waard.

Referentielijst

- Artikels

BENFORD, R. D., "An insider's critique of the social movement framing perspective" in *Sociological Inquiry*, 67, (1997), 4, pp. 409-430

BENFORD, R. D., SNOW, D. A., "Framing processes and social movements: an overview and assesment" in *Annual Review of Sociology*, 26, (2000), 1, pp. 611-639

LAYMAN, G. C., CARSEY, T. M., "Party polarization and "conflict extension" in the American electorate" in *American Journal of Political Science*, 46, (2002), 4, pp. 786-802

LAYMAN, G. C., CARSEY, T. M., GREEN, J. C., HERRERA, R., COOPERMAN, R., "Activists and conflict extension in American party politics" in *American Political Science Review*, 104, (2010), 2, pp. 324-346

OLIVER, P., "Bringing the crowd back in: the nonorganizational elements of sociale movements" in *Research in social movements, conflict and change: a research annual*, 11, (1989), 1, pp. 1-30

POOLE, K. T., "Changing minds? Not in Congress!" in *Public Choice*, 131, (2007), 3, pp. 435-451

SNOW, D. A., ROCHFORD, E. B., WORDEN, S. K., BENFORD, R. D., "Frame alignment processes, micromobilization and movement participation" in *American Sociological Review*, 51, (1986), 4, pp. 464-481

- Literatuur

GOFFMAN, E., *Frame analysis: an essay on the organization of experience*, New York, Harper and Row, 1974, 586 p.

HURD, I., "Constructivism" in REUS-SMIT, C., SNIDAL, D. (Reds.), *The Oxford handbook of International Relations*, Oxford, Oxford University Press, 2008, 298-316.

KERREMANS, B., *De Verenigde Staten van Amerika doorgelicht*, Antwerpen, Intersentia, 2009, 501 p.

KUKLICK, B., *A political history of the USA*, New York, Palgrave Macmillan, 2009, 348 p.

OPP, K. D., *Theories of political protest and social movements: a multidisciplinary introduction, critique and synthesis*, Londen, Routledge, 2009, 406 p.

SCHATTSCHEIDER, E. E., *The semisovereign people: a realist's view of democracy in America*, New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960, 147 p.

SNOW, D. A., "Framing processes, ideology and discursive fields" in SNOW, D. A., SOULE, S. A., KRIESI, H. (Eds.), *The Blackwell companion to social movements*, Oxford, Wiley-Blackwell, 2004, 380-412.

- **Online Bronnen**

X, 'Porkulus', 08.02.2009 (04.04.2011, New York Times: <http://ideas.blogs.nytimes.com/2009/02/08/porkulus/>)

X, *Beyond Red vs. Blue*, 10.05.2005 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/beyond-red-vs-blue/>)

X, *Beyond Red vs. Blue: the political typology*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/beyond-red-vs-blue-the-political-typology/>)

X, *Bill Summary and Status – 111th Congress (2009-2010) – H.R. 3590*, ? (19.04.2011, The Library of Congress: THOMAS: <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d111:HR03590:@@L&summ2=m&>)

X, *Bill Summary and Status – 111th Congress (2009-2010) – H.R. 4872*, ? (19.04.2011, The Library of Congress: THOMAS: <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d111:HR04872:@@L&summ2=m&>)

- X, *Birther movement (Obama birth certificate)*, 27.04.2011 (06.05.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/b/birther_movement/index.html?scp=1-spot&sq=birther&st=cse)
- X, *Bush-era tax cuts*, 17.12.2010 (07.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/taxation/bush_tax_cuts/index.html?inline=nyt-classifier)
- X, *CNN Poll: unfavorable view of Tea Party on the rise*, 30.03.2011 (07.04.2011, CNN Politics: http://articles.cnn.com/2011-03-30/politics/tea.party.view_1_tea-party-unfavorable-view-cnn-poll?_s=PM:POLITICS)
- X, *FRB: TARP program information*, 21.04.2011 (25.04.2011, Federal Reserve: <http://www.federalreserve.gov/bankinfo/tarpinfo.htm>)
- X, *FreedomWorks issues*, ? (06.05.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/issues>)
- X, *Fox News Poll: Obama birth*, 05.04.2011 (22.04.2011, Fox News: http://www.foxnews.com/projects/pdf/FoxNews_Poll_ObamaBirth.pdf)
- X, *Holidays: Tax Day in United States*, ? (19.04.2011, Time and Date: <http://www.timeanddate.com/holidays/us/tax-day>)
- X, *Key Health care reform provisions that are effective immediately (2010)*, ? (21.04.2011, The New England Journal of Medicine: <http://www.nejm.org/action/showImage?doi=10.1056%2FNEJMp1003709&iid=t01>)
- X, *Matt Kibbe*, 08.03.2011 (21.04.2011, Whorunsgov: http://www.whorunsgov.com/Profiles/Matt_Kibbe)
- X, *No Public option in Obama Health Care plan*, 22.02.2010 (21.04.2011, CBS News:

<http://www.cbsnews.com/stories/2010/02/22/politics/main6231221.shtml>)

- X, *Part 4: Beyond Red vs. Blue: value divides within party coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-4-beyond-red-vs-blue-value-divides-within-the-party-coalitions/>)
- X, *Part 6: issues and shifting coalitions*, 10.05.2005 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2005/05/10/part-6-issues-and-shifting-coalitions/>)
- X, *Rick Santelli's shout heard 'round the world*, 22.02.2009 (04.04.2011, CNBC: http://www.cnbc.com/id/29283701/Rick_Santelli_s_Shout_Heard_Round_the_World)
- X, *Section 1: the political typology*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-1-the-political-typology-2/>)
- X, *Section 2: value divides within party coalitions*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-2-value-divides-within-party-coalitions/>)
- X, *Section 3: Demographics and news sources*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-3-demographics-and-news-sources/>)
- X, *Section 6: Obama, 2012, and the Tea Party*, 04.05.2011 (08.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-6-obama-2012-and-the-tea-party/>)
- X, *Section 7: The Budget deficit, taxes, spending and entitlements*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-7-the-budget-deficit-taxes-spending-and-entitlements/>)

- X, *Section 8: domestic issues and social policy*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/section-8-domestic-issues-and-social-policy/>)
- X, *Tea Party Movement*, 02.03.2011 (06.04.2011, New York Times: http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/t/tea_party_movement/index.html)
- X, *Tea Party Patriots Home*, 05.04.2011 (05.04.2011, Tea Party Patriots: <http://www.teapartypatriots.org/Default.aspx>)
- X, *The contract from America*, ? (23.04.2011, Contract from America: <http://contractfromamerica.com/>)
- X, *Typology group profiles*, 04.05.2011 (09.05.2011, Pew Research Center: <http://people-press.org/2011/05/04/typology-group-profiles/>)
- ADAMS, R., *Sarah Palin: queen Tea Party*, 07.02.2010 (07.05.2011, Guardian: <http://www.guardian.co.uk/world/richard-adams-blog/2010/feb/07/sarah-palin-tea-party>)
- ANDERSON, J. H., *HHS is paying Google with taxpayer money to alter 'Obamacare' search results (updated)*, 03.01.2011 (21.04.2011, Weekly Standard: http://www.weeklystandard.com/blogs/hhs-paying-google-taxpayer-money-alter-obamacare-search-results_525959.html)
- ANDREWS, W., CANIPE, C., DOWNS, K., KEATING, D., *Tea Party endorsement overlap*, 13.12.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-endorsement-results/>)
- ANDREWS, W., COHEN, J., PARLAPIANO, A., *Exit Polls*, 02.11.2010 (23.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/election-results-2010/exit-poll/#teaparty>)

- AUXIER, R., *Taxed Enough Already?*, 20.09.2010 (19.04.2011, Pew Research Center: <http://pewresearch.org/pubs/1734/taxed-enough-already-tea-party-pay-right-amount-taxes>)
- BALZ, D., *Mitch Daniels sounds fiscal alarm, but Indiana Republican still debating 2012 run*, 25.04.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/mitch-daniels-sounds-alarm-but-indiana-republican-hesitant-to-run-in-2012/2011/04/21/AFruhpdE_story.html)
- BALZ, D., COHEN, J., *Poll shows a nation deeply divided and more doctrinaire*, 05.05.2011 (08.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/poll-shows-a-nation-deeply-divided-and-more-doctrinaire/2011/05/04/AFPOBmrF_story.html)
- BANKS, M., *Term "Obamacare" stirs controversy in Montana Senate*, 12.01.2011 (21.04.2011, KRTV: <http://www.krtv.com/news/term-obamacare-stirs-controversy-in-montana-senate/>)
- BARONE, M., *The transformative power of Rick Santelli's rant*, 10.06.2010 (04.04.2011, National Review: <http://www.nationalreview.com/articles/229927/transformative-power-rick-santellis-rant/michael-barone>)
- BARSTOW, D., *Tea Party lights fuse for Rebellion on right*, 15.02.2010 (05.04.2011, New York Times: http://www.nytimes.com/2010/02/16/us/politics/16teaparty.html?_r=1&pagewa)
- BECKER, B., *A revised contract for America, minus "with" and newt*, 14.04.2010 (23.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2010/04/15/us/politics/15contract.html>)
- BLAKE, A., *Debt ceiling = the new bailout?*, 12.04.2011 (25.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/blogs/the-fix/post/debt-ceiling--the-new-bailout/2011/04/12/AFqF7aQD_blog.html)

BLAKE, A., *The Fix – why the birther issue won't die*, 18.02.2011 (06.05.2011, Washington Post: <http://voices.washingtonpost.com/thefix/republican-party/why-the-birther-issue-wont-die.html>)

BLESSING, K., *Lisa Murkowski*, 13.04.2011 (07.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Lisa_Murkowski)

BOORSTEIN, M., *Tea Party, religious right often overlap, poll shows*, 05.10.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/05/AR2010100501491.html>)

BOROWSKI, J., *Obamacare one year later: majority of Americans still oppose unconstitutional law*, 23.03.2011 (22.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/jborowski/obamacare-at-year-one-majority-of-americans-still>)

BOROWSKI, J., *Welcome 112th Congress – we must hold government accountable in 2011*, 06.01.2011 (26.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/blog/jborowski/welcome-112th-congress%E2%80%94we-must-hold-government-acc>)

BRANDON, A., *Hillarycare and Obamacare are both prescriptions for failure*, 30.04.2008 (21.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/2008/05/01/hillarycare-and-obamacare-are-both-prescriptions-for-failure>)

CILLIZZA, C., *What effect did health-care reform have on election?*, 07.11.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/07/AR2010110705311.html>)

CILLIZZA, C., *Who had the worst week in Washington? Michele Bachmann*, 14.11.2010 (06.04.2011, Washington Post:

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/12/AR2010111202879.html>)

CILLIZZA, C., COHEN, J., *Sarah Palin losing more ground among Republicans, new Post-ABC poll finds*, 16.03.2011 (06.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/post-abc-poll-shows-sarah-palin-losing-more-ground-among-republicans/2011/03/15/ABRtiNb_story.html)

CRUM, E., *FreedomWorks PAC endorses Sharron Angle*, 03.06.2010 (26.04.2011, Nevada News Bureau: <http://www.nevadanews bureau.com/2010/06/03/freedomworks-pac-endorses-sharron-angle/>)

DOWNS, K, KEATING, D., YOURISH, K., KELSO, N. V., *Election 2010: Senate Results*, ? (05.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/2010-race-maps/senate/>)

DRUDGE, M. W., *“Pork Barrel” spending emerging as presidential campaign issue*, 01.08.2008 (19.04.2011, America.gov archive: <http://www.america.gov/st/elections08-english/2008/August/200808011815041cni rellep0.1261713.html>)

EGGEN, D., *New Republican lawmakers are hiring lobbyists, despite campaign rhetoric*, 08.12.2010 (23.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/12/08/AR2010120806221.html>)

FARNAM, T. W., KELSO, N. V., *Campaign cash: what interest groups spent on 2010 midterm elections*, ? (06.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/wp-srv/politics/campaign/2010/spending/committee_list.html)

GARDNER, A., *At CPAC forum, potential GOP candidates must navigate social-fiscal tension*, 09.02.2011 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020903206.html>)

GARDNER, A., *FreedomWorks gathers GOP lawmakers to refocus on Tea Party goals*, 12.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/11/AR2010111103512.html?sid=ST2010111103545>)

GARDNER, A., *November elections will be a big test of Tea Party's staying power*, 26.09.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/09/25/AR2010092503918.html?sid=ST2010092105453>)

GARDNER, A., THOMPSON, K., RUCKER, P., *Beck, Palin tell thousands to 'restore America'*, 29.08.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/08/28/AR2010082801106.html>)

GERSON, M., *The GOP's Sarah Palin problem*, 05.11.2010 (06.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/04/AR2010110406628.html?sub=AR>)

JENNINGS, C. C., *Implementation and the legacy of Health Care reform*, 15.04.2010 (22.04.2011, New England Journal of Medicine: <http://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMp1003709>)

KANE, P., *No matter which party has majority after midterms, Congress poised for conflict*, 16.10.2010 (07.05.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/16/AR2010101603238.html>)

KANE, P., RUCKER, P., *House passes GOP budget plan for 2012*, 15.04.2011 (23.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/business/economy/house-passes-gop-budget-plan-for-2012/2011/04/15/AFSEaujD_story.html)

KIBBE, M., *Key vote yes on McConnell amendment to fully repeal Obamacare*, 01.02.2011 (21.04.2011, FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/publications/key-vote-yes-on-mcconnell-amendment-to-fully-repea>)

KIRKPATRICK, D. D., *Drug firms cost lobbyist his position*, 14.08.2009 (26.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2009/08/15/us/15lobby.html>)

KLEIN, E., *Could GOP win truly affect the health-care overhaul?*, 01.11.2011 (26.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/01/AR2010110103214.html>)

KRUGMAN, P., *America the polarized*, 04.01.2002 (28.04.2011, New York Times: <http://www.nytimes.com/2002/01/04/opinion/america-the-polarized.html?src=pm>)

LAWRENCE, J., *Sharron Angle on Sharia religious law: it's already supplanting the Constitution*, 07.10.2010 (26.04.2011, Politics Daily: <http://www.politicsdaily.com/2010/10/07/sharron-angle-on-sharia-religious-law-its-already-supplanting/>)

LOTT, J., *Freshman Republican's bind: vote convictions or help economy by raising debt limit?*, 19.04.2011 (25.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/freshman-republicans-bind-vote-convictions-or-help-economy-by-rising-debt-limit/2011/04/18/AFJiza8D_story.html)

MACASKILL, E., *Exit polls point to miserable night for Democrats in US midterms*, 02.11.2010 (10.05.2011, The Guardian: <http://www.guardian.co.uk/world/2010/nov/02/exit-polls-2010-midterms-obama>)

MARLOWE, B., *Dick Arney*, 08.03.2011 (21.04.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Dick_Arney)

MARLOWE, B., *Joe Miller*, 08.03.2011 (07.05.2011, Whorungov:
http://www.whorungov.com/Profiles/joe_miller)

MATACONIS, D., *Scott Brown: I'm no Tea Party candidate*,
22.02.2011 (05.04.2011, Outside the Beltway:
<http://www.outsidethebeltway.com/scott-brown-im-not-a-tea-party-candidate/>)

MILBANK, D., *A Tea Party of populist posers*, 20.10.2010
(05.04.2011, Washington Post:
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/10/19/AR2010101906085.html>)

MILBANK, D., *Muskets in hand, tea party blasts House Republicans*,
09.05.2011 (10.05.2011, Washington Post:
http://www.washingtonpost.com/opinions/muskets-in-hand-tea-party-blasts-house-republicans/2011/05/09/AFYA70aG_story.html)

MILBANK, D., *Why Glenn Beck lost it*, 06.04.2011 (07.04.2011,
Washington Post:
http://www.washingtonpost.com/opinions/2011/04/06/AFNEgnqC_story.html)

MILBANK, D., *With Pawlenty's speech, a side of syrup*, 09.03.2011
(22.04.2011, Washington Post:
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/03/08/AR2011030804813.html>)

MURRAY, S., *Back home, GOP freshmen find fiscal responsibility can be a tricky business*,
25.02.2011 (25.04.2011, Washington Post:
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/24/AR2011022407753.html?sid=ST2011022407953>)

PAGE, A., *April 6: save the date*, 26.03.2010 (22.04.2011,
FreedomWorks: <http://www.freedomworks.org/publications/april-6-save-the-date>)

PALLY, K., *Nationwide poll: the succes of GOP depends on its loyalty to the Tea Party agenda*, 02.11.2010 (22.04.2011, FreedomWorks:

<http://www.freedomworks.org/blog/kpally/nationwide-poll-the-success-of-gop-depends-on-its>)

PALOSKY, C., LEVITT, L., *2006 Kaiser/HRET Employer Health benefits survey*, 26.09.2006 (21.04.2011, Kaiser Family Foundation: <http://www.kff.org/insurance/ehbs092606nr.cfm>)

PEAR, R., *Obama to enact end-of-life plan that caused stir*, 25.12.2010 (26.04.2011, New York Times: http://www.nytimes.com/2010/12/26/us/politics/26death.html?_r=1)

PEARLSTEIN, S., *GOP to jobless: drop dead*, 16.11.2010 (07.04.2011, Washington Post: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/16/AR2010111607468.html?sub=AR>)

PHILLIPS, M., *Signed, sealed, delivered: ARRA*, 17.02.2009 (04.04.2011, The White House: <http://www.whitehouse.gov/blog/2009/02/17/signed-sealed-delivered-arra>)

RUCKER, P., *In Utah, Sen. Hatch courts tea partiers one by one in quest for survival*, 09.03.2011 (10.05.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/in-utah-sen-hatch-courts-tea-partyers-one-by-one-in-quest-for-survival/2011/03/01/ABieqTP_story.html)

RUCKER, P., *Sarah Palin takes 'Restoring honor' stage*, 28.08.2010 (26.04.2011, Washington Post: <http://voices.washingtonpost.com/44/2010/08/sarah-palin-restoring-honor.html>)

- RUCKER, P., *Sen. Mike Lee: a political insider refashions himself as tea party revolutionary*, 04.02.2011 (13.05.2011, Washington Post:
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/04/AR2011020406582.html>)
- SCHROEDER, A., *T.E.A. = Taxed Enough Already*, 08.04.2009 (19.04.2011, Politico:
http://www.politico.com/blogs/anneschroeder/0409/TEA__Taxed_Enough_Already.html)
- SHERMAN, J., *Protesters march on Washington*, 12.09.2009 (22.04.2011, Wall Street Journal:
<http://online.wsj.com/article/SB125276685577405975.html>)
- SMITH, B., *HHS buys 'ObamaCare'*, 17.12.2010 (21.04.2011, Politico:
http://www.politico.com/blogs/bensmith/1210/HHS_buys_ObamaCare.html)
- STANTON, L., DELONG, M., YOURISH, K., BLAKE, A., *Palin endorsement tracker*, 22.11.2010 (06.04.2011, Washington Post:
http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/palin_tracker/)
- SWIFT, N., *We'll see you in Court, Obamacare*, 11.01.2010 (22.04.2011, FreedomWorks:
<http://www.freedomworks.org/blog/nswift/well-see-you-in-court-obamacare>)
- TUMULTY, K., HENDERSON, N-M., *In first 2012 debate, GOP contenders hail bin Laden's death, but criticize Obama*, 06.05.2011 (10.05.2011, Washington Post:
http://www.washingtonpost.com/politics/in-first-2012-debate-gop-contenders-hail-bin-ladens-death-but-still-criticize-obama/2011/05/05/AFGNf92F_story.html)
- VAN DONGEN, R., *Dick Arney*, 08.03.2011 (26.04.2011, Whorungov:
http://www.whorungov.com/Profiles/Dick_Arney)

- VAN DONGEN, R., *Mike Lee*, 24.03.2011 (07.05.2011, Whorungov: http://www.whorungov.com/Profiles/Mike_lee)
- WALLSTEN, P., *Republicans facing tough questions over Medicare overhaul in budget plan*, 22.04.2011 (23.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/republicans-facing-tough-questions-over-medicare-overhaul-in-budget-plan/2011/04/22/AFjSRgRE_story.html)
- WALLSTEN, P., THOMPSON, K., *Top Republicans try to scotch birther theories*, 19.04.2011 (22.04.2011, Washington Post: http://www.washingtonpost.com/politics/top-republican-try-to-scotch-birther-theories/2011/04/19/AFsrhU8D_story.html)
- WEINER, R., *Palin: Obama's "Death panel" could kill my Down Syndrome baby*, 07.08.2009 (26.04.2011, Huffington Post: http://www.huffingtonpost.com/2009/08/07/palin-obamas-death-panel_n_254399.html)
- WHITE, L., *Stewart calls it: 'Obamacare' derogatory*, 21.04.2010 (21.04.2011, Newsweek: <http://www.newsweek.com/blogs/the-gaggle/2010/04/21/stewart-calls-it-obamacare-derogatory.html#>)
- WHITE, L., *White House isn't selling 'Obamacare'*, 25.03.2010 (21.04.2011, Newsweek: <http://www.newsweek.com/blogs/the-gaggle/2010/03/25/white-house-isn-t-selling-obamacare.html>)
- WILLIAMS, J. B., *National Precinct Alliance pulls out of Tea Party Convention*, 24.01.2010 (26.04.2011, Canada Free Press: <http://www.canadafreepress.com/index.php/article/19329>)
- WING, N., *Wyoming weighs bill that would ban sharia law*, 26.01.2011 (26.04.2011, Huffington Post: http://www.huffingtonpost.com/2011/01/26/wyoming-sharia-law-bill_n_814266.html)
- YOURISH, K., KEATING, D., KELSO, N. V., STANTON, L., *Tea Party canvass results*, 24.10.2010 (05.04.2011, Washington Post:

<http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/tea-party-canvass/>)

ZERNIKE, K., *Tea Partiers bring cause to Washington*, 12.09.2010
(22.04.2011, New York Times:
<http://www.nytimes.com/2010/09/13/us/politics/13protest.html>)

ZERNIKE, K., *Tea Party avoids divisive social issues*, 12.03.2010
(06.05.2011, New York Times:
<http://www.nytimes.com/2010/03/13/us/politics/13tea.html>)

ZERNIKE, K., *Tea Party disputes take toll on convention*,
25.01.2010 (05.04.2011, New York Times:
[http://www.nytimes.com/2010/01/26/us/politics/26teaparty.html?
partner=rss&emc=rss](http://www.nytimes.com/2010/01/26/us/politics/26teaparty.html?partner=rss&emc=rss))

ZERNIKE, K., *Unlikely activist who got to the Tea Party early*,
27.02.2010 (04.04.2011, New York Times:
<http://www.nytimes.com/2010/02/28/us/politics/28keli.html>)

